ஸ்ரீ

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

மயிலிராவணன்கதை.

இஃது

மணிமங்கலம்

வடிவேலுமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

மதுரை புதுமண்டபம் புஸ்தகஷாப்.

P. N. C. கடைகாரியம்,

N. குருசாமிநாயுடு அவர்களால்

சென்னை

பிடாரித்தாங்கல்

நாராயணசாமிமுதலியார்குமாரர்

சிதம்பரமுதலியாரவர்களது

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1904.

சென்னைபிரம்பூர்குயப்பேட்டை 65வது, நெம்பர்வீடு

விளம்பரம்.

சீர்மையிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்ட

எங்களுடைய

ரோஜப்பு மொட்டை

பரிட்சித்துப் பாருங்கள்

ரோஜாப்பு மொட்டு என்பது

ஒருஷோக்மோதிரம்.

இந்தமோதிரமானது அன்றுஅரும்பி இதழ்மலர்ந்தமொட்டை நடுவில் உடையதுபோல பிரகாசிக்கும்பார்வைக்கு மிக்கபகட்டாயும் சோபிதமாயுமிருக்கப்பட்ட 9-போலி ரவைகள்வைத்து இழைத்தது இது இங்லாண்டு கெமிகல்கோள்டு யென்னும் ஒருவித லோகத்தாற் செய்து விராகனிடை 8-ரூபா விலையுடைய சுயத்தங்கத்தினால் மேற்பூசலும் பூசப்பட்டது. இந்தமோதிரத்தில் எண்ணைபட்டாலும் ஜலம்பட்டாலும்பளபளப்பு மங்குகிறதில்லை கொஞ்சம் காந்தி குறைந்தபோதிலும் சீமைசுண்ணாம்பு பூசிவைத்து புருஷினால் துடைத்து விட்டால் மறுபடியும் பிரகாசிக்கும் இந்தமோதிரத்திற்கும் ஜெனங்கள் 2,000 ரூபாய் விலையிருக்குமேயென்று மதிப்பிடுவதற்கு அஞ்சமாட்டார்கள்.—இதன் விலை 2 - ரூபாய்தான் வி. பி. தபாற்கூலி பிரத்தியேகம்.

8 - மோதிரத்திற்கு மல்பீஸ் இனாம்.

8 - எட்டு மோதிரங்கள் ஒரேதடவையில் வாங்குவோருக்கு நாணயமானதாய் (ஒரு பீஸ் சலவைமல்) அதாவது 20 - கெஜமுடைய தான் இனாமாய் அனுப்பப்படும்.

4 - மோதிரத்திற்கு இனாம்

4 - நாலு மோதிரம் ஒரேதடவையில் வாங்குவோருக்கு சரட்டு பட்டன் ஒருசெட்டு இனாமாய்அனுப்பப்படும்.

என்னுடையமுழுகேட்லாக் வேண்டுமானால் அரையணா ஸ்டாம்புஅனுப்பினால் அனுப்பப்படும்.

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்தலைவர்

☞ பி. நா. சிதம்பரமுதலியார்.

பெரம்பூர் பாரெக்ஸ்போஸ்டு மதராஸ்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெபம்.

மயிலிராவணன்கதை.

காப்பு.

விநாயகர் தோத்திரம்,

கலிவிருத்தம்.

அயிலும்வில்லும்வில் லாசுமந்திரமும்
பயிலுமாபலம் பாரிற்பதைத்தவன்
மயிலிராவணன் மாகதைவழுத்திட
கயிலைமேவுங் கணபதிகாப்பரோ.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

கொங்கணகன்னடமீழமராடங் குகுதங்கலியாணம்
குருநாடக்கையுரோமைசலகமிடு குச்சரிமச்சரியம்
வங்கம்மாளவம்வாரணைமரகத மகரங்காம்பிலி
மலையாளங்கோவைத் துரைடில்லிவழங்கும்பைங்கோவை
சிங்களமெங்குந்துதிசெய்யும் ஸ்ரீராமன்கதையைச்
ஜெகதலமதில்வாழ்மானிடரெல்லாஞ்சிந்தைகளித்தன்பாய்
சங்கப்புலவோர்கூறியவாறே தமிழிற்கதைசெய்தேன்
தனிமாபாரதமெழுதியவேங்கட ராயன்றாள்சரணே.

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்,

நாடியபொருள்கைகூடு ஞானமும்புகழுமுண்டாம்
வீடியவழிபதாக்தம வேதியனகமலனுக்கும்
நீடியவரக்கர்சேனை நீறுபட்டழியவாகை
சூடியசிலையிராமன் றாள்வலிகூறுவோர்க்கே.

கட்டளைக்கலித்துறை.

வடகலைதென்கலை வடுகுகன்னட
மிடமுளபாஷைக ளியாவராயினும்
இடமுளரகுபதி ஸ்ரீராமன்றன்கதை
அடவுடன்கூறிடி லமரராவரே.

இதுவுமது.

நன்மையுஞ்செல்வமு நாளுநல்குமே
துன்மையும்பாவமுந் துலைந்துதேயுமே
வன்மையில்ஜென்மமு மரணந்தீருமே
இம்மையில்ராமாவென் னெழுத்திரண்டினால்

காப்புகள்-முற்றிற்று.

முகவுரை.

கடல்புடைசூழ்ந்த நெடியவுலகத்திலே இராமாயணமென்றுகூறத்தக்க இந்தவசனகாவியமானது மானிடருக்கு சித்திமுத்திபத்திவயிராக்கியங்களை தருகலானும் ஆணவமாயை காமியமென்னு மும்மலங்களை நீக்கலானும் மெய் வாய் கண்ணு மூக்கு செவியென்னும் ஐம்புலன்களை பரிசுத்தமாக்கலும் சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்னும் ஐம்பொருளுங் கொடுக்கலாலும் பிறவிப்பிணிகள் தீர்க்கலானும் அதிகசிறப்புடையதாய் நீடுபுகழோங்கின்றது.

கதையின் வரலாறு.

இந்த மயிலிராவணனென்கிற இராட்சதனுடையசரித்திரத்தைசிற்றறிவினனாகிய யான்கதைசொல்லப் போகிறேனென்று நாரதமகாமுனிவர்கௌதமரிஷிக்குத்தமிழிலமொழிபெயர்க்கத்தொடங்கினார்சேளுமையபா கௌதமரிஷியே ஆதிகாலத்தில் ஸ்ரீராமரானவர் தென்னிலங்கையென்கிற பட்டணத்துக்கு அரசனாகிய இராவணனைச் சம்பாரம் செய்யும்பொருட்டாய் எழுபதுவெள்ளஞ் சேனையுடனே தண்டத்திரளகளோடு சுவாமியானவர் சமுத்திரக்கரையிலேபோய் இறங்கிச்சேதுவையணைகட்டி தென்னிலங்கைக் கரையிற்சென்று இராவணனுடனே போர்புரிந்துக்கொண்டிருக்குங்காலத்தில் அதிகாயன் மகாமாயன்நிகும்பன் அகம்பன் கும்பகர்னன் சம்புமாலிஇந்திரசித்துமுதலானபற்பலவாக்கர்சேனைகளும்இரணக்களத்திலேகால்வேறுகைவேறுமெய்வேறு தொடைவேறு இடைவேறு முழங்கால்வேறுகணுக்கால்வேறு இப்படிநானாவிதமாகவிராதிவீரனாகிய இராவணனுடைய பிள்ளைகளும் இராட்சதசேனைகளும் பலவாறாகச்சிதைந்து மாண்டுபோனார்கள்.

இந்தவிசேஷமெல்லாம் இராவணன்கேட்டுகையிலிருந்த ஆயுதங்களைக்கீழேபோட்டு திடுலென்று சிங்காதனத்தின்மீதி லிருந்தபடியே பூமியில்விழுந்து அதிகவிசாரத்தோடு மூர்ச்சையடைந்தான் சற்றுநேரஞ்சென்றபின் மறுபடியும் இராவணன் மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்து அழுதுகடவுளைத்தொழுது மனமென்கிறவில்லைக்குழைத்து மந்திரிமார்களையழைத்துவாருங்கள்மந்திரிமார்களே இராமலட்சுமணனென்கிறஇரண்டுமனிதரும் அனேகம் வானரச்சேனைபோடுகூட ஓடிவந்து யுத்தங்களானவிடத்திலே அதிகாயன் மகாமாயன் கும்பன் அகம்பன் கும்பகர்ணன் சம்புமாலி இந்திரசித்து மயேந்திரசித்து முதலிய தம்பிமாரும் அநேகபுத்திரர்களும் இரதகஜதுரகபதாதிகளும் யானையும் சேனையும் அந்த இரண்டு மனிதர்கையாலே யிறந்துபோனார்கள் அப்படியிருக்க என்சரீரம்மாத்திரம் என்னபுதுமையுடையது இந்தப்பொல்லாதகாயமானதுநில்லாமலும்ஒருத்தரோடுசொல்லாமலும்போகுமென்றெல்லாமறிவதுபோலநாமுமறிந்திருந்து தம்பிமார்களையழைத்துதனியாயிருந்து அரசாட்சிசெய்வதெப்படி என்றுவிசனப்படுகிறபோதுமந்திரிகள் இராவணேஸ்வரனைப்பார்த்து ஓகோவாருமையா சுவாமியே இப்படிவிசனப்பட்டால் அடியேங்களெப்படி பிழைப்போம் இனிமேலாகிறதென்ன இப்போது இலங்கையிலுண்டான யானைசேனை ஒட்டகமுதல்படைகளையுங்கூட்டி அந்த இராமலட்சுமணனுக் கெதிராகக்காட்டி நம்முடைய சௌரியங்களைக்காட்டி வானரசேனைகளைவாட்டி மிதமாகஎண்ணி அதமாகப்பண்ணிவருவோம் அஞ்சாதேசுவாமியென்றுதைரியங்கூறினர் இதுகளையெல்லாங்கேட்ட இராவணன்மகிழ்ந்துபுகழ்ந்துமந்திரிகளைப்பார்த்து மமதைகொண்டார் நல்லது சரிசரி ஆமென்றேபலவாறுய்க்கூறி ஆணவமீறி தன்னுடையராணுவங்களாகிய யானைகுதிரை ஒட்டகமுதலியவையும் சதுரங்கசேனைகளையும் வரும்படி யாக்யாபித்து இராவணனானவன் வெளியிலேவந்து தன்னுடைய தேரின்மேலேறி ஜயஜயவென்று கூறிச் சகல ஆடம்பரத்துடனே யுத்தகளத்தில்வந்து நின்றுக்கொண்டு இராமசுவாமியைப்பார்த்து ஒருவார்த்தை சொல்லத்தொடங்கினன்.

ஓஓமானிடர்களே மரித்துப்போனபிணங்களே, நற்குணமில்லாக் குணங்களே ஈக்கள்மொய்க்கும் பிணங்களே என்தம்பிமார்களை நீங்களிருவருமல்லவோ கொன்றீர்கள் நல்லதாகட்டுமிதோ ஓர்நொடியிலே உங்களைக்கொல்லுகிறேன் அம்புகளாலேவெல்லுகிறேன்பருந்துக்கிரைகொடுக்கும்படிசொல்லுகிறேனுங்கள்சரீரத்தைச் சல்லடைக்கண்கள்போலக்கெல்லுகிறேனென்றுங்கரித்துப்பற்களைநறநறவெனக்கடித்து

மீசைதுடித்து வில்வளைத்து நாணியேற்றி அண்ட கடாகமெல்லாங் கிடுகிடுவென்று நடுங்கும்படிபயமுறுத்தினன் இராமசாமிக்குக்கோபமவந்து கோதண்டத்தைவளைத்து பாணப்பிரயோகஞ்செய்கிறபோது அனேகமாயிரஞ்சேனைக்ளும காலாள்களும் யுத்தகளத்திலே பிறந்துபோப் இராவணனானவன் ஒருவனாய்நின்று யுத்தம்பண்ணுகிற போது இன்னுமனேகஞ்சேனைகளும் இராமசாமிபாணத்தினாலடிபட்டு முறிந்து இலங்கைத்தீவுக்கரையிலே தன்னுடைய அரண்மனையிலே போய் அந்தரங்கத்திலே படுத்துக்கொண்டு அதிகவிசாரத்துடனிருந்தானப்படியிருக்கிறகாலத்தில் பிரகஸ்தனென்கிறமந்திரிஇராவணனண்டையில்வந்து விசாரமாயிருக்கிறவனைப்பார்த்து வாருமையாசுவாமி நீர்மகாபராக்கிரமசாலியாயிருந்தும் இப்படித் துயரப்பட்டிருந்தால் ஆகிறதென்னவென்று சொல்லுகிறபோது இராவணன்சொல்லுகிறான்.

வாரும்பிள்ளாய் மந்திரிபிரதானி தண்டத்தலைவனே நான் சீதையைக்கொண்டுவந்த நிமித்தமாக இலங்கையில் இல்லாத அனுஷ்டம் வந்து தம்பிமார்களாகிய கும்பகர்னன் இந்திரசித்துமுதலானவர்போய் நானொருவனுமேநின்றேனினிமேலிருந்து துயரம்பொருக்கப்போகிறதில்லையென வெகுவிசனமாக அழுகிறபோது மந்திரிசொல்லுகிறானந்தராமலட்சுமணனை ஒருவராலும் வெலலப்போகாது அந்த சீதையைக்கொண்டுபோய் இராமசாமிமுன்னேவிட்டு சரணாகதியென்றுசொன்னால் தயவுசெய்வாரென்று சொன்னமாத்திரத்தில் இராவணன் சொல்லுகிறான் வாரும்பிள்ளாய் பிரகஸ்தனே எனதுதம்பியாகியவிபீஷணனங்கேயிருந்துக்கொண்டு இத்தனைபேரையும் கொல்லச் சொல்லப் போகிறதில்லை சீதையை விடுகிறதுமில்லை அப்படிப்பட்ட தம்பிமார் போனபிற்பாடு இப்படிப்பட்ட காரியமநடவாது அவர்களுக்குளந்தவழிபாச்சுதே அந்தவழி நமக்குமாகட்டும் வேறேயோசனையில்லை என்றுதன்னுடைய துயரமெல்லாமாற்றித் திடஞ்சொல்லியழுது மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்து சற்றுநேரஞ்சும்மாவிருந்தான்பின்னர் இராவணனைப்பார்த்து மந்திரிசொல்லுகிறான் வாருமையாசுவாமி ஓர் உபாயமிருக்கிறது அவர்களை ஜெயிக்கு முபாயமெப்படியென்றால் பாதாளயிலங்கையிலேஉம்முடையதாயாதிவர்க்கத்திலேதம்பியாகிய மயிலிராவணனிருக்கிறானவனேமகாமாயாவினோதிகபடநாடகசூஸ்திராவதாரிசதுர்விதவுபாயி அவனைமூவராலுந்தேவராலும்யாவராலுஞ் செயிக்கப்போகாது மகாசுத்தவீரன் சத்துருசங்காரன் அப்பேர்ப்பட்டவனிருக்கச்சே உமக்குயோசனையென்ன அவனிந்த எழுபதுவெள்ளஞ்சேனையையுஞ்செயிக்கவேண்டுமென்றாலுஞ் செயிப்பானல்லது இராமலட்சுமண

ளிருவரையும் பாதாளயிலங்கையிலே காளிக்குப்பலியிடச்சொன்னாலும்பலியிடுவோ னப்படிப்பட்டபராக்கிரமசாலியாகியதம்பியிருக்கும்போது ஏன் தயரப்படுகிறீர் சீக்கிரத்திலே மயிலிராவணனை யழைத்து எவ்விதத்திலேயும் இராமலட்சுமணனை செயிக்கவேணுமென்றுபிரகஸதனென்கிற மந்திரிகூற இராவணன் செவியிலே மாயரத்தில் மயிராவணிகடாவினாற்போலு மேறிற்று.

இராவணனிதுமெய்தான் நல்லயோசனை செய்தியென்று பிரகஸ்தனுக்குவேண்டிய வெகுமதிகொடுத்துகனகாபிஷேகஞ்செய்துபின்பு இராவணன் சீக்கிரத்திலே மயிலிராவணன் வரத்தக்கதாகமனதிலேநினைத்தா னப்போதுபாதாளஇலங்கையிலே தேவேந்திரன்போல் சொலுவிருக்கிற மயிலிராவணன் யோசனைசெய்து நம்மி தமையனாகிய இலங்காபுரியையாள்கிற இராவணேஸ்வரனுக்கு என்ன ஆபத்து வந்ததோ தெரியாது அவன்நெடுநாளாக நம்மைநினைத்ததில்லை ஆதலால் என்னவேலையிருந்தபோதிலும் இப்போதேபோய் உதவிசெய்யவேண்டுமென்றுமனதிலே எண்ணி யோசனைபண்ணி மந்திரிகளையழைத்து அப்பாநான் இலங்கைக்குப் போய்வருகிறேன் நான்வருமளவும் நீங்கள் சாவதானமாகப் பார்த்திருங்களென்று சொல்லிவிட்டு மயிலிராவணன் இலங்காபுரிபட்டணத்துக்கு வந்துவிட்டான் அந்தஇலங்கையினதிசயமெல்லாம் பார்த்தான் எல்லாம்பாழாயிருப்பதைப் பார்த்துக்கொண்டு அந்தப்புரத்திலேபோனான் இராவணனொருவனா யிருக்கிறதைக் கண்டு மயிலிராவணன் தமையனாகிய இராவணேஸ்வரனுக்குச் சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு ஒருவார்த்தை சொல்லுகிறான் வாருமையாசுவாமி பட்டணமெல்லாம் பாழாயிருக்கிறதென்ன அநேகம் விசாரத்தையடைந்திருக்கிறதென்ன இதுவெல்லாம் உண்மையாகச்சொல்லவேண்டுமென்று அஞ்சலிசெய்துகேட்க இராவணன் சொல்லுகிறான்.

வாரும்பிள்ளாய்தம்பிமுன்னாலே தசரதமகாராசாவினுடைய பிள்ளை இராமலட்சுமணனிருவருந் தண்டகாரணிய வனத்திலே வந்திருந்தார்கள் அப்போது நமது தங்கை சூர்ப்பநகையைச் சிரச்சேதம்பண்ணினார்கள் அவளிங்கேவந்து முறையிட்டாள் அப்போது நான் போய்அந்த இராமனிடதேவியாகிய சீதையையெடுத்துக்கொண்டுவந்தேன் அன்றுமுதல் இலங்கையிலே அநுஷ்டம்வந்ததுபின்னர் அனுமாரென்றகுரங்குசீதையைப் பார்க்கவந்தவிடத்திலே பட்டணமெல்லாஞ் சுட்டுகொட்டைப்பரப்பி அட்சயகுமாரனையுங்கொன்று அநேக இராட்சதரையுங் கொன்றுவிட்டுப்போயிற்று பின்புஇராமசுவாமி அவர்தம்பிஇலட்சுமணன் இன்னுஞ்சுக்கீரீவன் அங்கதன்நீலன் குமுதன் சாம்பவன்

அனுமார் எழுபதுவெள்ளஞ்சேனையுங் கூட்டிவந்துசேதுவை அணைகட்டி இலங்கையிலேவந்து யுத்தங்கள்செய்து அதிகாயன் மகாமாயன்இந்திரசித்து கும்பகர்ணன் அனேகராட்சதர்களுமாண்டுபோனார்களென்று சொன்னமாத்திரத்திலே இந்தவசனங்களை மயிலிராவணன்கேட்கவே அனேகந்துபரப்பட்டு ஒருபெரியவிருட்சமாய்சகோதரபட்சியாய்கிளைகள் இலைகள் பழங்களுடனேயிருக்கப்பட்ட விருட்சமானது அடியோடே அறுந்துவிட்டா லெவ்வாறுவிழுமோ அவ்வாறுபோலக்கீழே விழுந்தழுது கடவுளைத்தொழுது அணிந்து பணிந்து கோபங்கணிந்து ஒருவாறு மனந்தணிந்து சொல்லுகிறான்.

வாருமையாசுவாமி நீர்சகலரையுங்கொன்று வெறுசுவர்க்கத்துக்கு அனுப்பினபின்பு எம்மையழைத்தீர் முன்னதாகவேயெனக்கு இவ்விதமென்று தெரியாமற்போயிற்றே இப்போதேநான் செய்யவேண்டியதென்னவென்று கேட்க இராவணேஸ்வரன் கூறுகிறான் கேளும் பிள்ளாய்தம்பி இராமலட்சுமணனிரண்டுபேரும் மகா பராக்கிரமசாலிகள் அவர்கள் வானரசேனைகளுடனே நம்முடைய தம்பி விபீஷணனையுமழைத்துக்கொண்டு இலங்கையெல்லாஞ்சுட்டு அனர்த்தஞ்செய்துவிட்டார்கள் அந்தராமலட்சுமணனை ஒருவராலுஞ்செயிக்கக் கூடாது அனேகமான யுத்தங்கள்செய்து இராமபாணத்தின்முன்பாக நிற்கக்கூடாமல் முறிந்தோடிவந்தே னவர்கள் மனிதரூபமாயிருக்கவில்லை அவர்களைசம்மாரஞ்செய்ய எவ்விதமுபாயமுண்டோ அவ்விதவுபாயஞ்செய்யப்பிள்ளாயென்று இராவணன்சொல்ல மயிலிராவணன் சொல்லுகிறான் கேளுமையாசுவாமி அந்த எழுபதுவெள்ளஞ் சேனையையும் இராமலட்சுமணனிரண்டுபேரையும் ஆகாயமார்க்கம் அதிகவினோதத்துடனே கொண்டுபோய் பாதாளலங்கையிலே என்னுடைய காளிமாதேவிக்குப் பலிகொடுக்கிறேனென்று சொல்லி உறுதிப்படச்செய்துக்கொண்டு தன்னாரண்மனை வந்து சேர்ந்து மந்திரிகளோடு தானிலங்கைக்குப்போனதும் அவ்விடத்தில் நடந்தவிபரமும் தானிராவணனுக்குச் சபதஞ்செய்து வந்ததும் இதுகளெல்லாம் சவிஸ்தாரமாகச் சொல்லி இனிமேலெப்படி செய்வோமென்று மந்திரிமார்களோடு ஆலோசனை செய்துக்கொண்டிருந்தான்.

இங்கேப்படி யிருக்கும்போது சீதாதேவி யம்மனருகில் காத்துக்கொண்டிருக்கிற விபீஷணனுடையபெண் திரிசடையம்மன் மனதிற் கவலைகொண்டு மயிலிராவணனை வந்து இராவணனுடனே பிரதிக்கினை செய்துகொண்டுபோன விசேஷமெல்லாங் கேட்டு இனி மகா

என்னசெய்யப்போகிறோமென்றெண்ணி நம்முடைய பிதாவாகியவிபீஷணருஞ்சுவாமியை சரணாகதிபெற்றடைந்திருக்கிறாரே அவருடன் இந்தவிசேஷமெல்லாம் யாவர்அறிவிக்கப்போகிறார்களென்றுமனங்கசிந்துநசிந்து அதிகதுக்கத்துடனே அழுதுக்கொண்டு அவன்மாயாவினோதி கபடநாடகசூஸ்திராவதாரியென்று யோசனைசெய்துக்கொண்டிருக்கிறபோது வாயுபகவானானவர் அவ்விடத்திற்குவந்தார் அப்போது திரிச்சடையானவள் பார்த்து வாருமையா சுவாமி வாயுபகவானே நானொருவிசேஷஞ் சொல்லுகிறேன் அதைக்குறித்துச் சாவதானமாகக் கேளும் அதென்னவெனில் இந்த அதிசயமான விசேஷத்தையாதொருவருமறியக்கூடாதாகையால் நீர் இராமசுவாமிக்குவுயிர்த்துணைவரானவராகையால் நானும்முடன்சொல்லுகிறேன் நீர்தவிரமற்றொருவருமறியக்கூடாது அதுவிபீஷணருக்குமாத்திரந்தெரியுமாகையால் இந்தமயிலிராவணன் ராவணனுடனே பிரதிக்கினைசெய்துக்கொண்டு போனவிஷயமென்னவென்றால் இன்றையயிரவில் பதினைந்துநாழிகைக்குமேல் அந்த ராமலட்சுமணாளிருவரையுங் கொண்டுபோய் பாதாளலங்கையிலிருக்கும் தன்னுடையகாளிகாதேவிக்குப் பலியிடுகிறேனென்றுபிரதிக்கினைசெய்துக்கொண்டுபோனான் அவன்மாயாவினோதி ஒருவராலுஞ் செயிக்கக்கூடாதவன் அவனெந்தரூபமெடுத்து மோசமபண்ணுவானோ தெரியாது அவனுடையகபடமெல்லாம் விபீஷணருக்குத்தெரியவரும இதெல்லாம் அவருக்குச்சொல்லி எவ்விதசாக்கிரதையாயிருக்கவேண்டுமோ அவ்விதமாகயிருக்கச்சொல்லி வரவேண்டுமென்று சொன்னமாத்திரத்தில் வாயுபகவானுமப்படியே சம்மதித்து போய்வருகிறேனென்று திரிச்சடையாளிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு விபீஷணர் வாயுபகவானைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார்.

வாருமையாசுவாமிவாயுபகவானே நீரெங்கேவந்தீர்நானும்மைக் கண்டு வெகுநாளாச்சுது நீர்வந்தசங்கதியைத்தெரியப்படுத்துவீரையாவென்றுகேட்க வாயுபகவானானவர் சொல்லுகிறார் கேளும்விபீஷணரேமயிலிராவணனை அழைப்பித்து தன்னுடையதுயரங்களையெல்லாஞ் சொன்னபோது மயிலிராவணன் சொல்லியதென்னவென்றால்யுத்தஞ் செய்வதற்குமுன்னே சொல்லாமல் இப்போது காரியமுடிந்தபிறகு என்னையழைப்பித்தீர் ஆகிலும்பெரிதல்ல உன்பிள்ளையாகிய அட்சயகுமாரனை அதிகாயன் மகாகாயன் இந்திரசித்து கும்பகர்னன் இவர்கள்முதலானசேனைப்படைத்தலைவர்களைக்கொன்றவர்கள் இராமலட்சுமணாள் தானோ அப்படிப்பட்ட பராக்கிரமசாலிகளான அவ்விருவரையும் இன்

றைபதினம் இரவில்பதினைந்துநாழிகைக்குள் எனதுபாதாளவிலங்கை க்குக்கொண்டுபோய் என்னுடையகாளிகாதேவிக்குப் பலிகொடுக்கிறேனென்று கோடதீப்தனாகி சபதங்கூறிதனக்குவேண்டிய திரவியங்களும் பெற்றுக்கொண்டுபோனானும் இந்தசமாச்சாரங்கேட்டுக்கொண்டிருந்து இவ்விடத்திலொருவருமில்லையேயென்று துயரப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறசமயத்தில் நான அவ்விடத்திற்குப்போனேன் அப்போதுதிரிச்சடையானவள் என்னையருகிலழைத்து சுவாமி உம்மாலே ஒரு காரியமாகவேண்டுமென்று இந்தவிசேஷங்களை உமக்குச்சொல்லி இராமசுவாமிக்கு அறிக்கைசெய்யும்படி சொன்னாளென்று சொல்லிவிட்டு வாயுபகவான் தான் இருக்கிறவிடத்திற்குப்போய்விட்டார்.

வாயுபகவான்போனபின்பு விபீஷணர் அனேகவிசாரத்தையடைந்து இதற்கென்னசெய்வோமென்றுமனமிடைந்து அந்தமயிலிராவணன் கபடநாடகசூஸ்திரவதாரி நானாவிதரூபாதிகாரி என்னைப்போலும் ரூபமெடுத்து மோசம்பண்ணுவானென்று மிகவுமெண்ணி யோசனைபண்ணிசுவாமிசபையிலே எவ்வாறுசொல்வோமெனக் கருத்திலிருத்தி சுக்ரீபன் அங்கதன் சாம்புவன் நீலன் நளன் அனுமார்இவ்விதமானஎழுபதுவெள்ளஞ் சேனைகளுடனேகொலுவாயிருக்கிறசமயத்தில்விபீஷணரே உம்முடையமுகமானது பூரணச்சந்திரன்போலும் மலர்ந்த தாமரைப்போலு மிருக்கப்பட்டநின்றமுகமானது இன்றைக்குயாதுகாரணத்தால் கருகருத்து அகம்வெறுத்துக்கருகி மனமுருகிதுயரம்பெருகிஅதிகவிசாரமடைந்திருப்பதேனென்று இராமசுவாமிகேட்டபோது விபீஷணன்பயந்து திடீலென்றெழுந்து கைகட்டி வாய்புதைத்து சரீரம்பதைத்து மெள்ளமெள்ளகிட்டச்சென்று சுவாமியைப்பார்த்துநடந்தவிசேஷங்கள்யாவு மொளியாமல்சொன்னார் அவைகளியாவும்இராமசுவாமிகேட்டு ஆலோசனைசெய்து ஜாம்புவந்தர் முதலாகியசகலரையுமழைப்பித்து விபீஷணர்கூறிய விசேஷமெல்லாஞ்சொல்லி இன்றிராத்திரி பதினைந்துநாழிகை யளவிலே மயிலிராவணனென்கிறவர் நம்மையாவரையும் மோசம்பண்ணி அவனது பாதாளலங்கைக்குகொண்டுபோறேனென்று கூறிப்போனானும் அதற்கென்னவுபாயமுண்டோ அவ்விதவுபாயஞ்செய்யுங்களென்ன அவ்விசேஷத்தைக்கேட்டசுக்ரீபன் விபீஷணரைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறான் வாருமையாவிபீஷணரே அந்தமயிலிராவணனென்பவன்யாவன் அவனிருப்பிடமெங்கே அவனதுபூர்வோ

த்திரமென்ன அவனிராவணனுக்குளவ்விதமாகப் பாத்தியஞ்சொல்லு
மென்றுகூற அதற்கு விபீஷணர் சொல்லுகிறார்.

கேளும் சுக்ரீபசற்பாத்திரனே அந்தமயிலிராவண னென்பவன்
பாதாளலங்கையிலேயிருக்கிறவன்ராவணனுக்குத் தாயாதிவர்க்கத்தில்
தம்பியாகவேண்டும அவனேமாயாவினோதி கபடநாடகசூஸ்திராவதா
ரி நானாவிதரூபாதிகாரி அவனையொருவராலுஞ் ஜெயிக்கப்போகாதெ
ன்று விபீஷணர் சுக்ரீபருக்குச்சொல்ல அவ்விசேஷமெல்லாம்கேட்டு
க்கொண்டிருந்து யோசனைசெய்து இதற்குஉபாயம் அநுமாராலேயா
கவேண்டுமென்று நிச்சயம்பண்ணி சுவாமிகிட்டப்போய் சுக்ரீபன்அங்
கதன் விபீஷணர் சாம்புவர் இந்தநாலுபேரும்சுவாமியுடனே யென்ன
சொல்லுகிறார்களென்றால அகிலாண்டகோடி பிர்மாண்டநாயகராய்வி
ளங்கும இராமசுவாமிபெருமானே இந்தக்காரியமெல்லாம்அநுமார் ஒ
ருவராலே யாகவேண் டுமெயொழிய மற்றொருவராலே யாகாதென்று
சொன்னார்கள் இந்தவிசேஷமெல்லாம அநுமார்கேட்டுஒன்றுமறியாத
வர்போல தலையைகுனிந்துகொண்டிருந்தார் அப்போதுசுவாமியான
வர் வாரும் அநுமாரே விபீஷணர்கூறியவிசேஷத்துக்கு என்னவுபாய
முண்டோ அவ்வுபாயங்களைச் செய்யுமென்று மறுமொழிகொடுக்க அ
நுமார்கேட்டு அச்சமென்பதைமண்ணிற்போட்டுஆரவாரித்து மனம்பூ
ரித்து சந்தோஷக்கடலிற்புகுந்து சிங்கம்போலத்துள்ளி இலங்கைராவ
ணனைத்தள்ளி அந்தமயிலிராவணன் சிரசைக்கிள்ளி அவனுதிரத்தைக்
கையினாலள்ளி தாகந்தீர்த்து நான்மகிட்சிகூர்ந்துவருகிறேனென்று சப
தங்கூறிபகைமீறி சுவாமியைப்பணிந்து குனிந்து வந்தனையோடுசிந்த
னைசெய்து கந்தபுஷ்பங்கள் காலிற்பெய்து அஞ்சலிசெய்து வணங்கி
பொதுங்கிபதுங்கிஆடிப்பாட்டுகள்பாடி பூமலர்சூடிக்கடவுளைநாடிஅவ
ர்திருவருள்தேடி அன்போடே ஓடிவந்துநின்றார்.

அப்போது விபீஷணர் சுக்ரீபர் ஜாம்புவர் இந்த மூன்றுபேரும்
அநுமாரைப்பார்த்து ஒருவிசேஷஞ்சொல்லுகிறார் நீர்மகாபராக்கிரம
சாலியல்லவோ உமக்குசமஜோடுஒருவருமில்லைநீர் ஆகாயம் பூமிபாதா
ளத்துக்குமொன்றாய் சரீரமெடுக்கவேண்டுமென்றாலு மெடுப்பீர் நீர்
மகாபுருஷசிங்கம்நாங்களொன்றைசொல்லப்போகிறோம் இன்றிராத்திரி
க்குமாத்திரம் உம்முடையவாலினாலே இந்தஎழுபதுவெள்ளஞ்சேனைக
ளுக்கும் கோட்டையிட்டுக்கொண்டிருந்து மகாசாக்கிரதையாககாக்க
வேண்டுமென்று அவர்சொன்னமாத்திரத்தில் அந்த அநுமாரானவ

கேட்டுமகிழ்ந்துபுகழ்ந்து அப்படியேயாகட்டுமென்றுசொன்னாரிப்படி யிருக்கிறசமயத்தில் சூரியபகவானானவர் அஸ்தமானமாயினார்உடனே அனுமாரானவர் எழுபதுவெள்ளஞ்சேனைகளையும் ஒன்றாகச்சேர்த்து தம்முடையவாலினாலே கோட்டையிட்டார் அக்கோட்டையானது எப் படியிருந்ததென்றால் ஆகாயம்பூமிபாதாளத்துக்குமூடுருவத்தக்கதாயி ருந்தது அக்கோட்டைவாசல் எங்கேயென்றால் அனுமாருடைய வாயி லேபுகுந்துசெவியிலேபுறப்படவேண்டுமேற்றப்படிவாசலுமில்லைவழியு மில்லைஎறும்புநுழையப்போகாது அப்படிநுழையவேண்டுமென்றா லும்இடமில்லை வாலுடனே வால்நெருக்கமாகவும் கோட்டையிட்டுக் கொண்டு உள்ளே இராமலட்சுமணாளிரண்டுபேரும் ஓர்பன்னசாலையி ல் சயனித்துக்கொண்டிருந்தார்களததருணத்தில் விபீஷணருஞ் சுக்ரீ பரும் போசனைசெய்து இன்றிரவில்நாலுஜாமமும் மகாஜாக்கிரதையாய் இ ருக்கவேண்டுமென்றுசொல்லி அங்கதனையழைத்து அவனோடுகூட இ லட்சுமணரையுங்கூட்டி விருதுமணிகளையாட்டி சந்தடிகளைகாட்டி சிவ் சுகாதங்களைமீட்டிசித்திரையென்பதையோட்டிபற்பலவாத்தியங்கள்மு ழங்கவும் தர்மதானம்வழங்கவும் வேசியர்களாடவும்வித்துவான்கள்பா டவும் இப்படிகானவிதவேடிக்கைகளோடு மகாசாக்கிரதையாய்விழித் திருந்திருக்கும்படியாகக் கட்டளையிட்டு இந்தக்காரியத்திலாராவது அ சட்டையாயிருந்தால்நம்முடையஆக்கினை தெரியுமேயென்றுசொல்லி கட்டுதிட்டஞ்செய்து களனையழைத்து அவனுக்குமவ்வாறேகட்டளையி ட்டருளி சுக்ரீபனை நீலன் இவர்களையுமழைப்பித்து கண்டம்வில்வேல் வாள் யானைகுதிரைஒட்டகமுதலியபலவிதஆயுதங்களையும் கொடுத்து இன்றிரவில் தென்றிசைப்புறத்தில்பதனமாகக்காருங்களென்றுகட்ட ளையிட்டருளிப வீரனான குமுதனையழைத்து அவனுக்குத்துணைகரு வியாக இரண்டுலட்சம்வானரசேனைகளைக்கூட்டி சிறிதுவாத்தியங்களை க்கொடுத்து அப்பா நீ மேற்குத்திசைப்புறத்திலேஇராவில்நாலுஜாமமு ம் ஜாக்கிரதையாகக் காருங்களென்று ஆக்கினைபோடு தாகிதுசெய்து சாம்புவந்தனையழைத்து அப்பாநீவடக்குத்திசைப்புறத்திலேபதனமா கக்காருமென்று சட்டமோடுதிட்டஞ்செய்து கிழக்குத்திசைப்புறத்தி லும் அவ்வாறே ஆவலோடுகாவலாளிகளைசேவகஞ்செய்யதிட்டமோடு கட்டளையிட்டருளி அங்கதன்நீலன்குமுதன்சாம்பன் இந்நாலுபேரு ம்அவரவர் திசைப்புறத்திலே சாக்கிரதையாக காக்கிறசமயத்தில் வி பீஷணரானவர்அவரவருக்குளச்சரிகதைசொல்லிக்கொண்டு அந்தக்கோ ட்டையைச்சுற்றிக்கொண்டுவந்தார் இப்படியிருக்கிறசமயத்திலே அன்

ரிரவில் பதினைந்து நாழிகையாச்சு இனிமேல் மயிலிராவணன் கதையைக்கூறுகிறேனென்று நாரதர்சொல்லுகிறார் கேளுமையா கௌதமரிஷியே.

இப்படியாக இவர்களிருக்கிறகாலத்தில் பாதாளஇலங்கையையாளுகிற மயிலிராவணன் அன்று இராத்திரியில் பதினைந்துநாழிகையில் ஆலோசனைகள் செய்து தன்னுடைய அஞ்சனாஸ்திரத்தை நெஞ்சிலே நினைத்து பிராமணரையழைத்து சாஸ்திரங்கேட்டு தன்மனதில் சித்தனாகிய மந்திரிகளையழைத்து கெட்டிக்காரனாக நான்குபேரை நேமித்தானவர்கள்யாரென்றால் சதுரனென்றும் சாயத்திரனென்றும் சகலப்பிரவணனென்றும் மாயாவிநோதனென்று நான்குபேரையுமுடையவர்கள் இந்நான்குபேரையுங் கூட்டிக்கொண்டு புறப்பட்டானப்போது தனது பத்தினியாகிய வர்ணமாலிகை தன்னுடைய புருஷனாகிய மயிலிராவணன் கையைப்பிடித்துக்கொண்டு ஒருவிசேஷஞ் சொல்லுகிறாள் வாருமையா சுவாமிநாதா நீரித்தனைசேனையுடன் எங்கேபயணமென்று கேட்க மயிலிராவணன் சொல்லுகிறான் கேளும்பெண்ணே வர்ணமாலியே இலங்கையிலே இராமலட்சுமணனிரண்டுமனிதர்கள்வந்து எழுபதுவெள்ளஞ் சேனையுடனே நமது தமையனாகிய இராவணேஸ்வரனுடைய தம்பி கும்பகர்ணனையும் குமாரவர்க்கங்களையும் சகலவிதருட்சதரையும் அதம்பண்ணிப்போட்டார்கள் அப்படிப்பட்ட மனிதர்களைக் காளிக்குப் பலிகொடுக்கிறேனென்றுசபதங்கூறிவந்தேனந்தச்சபதந்தப்பாமல் அவர்களிரண்டுபேரையுங்கொண்டுவர வேண்டுமென்று போகிறேனென்றுகூற இதுகளைக்கேட்ட வர்ணமாலி சொல்லுகிறாள் வாருமையா சுவாமிநாதா நானொருவிசேஷஞ் சொல்லுகிறேன் கேளும் அந்தராமலட்சுமணனிரண்டுபேரையும் மனிதரென்றெண்ணவேண்டாம் சாக்ஷாத்வைகுண்டவாசியாகிய மகாவிஷ்ணுவென்றெண்ணிக்கொள்ளும் அவர்களை ஒருவராலுஞ் செயிக்கப்போகாது இராவணனுக்கு கெடுப்போக காலம்வந்தபடியால்சீதையென்கிற அக்கினியைக்கொண்டுவந்து சிறையில்வைத்திருக்கிறான் இலங்கைக்கு அனர்த்தந்தேடிக்கொண்டானவர்கள் புத்திரமித்திரர்களையுங் கொன்றுபோட்டு தானும் சாகவேணுமென்று திரிகிறானவனை செயிக்கப்போகிறதில்லை விபீஷணரானவர் தன்தமையனாகிய இராவணனுக்குச்சொல்லத்தகுந்த புத்தியெல்லாஞ்சொன்னார் சொன்னவிடத்திலே அவன்தம்பிபுத்தியைக் கேளாதபடியினாலே இப்படிக்கெல்லாமாயிற்று அவர் நல்லபுத்திமானானபடியால் நாமிங்கேயிருந்தால் அதமாய்ப்போவோ

மென்று கருதி அந்தராமசாமியைச்சரணமென்றடைந்தார் அவருக்கு இலங்கைராச்சிபதத்தைப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்யப்போகிறார் சுவாமி நீரும்போனால் உம்மையு மேன்மையாய்ப் பூப்போல்வைத்துக்கொண்டிருப்பார் அடியாள் சொல்லுகிற காரியத்தற்கு விவாகஞ்செய்துப்போனால் உம்முடைய காரியம் யாவும் விபரீதமாகும் என்னையனேஎன்னுயிர்த்துணைவா நீர் இங்கேதானேயிருந்தால் பாதாள இலங்கையையாண்டுசுகமாயிருக்கலாம் அங்கேபோகிறதுசரியானநியாயமல்லவென்று அநேகவிதமாகநல்லமார்க்கங்கூறி அவனதுஇருகையும்பிடித்துக்கொண்டு அந்தப்புறம் போவோமென்று பலவாறாகத்தடுத்து நற்புத்தியைபெடுத்துச் சொல்லிக்கொடுத்துகூறினாள் இவளது வார்த்தையைக்கேட்டு அந்தக்கொடும்பாவியான மயிலிராவணன்சீறிக்கோபமீறி பதிவிரதாசிரோன்மணியான வர்மைலிகைசொல்லைத் தள்ளிப்போவதேஉத்தமமென்று துள்ளிவிழுந்து எழுந்துதமது மந்திரிகளைக்கூட்டி சேனைகளையோட்டி விருதுவணகளையாட்டி சவுரிங்களைகாட்டி நடந்தான்.

வர்மைலிகை மறுபடியும் புருஷனைப்பார்த்துதேகம்வேர்த்துசுவாமி நான் வரும்விதிசொன்னேன் நீபடுந்துன்பத்தைப் படுமென்றுகூறி அவள் புத்திமாறி அவரைத்தூறி அந்தபுறம்வீறி பஞ்சணையேறி வீற்றிருந்தாள் மயிலிராவணன் கரிபரிமுதலிய சேனாதிபதிகளை யழைத்துக்கொண்டு தன்னுடைய அரண்மனையைவிட்டு ஆயுதங்களைத்தொட்டு வாசல் கடந்துநடந்து அக்கினிக்கோட்டைக்குவந்துயோசனைசெய்து அவ்விடம்விட்டு மேல்சமுத்திரக்கரை வெளியே ஒருவிடத்திலே வந்திருந்து தனது நாலுமந்திரிகளைப்பார்த்து ஒருவிசேஷஞ்சொல்லுகிறான் மந்திரிகளே இனிமேல்ராமலட்சுமணாளிருவரையும் யாவர்பிடித்துக்கொண்டு வருவீர்களென்றுவினவ சதுரனென்னும்மந்திரியெழுந்துகாலில் விழுந்து பயந்து மயிலிராவணனைக்கண்டு அஞ்சலிகொண்டு சொல்லுகிறான் மகாருமையா சுவாமி என்னையனுப்பினால் அந்த எழுபதுவெள்ளஞ் சேனைகளையுங் கொன்று வென்று அங்கே நின்று நின்றுவருகிறேனவர்களிரண்டுபேரையுங் கொண்டுவரச்சொன்னாலுங் கொண்டுவருகிறேனென்று மறுபடியுஞ் சொன்னானிவ்வார்த்தையைக்கேட்ட மாத்திரத்திலே மயிலிராவணன் சதுரனுக்கு சகலவெகுமதிசெய்து பாக்குவெற்றிலை கொடுத்து சீக்கிரத்திலே அனுகூலஞ் செய்துவாருமென அனுப்பிவைத்தானந்த சதுரன் விடைபெற்றுக்கொண்டுதாயனைத்தடினதுவழியாகவந்துஇராமனிடசேனைகளிருக்குமிட

மெங்கேயென்று வெகுதுரிதமாகப் பார்த்துக்கொண்டுவந்து அனுமார்
கோட்டையி லிருக்கிறதைக்கண்டு மிகவுமாச்சரியப்பட்டு இப்படிப்ப
ட்டகோட்டையை எங்களுச்சியத்திலுங்கண்டதில்லை என்று நினைத்
து நாலுமூலையுஞ் சுற்றிப்பார்த்தான் கோட்டைவாச லெங்கேயென்று
லனுமாருடைய வாயிலேபுகுந்து செவியிலேபுறப்படவேண்டும் அது
வேயொழிய வேறேயெங்கும் வழியுமில்லை வாசலுமில்லை கோட்டை
யானது ஆகாயப்பூமி பாதாளத்துக்கு மொன்றுயிருக்கிறது ஒருவரா
லேயும் உள்ளேபோகமுடியாது கோட்டையிலே யிருக்கிறபேர் வெகு
சாக்கிறதையாக யிருக்கிறார்கள் ஆனபடியினாலே நம்மாலேயுங்கோட்
டைக்குள் நுழையமுடியாதென்று நினைந்து சதுரனானவன் திரும்பிப்
போய் மயிலிராவணனைக் கண்டு தலையைக்குனிந்துக்கொண்டு நின்று
னப்போது மயிலிராவணன சதுரனைப்பார்த்து வாரும்பிள்ளாய்சதுரா
நீ இங்கேயிருந்துபோகச்சே சொன்னதீரமென்ன இப்போது தலையை
க்குனிந்துநிற்கும் வீரமென்னவென்றுகேட்க சதுரன் சொல்லுகிறான்
வாருமையாசுவாமி நாம் நினைத்தகாரிய மாகிறதில்லை திரும்பிப்போவ
தேபெரியகாரியம் அதெப்படியென்று லனுமாரானவர் தம்முடைய
வாலாலே கோட்டை யிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார் அந்தக் கோட்டைக்
குள்நுழைய வாசற்படி யெங்குங்காணோம் ஆகாயப்பூமிபாதாளத்துக்
குமொன்றாயிருக்கிறது கோட்டைக்குளிருக்கிறபேர் வெகுசாக்கிரதை
யாகயிருக்கிறார்கள் நம்மாலேமுடியாது சதுரன்சொன்ன மாத்திரத்தி
லே சாத்தியனெழுந்து மயிலிராவணன் காலில்விழுந்து சாஷ்டாங்க
மாக தெண்டனுஞ்சமர்ப்பித்து நமஸ்கரித்து சதுரனானவன் உலகமெல்லா
ம் தன்னைப்போலெண்ணுவான் அவனாலே ஆகாவிட்டாலு மென்னா
லாகும் சுவாமியென்னையனுப்பினால் அந்தக்குரங்கு வாலாலேயிட்டிரு
க்கிற கோட்டையை நான் காலினாலுதைத்துத்தள்ளிப்போட்டு எழுப
து வெள்ளஞ்சேனைகளையும் ராமலட்சுமண ரிருவரையும் சங்கரிக்கச்
சொன்னாலுஞ்சரியே அல்லது இருவரையும் மகாவிநோதமான பெட்
டியிலேபோட்டுக்கொண்டு வருகிறேன் சீக்கிரமடியேனுக்கு விடைகொ
டுமையாவென்றுகேட்டா னப்படிக்கேட்ட மந்திரியைப்பார்த்து மயி
லிராவணனதிகசந்தோஷப்பட்டு அவனுக்கு அனேகவெகுமதிகளைசெ
ய்தனுப்பினான் சாத்தியனானவன விடைபெற்றுக் கொண்டு ஸ்ரீராமரு
டையபாளையத்தில் அனுமார் கோட்டையிட்டுக் கொண்டிருக்கிறதை
ப்பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டு பிரமித்துநின்று நாமெனனசபதஞ்செய்து
வந்தோம் இதைப் பார்த்தால் வெகுகடினமா யிருக்கிறது சதுரனைப்
போலநாமும் சும்மாயிராமல் அனேகசபதங்களைச் செய்து வெகுமதி

யும்பெற்று வந்தோம் இப்போ திரும்பிப்போனால் நம்மைப் பரியாச
ஞ்செய்வார்கள் அதைவிட செத்தாலும் நல்லதென்று அனேகயோச
னைசெய்து கோட்டைக்கு வழியுமில்லை வாசலுமில்லை இதற்கென்ன
செய்டலாமென்றெண்ணி ஆலோசனைபண்ணி பட்சிரூப மெடுத்து சி
வ்வென்று ஆகாயத்தில்பறந்து அக்கோட்டைக்குள்ளேபோய் இராம
லட்சுமணாள் இருவரையுமெடுத்துக்கொண்டுபோவோமென்று நிச்சய
ம்பண்ணி பட்சிரூபமெடுத்துவந்து ஆகாயத்திலேபறந்து வாயுமண்ட
லம் சூரியமண்டலம் நட்சத்திரமண்டலம் இந்நால்வகைமண்டல புற
த்திலும் பறந்துப்பார்த்தான் அவ்வளவிலேயும் வாலானது அப்புறம்
ஊடுருவிப்போவதைக்கண்டு அதிகவிசாரங்கொண்டு இப்படியுமாகா
தென்று பூமியிலேயிறங்கி தன் சுரூபமெடுத்து அக்கோட்டைக்குப்
போகவேண்டுமென்று மெள்ளமெள்ள வாலைக்கிளப்பி தலையை உள்
ளே நுழையவிட்ட மாத்திரத்தில் அனுமாருக்கு வாலசைவுகொடுத்து
நிற்க அனுமாருனவர் என்னமோவென்று வாலைகெட்டியாகநெருக்கி
னார் வலுவாயும் நெருக்கினமாத்திரத்தில் அவனது தலையுள்ளே உடல்
வெளியிலேயுமாகநசுங்கிதேய்ந்துநெருங்கி ஜீவன்போகத்தக்கதாகசடி
ணமாச்சுது அப்போது தலையைக்கெட்டியாக யிழுத்தான் இழுத்தமா
த்திரத்தில் வால்நெருக்கினதால் முகம்மூக்கு நாக்கு கண் இவைகளெ
ல்லாம்நசுங்கி தேய்ந்துபோய் இரத்தவெள்ள மெடுத்துக்கொண்டு த
லைவெளியில் வந்தவுடனே மூர்ச்சையடைந்து சற்றுநேரஞ்சென்றபின்
பு மூர்ச்சை தெளிந்தெழுந்து அழுது கடவுளைத் தொழுது மூக்கையு
மூடிக்கொண்டு வெட்கப்பட்டு மயிலிராவணன் முன்னேவந்து தலை
யை குனிந்துக்கொண்டு நின்றான் நின்றவனைப் பார்த்து மயிலிராவண
ன் திகைத்து நகைத்து வாரும்பிள்ளாய்மந்திரிசிரோன்மணியேசாயித்
திபனென்னும் நவமணியே நீ இங்கிருந்து சொல்லிப்போன விசேஷ
மென்ன இப்போது முகம்மூக்குதேய்ந்து திரும்பிவந்தவண்ணமென்ன
உன்னை இப்படிச்செய்ததாரெனக்கேட்கசாயத்தியன்விசனத்துடனே
சொல்லுகிறார் கேளுமமா சுவாமிநானவர்கள் பாளையத்திற்குப்போ
ய்கோட்டைசுற்றிப்பார்த்தேன் அக்கோட்டையானது பூமிபாதாளத்
திற்கும் ஒன்றாகவிருந்ததைக்கொண்டு ஆலோசித்து பட்சிரூபமெடுத்
துபறந்து போகிறபோது வாயுமண்டலம் சந்திரமண்டலம் சூரியமண்
டலம் நட்சத்திர மண்டலம் வரையிலும் பறந்துப்பார்த்தேன் வால்கோ
ட்டைக்கு அதிக நெருக்கமாய் உயர்ந்திருப்பதைக்கண்டு திரும்பிப்
பூமியிலேயிறங்கிப் பெருச்சாளியாகி அறுத்துக்கொண்டு போகிற
போது வால்நெருக்கமாகவும் நீண்டிருப்பதையுங் கண்டு மீண்டுவந்
து மெதுவாக வாலைக் கிளப்பி தலையை யுள்ளே போகவிட்டேன்

அந்த அனுமாருக்கு வாலசைவுகொடுத்தபடியால் வாலைநெருக்கினார் என்னுடைய தலைஉள்ளேயும்உடல்வெளியிலேயுமாகத்தேய்ந்துஜீவன் போவதாய்பிராணனுக் கபாயம்வருவதுகண்டு தலையையிழுத்துக்கொண்டேன் இழுக்கிறபோது முகம் மூக்கு முதலானவைகள் நசுங்கிப்போய் பிராணன்பிழைத்துவந்தேன் நான் சதுரன்சொன்னதைக்கேட்டு நாம்பரிகாசஞ்செய்தோமே அந்தஅனுமார் மஹாபராக்கிரமசாலி இவரைஜெயிப்பது அரிது நாம் நினைத்தகாரியம் அசாத்தியமா யிருக்கிறது அப்புறம் உமதுசித்தத்துக்கு தகுந்த யுக்திப்படியே செய்யுமென்று மெத்தவும் வேண்டி சதுரனைத்தாண்டி தளதுகாவலில் ஆவலோடு சேவகஞ் செய்திருந்தான்.

அப்பால்மயிலிராவணன் சாயத்தியன் போனபின்பு மந்திரிகளைப் பார்த்து வாருங்கள் மந்திரிகளே நான் போய்வருகிறேன்உங்கள்கையிலாகாமற் போச்சுதே நீங்களிங்கேதானே நான்வருகிறபரியந்தம் பத்திரமாயிருங்களென்று சொல்லிவிட்டு மயிலிராவணனவன் விபீஷணரைப்போல ரூபமெடுத்துக்கொண்டு மிகுந்தகோபாவேசத்துடன் பாதாளஇலங்கையைவிட்டு தாமரைத்தண்டின் வழியாக வெளியில்வந்து சீக்கிரஞ்சென்று இராமலட்சுமணா ளெங்கேயென்று வந்துபார்க்க அனுமார் வாலினால் கோட்டைகட்டிக்கொண்டு இருப்பதைக்கண்டுஎங்கும் உள்ளேபோகவழியில்லாமல் ஒருதந்திரத்தை யோசித்து அனுமாருகில்வந்து அனுமாரே எச்சரிக்கையென்றுசொல்லி கோட்டைக்குள்ளே எச்சரிக்கையாய் இருக்கிறார்களா நான்போய் பார்க்கவேண்டுமென்றுசொல்ல அனுமார்மெய்யென்று நம்பி வாயைத்திறந்த மாத்திரத்தில் மயிலிராவணன் அனுமாருடைய வாயிலேபுகுந்து செவியிலே புறப்பட்டு கோட்டைக்குள்ளேபோய் இராம லட்சுமணர் படுத்துக்கொண்டிருக்கும் இடத்தைதேடி மெதுவாக மாயாவினோதம் பண்ணி இரண்டுபேரையுமெடுத்து ஒருபெட்டியிலேபோட்டு கெட்டியாகக்கட்டி எடுத்துக்கொண்டு வந்து ருவார்த்தைசொல்லுகிறான் ஓ அனுமாரே நாழிகைப்பதினைந்துமாச்சுது இன்னம் பதினைந்துநாழிகையிருக்கிறது எச்சரிக்கையாயிரும் நான் மயிலிராவணன் வருகிற கள்ளவழியெல்லாம் பார்த்துவருகிறேன் மயிலிராவணன் என்னைப் போலும் ரூபமெடுத்துக்கொண்டுவருவான் இதுகளையெல்லாம் நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்திருமென்று விபீஷணரைப்போல் அவ்வாயிலேபுகுந்து செவியிலேயே வந்துவிட்டான் மயிலிராவணன் பின்னு தன்னுடையமந்திரிகளிருக்கிற விடத்திலேபோ யழைத்துக் கொண்டு தமது லங்கையில்

பெட்டியைக் கொண்டுபோய்வைத்துராட்சதர்களையும் காவல் வைத்து விட்டுத் திரும்பிப்போனார்.

அந்தச்சமையத்தில் ஆகாயவாணிபார்த்துசொல்லுகிறாள் அடா வாடா மயிலிராவணா இந்தமட்டுந்தான் உனக்குப்பட்டம்பொருக்கும் இனிமேல் பட்டம்பொருக்காது இந்தப்பெட்டியிலிருக்கிற சாட்சாத் ஸ்ரீவைகுண்ட நாயகராகிய இராமலட்சுமணனை எடுத்துக்கொண்டுவந்தாயே அதனாலேயே உனக்கழிவுகாலம் வந்துவிட்டது அனுமாரானவர்வந்து பட்டணமெல்லாஞ் சுட்டுக்கோட்டையைக்கொளுத்திஇராட்சதரையுங் கொன்றுவென்று உன்னுடற்பிறந்தாளாகிய தூரதண்டிகைப் பிள்ளையாகிய சித்திரசேனனுக்கு பட்டங்கட்டிவிட்டு இராமலட்சுமணனை எடுத்துக்கொண்டுபோவாரென்று ஆகாயவாணிபலமுறைநற்புத்திஎடுத்துக்கூறினாள் அந்தமகாபாவியானமயிலிராவணன்காதிலே நாராசங் காய்ச்சிவிட்டதுபோலும் மீரமரத்திலே வயிரவாணி கடாவினாற்போலும் ஏறிற்று மயிலிராவணன் பயந்து நயந்து நடுநடுங்கி ஒடுங்கி அயர்ந்துவியர்த்து நாணி மனதுகோணி உடனே தூரதண்டினகயும் சித்திரசேனனையும் பிடித்துக் கட்டி கால்விலங்கு மெய்விலங்கு தாள்விலங்கு மார்விலங்கு இவைகளைப் பூட்டி ஒரு குகையிலேமாட்டி அடைத்துத் தன்னுடைய அரண்மனையிலே இந்திரபோகத்திலேபோனான் அங்கே விபீஷணரானவர் வால்கோட்டையிலே அவரவர்களுக்கு எச்சரிக்கை கூறிவரும்போது அனுமார் சொல்லுகிறார் என்விபீஷணரே அரைநாழிகைக்குமுன்னேவந்து என்னைப்போல் உருவமெடுத்து வருவாரென்றும் சொல்லிவிட்டுட்போனீரே நான் அவன்வருகிற கள்ளவழியைப்பார்த்து வருகிறேனென்றும் என்னை யறியாமல் கோட்டைக்கு எப்படி வந்தீர் மறுபடியு மனது கசிந்து நசிந்து வருகிறது என்னவென்று அனுமார்கேட்டார் இதை விபீஷணர் கேட்டு இடிவிழுந்தமரம்போல் எறிந்து பொரிந்துசரிந்தகுடலும் சரிந்து எரித்துக்கொண்டு போய்விட்டானென்று தெரிந்து அரிந்து பழுமரம்போலும் முறிந்துவிழுந்து எழுந்து வாதித்து மனம்பேதித்து தியங்கிமயங்கி அஞ்சி துஞ்சி அனுமாரைக் கெஞ்சி விசாரமிஞ்சி ஐயையோ எடுத்தீரோ விண்பேரெடுத்தீரோ என்றுகூற அனுமார்கனிந்துமுனிந்து அகம்வெறுத்து முகங்கறுத்து க்ஷணப்பொழுதிலே மூர்ச்சையடைந்தார் மூர்ச்சைதெளிந்து விபீஷணரைப்பார்த்து நீர் சொன்னதுபொய்யல்ல மெய்யே எனக்கு மதிமயங்கி ஒன்றுந் தெரியாமற் போயிற்று இதற்கென்ன செய்வோமென்றுகேட்க விபீஷணர்சொல்லுகிறார்.

வாருமையா அனுமாரே நான் என் தமையனாகிய இராவணனைப் ப
கைந்துக் கொண்டு வழிபடுகடவுளாகிய இராமசுவாமியைச் சரணமெ
ன்றடைந்தேன் அப்படிப்பட்ட சுவாமியையும் மயிலிராவணன் கையி
ல் ஒப்பித்து விட்டேன் என்னைப்போலொருபாவி யிவ்வுலகி லுண்
டோவென்று பலவாறழுது கடவுளைத் தொழுதுதொழுது துயரப்
பட அனுமார் மனதுகலங்கி துயரம் விலக்கிச் சொல்லுகிறார் கே
ளும் விபீஷணரே நமதுசுவாமி படுத்துக்கொண்டிருக்கிற விடத்திலே
பார்க்க அவ்விடத்திலே சுவாமியைக் காணாதபடியினாலே விபீஷணர்
கூறுகின்றார் இப்போதுவிடிந்தால் சுக்ரீபர்வருவாரே சுவாமியெங்கே
யென்றுகேட்பாரே அவருக்கென்னசொல்லுகிறது இத்தனைபேரு மி
ருந்து சுவாமியை ஒப்பிவித்துவிடலாமோவென்று வருத்துவாரே ஆக்
கினைசெய்வாரே எழுபதுவெள்ளஞ்சேனையு மவரிருப்பிடம்போய்விடு
மே நான் சுவாமியை நம்பிவந்தேனல்லவா வெங்கேபோவேன் எனக்
கொருவிடமுமில்லையே அனாகபட்சிபோலானேனே அபகீர்த்தியுமாயி
ற்றே தீவிரம்போயிற்றே சுவாமியை எந்தக்காலத்தில் காணபேனென்
று வெகுவாய் விசாரப்படுகிறபோது அனுமார் ஒருவிசேஷஞ்சொல்லு
கிறார் ஐயா விபீஷணரே மயிலிராவணனும் உம்மைப்போல் வுருவமெ
டுத்தது தெரியாமற்போயிற்றே இப்படிசெய்வானென்று தெரிந்தேனா
கில் மகாஜாக்கிறதையாக யிருப்பேன் அப்படிப்பட்ட துன்மார்க்கனை
க்கொன்றுவிட்டு இராமலட்சுமணா ளிரண்டுபேரையும் எடுத்துக்கொ
ண்டுவருகிறேன் நீயாதொன்றுக்கு மஞ்சவேண்டாம் அந்தப்பாதாள
லங்கைக்குப்போகிற வழியெப்படியென்று கேட்க விபீஷணர் சொல்
லுகிறார் கேளுமையா பாதாளலங்கைக்கு நீபோவதுபோவதே துபாதாள
விலங்கையோ வெகுகடினம் ஒருவராலேயு மாகாது அதெப்படியென
றால் நடுசமுத்திரத்திலேபெரியகடற்றாமரை படர்ந்திருக்கும் அதிலொ
ரு தாமரைதண்டும் ஒருபுட்பம பெரிதாயுமிருக்கிறது அத்துவாரத்தில்
சரீரத்தையொடுக்கி நுட்பமானபுகையைப்போல் போகவேணடும் அப்ப
டிப்போனால் அங்ஙனம் பாதாளலங்கை அக்கினிகோட்டையோடுதோ
ன்றும் அக்கோட்டையின் சிகரத்திலே மச்சகற்பனென்று ஒரு ராட்ச
தனுண்டு அவன் மகாபராக்ரமசாலி அவனை ஒருவராலேயுஞ் செயிக்
கப்படாது அவனோடேகூட இரண்டாயிரம் லட்சம்இராட்சசர்களுண்டு
ஒருவரைப்பார்க்கிலும் ஒருவர் பராக்ரமசாலிகள் அங்ஙனம்விட்டு மற்
றொரு பக்கத்திலேபோனால் அங்கொருகற்பகத்திருக்குளம் ஒன்றுண்
டு அத்திருக்குளத்தி லந்தப்பட்டணத்திலுள்ள சனங்களும்இராட்சத
சனங்களும்வந்து தண்ணீர்முகர்வதும்பூசைசெய்வதுமாக்கும் தண்ணீ

றெடுத்துக்கொண்டு போகிறபோது கோட்டைவாசலி லிருக்கிறபேர் தண்ணீர்முதலானது துலாம்பரத்தில்வைத்துநிறுத்துச்சோதித்துக்கொள்ளுவார்கள் அதிலேயாதாமொரு அத்தாட்சி காணப்படுவாராயின்ஆக்கினையோடு தாக்கிதுசெய்வார்கள் அப்படிப்பட்ட கட்டுங்காவலுமாயிருக்கும் அப்புறம்போகையில் அந்தப்பட்டணம் மாடமாளிகைகூட கோபுரம் அரண்மனையோடு தோன்றும் பாதாளலங்கையின்பெருமையும் அருமையும்மூவராலுஞ் சொல்லப்படாதென்று விபீஷணர்கூறஅனுமார்கேட்டு இனிமேல் அரைட்சணமிருக்கிறதில்லை நாம்வழிபடுதெய்வமாகிய இராமலட்சுமணா ளிரண்டுபேரையும் எடுத்துக்கொண்டுவராவிட்டால் பாதாளலங்கையிலே என்சீவனை விட்டுவிடுகிறேன் இனி ஒருவருக்கும் என்முகத்தைக் காட்டுகிறதில்லையென்று புறப்பட்டார் மறுபடியும் விபீஷணர் சொல்லுகின்றார்.

வாருமையா அனுமாரே எந்தவிதத்திலே போய்வரவேண்டுமோ அந்தவிதத்திலேபோய்வாரும் நீர்செயமாய் வந்தாலாச்சுதுஇல்லாவிட்டால் இவ்விடத்தில் தானே பிராணத்தியாகஞ் செய்துக்கொள்ளுகிறேன் அதுநிச்சயமாகவெண்ணிக்கொள்ளும் இராமசாமிகிருபையினாலே நீர்செயமாய்வருவீர் சீக்கிரத்தில் நமதுகாரியத்தை ஜெயஞ்செய்து வாருமென்று விடைகொடுத்தார் அனுமார் பாதாளலங்கைக்குப் புறப்பட்டு வருகிறபோது நடுச்சமுத்திரத்தில்தாமரைவிசேஷமா படர்ந்தன அதில்-௨௧-ராட்சதாள் காவலிருக்கிறார்கள் அவர்களை யெல்லாம் க்ஷணநேரத்திற்கொன்று அதிலிருந்து ஓர்பெரியபுட்பத்தின் தண்டில் தன்சரீரத்தை ஒடுக்கி புகைபோலபுகுந்து பாதாள லங்கைக்குப் போனார் போகிறபோது அக்கினிக்கோட்டையைக் கண்டார் அதனருகே போகிறபோது அப்பட்டணத்திலுள்ளவர்கள் அனுமாரைக்கண்டுசொல்லுகிறார்கள் இதற்குள்ளே அனுமாருக்கிட்டேவந்தார் ஜனங்கள்பார்த்து அந்தக்குரங்கை பிடிக்கவேணுமென்றுவந்து நாலுபுறமும்வந்து வளைத்துக்கொண்டார்கள் அப்படிவளைத்துக்கொண்டதைஅனுமார்பார்த்து சற்றுமஞ்சாமல் உடனே தமதுவிஸ்வரூபத்தையெடுத்து ராட்சதரைத் தடுத்து வாலாலே வளைத்து சுற்றி நிலத்திலே உதைத்து குரங்கைப்போல் முனைத்து விஸ்வரூபங் கிளைத்து அடி யடியென் றடித்து இடிஇடியென்றிடித்து புடைத்து வாலைத்துடைத்து தள்ளிஇராட்சதர்தலைகளை கிள்ளி இரத்தநீரையள்ளி அருந்திமனம்வருந்தி வீரம்பொருந்திநிற்க மற்றுமிராட்சதர் வந்து எதிர்க்க அவர்களையும் அவ்வாறு கால்மாடு தலைமாடுகளாகபிடித்து அடித்து இடித்து மீசைதுடித்துப் பற்களை நறநறவென்று கடித்து யுத்தஞ் செய்கிறபோது மச்சகறபன்

கேட்டுமனம்பதைத்து அனேக இராட்சதகூட்டமுந் தானுமாக அனு மாரிடத்திலே வந்து நிறைந்து சண்டைக்கு முனைந்து வீரமணிகளை யாட்டி சவுரியங்களைக்காட்டி வானராதிகளைமாட்டி அரக்கர் கூட்டங் களை நாட்டி சிங்கநாதங்களைமாட்டி வெற்றி வெற்றியென்றுவிருதுப டைகளைக்காட்டி யுத்தஆயுதமணிந்து சித்தமாகத் துணிந்து னேக்கி அனுமாரோடுதாக்கி தோர்வையென்பதைநீக்கிவெற்றியென்பதையா க்கிமகாவீரனுகவும் அனுமாறைக்கொல்லவும அதிகமெல்லவுமாகவந் துஎதிர்த்தான் அனுமாரும் மச்சகர்ப்பனும் ஒருவருக்கொருவர் தா க்கி சண்டைகளாக்கி அவர்பெரிக்க இவரிடிக்க பச்சசர்ப்பனுவிதுடி க்க சற்றுமிளையாமலுங் களையாமலுந் தேகம்பதைக்கவும் மிராட்சத னுடல்சிதைக்கவும்அனுமார்பதைக்கவும் பூமியில்தள்ளி உதைக்கவும் இராட்சதன் கோபமீறி அனுமாரைத்தூறிபாம்பைப்போற்சீறிசிங்கம் போல்வீரி அஞ்சாமலும் வீரவீரந்துஞ்சாமலும் அவரோடுகூட சரிச மானமாக சண்டைசெய்துவந்தான் அனுமாருக்கு கைகாலசந்துதோ ர்ப்பையடைந்தார் அப்படி தோர்ப்பையடைந்த அனுமார்ஆலோசித் து ஒரு வார்த்தைசொல்லுகிறுர் கேளுமபிள்ளாய் நீயாருடைய குமா ரன் உன் தகப்பன்பேரென்ன உன்தாய்பேரென்ன உன்பேரென்ன அதை யெனக்குத் தெரியப்படச்சொல்லென்றுகேட்க மச்சவல்லபன் கூறுகிறுன் அடா வடா நீ யென்னகேட்கிறது நானென்னசொல்லு கிறது சண்டைசெய்ய நிபுணன்நீதானே சண்டைசெய்ய திறமில்லாம ல் ஜாதிகுலக்கேட்டவனே எழுந்துசண்டைசெய்வோம் உன்சமர்த்து ம் என்சமர்த்துமறிவோம் சற்றெழுந்திருமென்று பலவந்தமாகஅழை க்க அனுமார்சொல்லுகிறுர் கேளும்பிள்ளாய் இராட்சசிரேஷ்டமசி காமணியே உனகுலமும் நலமுப்ஜாதியும்நீயும் கேட்டதென்னவென் று கேட்பாயேயானல் சொல்லுகிறேன்.

கேளுமபிள்ளாய்நான் அனேகசீமையிலேயோடி ஆனேகம்பேரு டனேகூடி சண்டைகளாடினேன் சகலரையுஞ்சாடினேன் வெற்றியும் நீடினேன் எனக்குமிஞ்சினபலசாலிக்ளித்த மூன்றுமண்டலத்திலுமில் லே அப்படிப்பட்ட மகாசுத்தவீரனுகிய நான உனக்கு தஞ்சினேன் அஞ்சினேனுனபடியினுலே என்னுடைய சீவனுன்கையில் போமபடி யாகத்தோன்றுது இகற்குமுன்னே எல்லாமறிந்துசாவோமல்லதுதிரு ம்பிப்போவோமென்றெண்ணியும் யோசனைபண்ணியும் சேரனேனி வ்வளவு பராக்கிரமசாலியாகிய உன்னைப்பெற்றதாயாரோ அவளைச்சே ர்ந்த சுத்தவீரனெத்தனை பராக்கிரமசாலியாகவிருப்பானே அறியேன

எவ்வளவு தபசுசெய்துபெற்றார்களோ அதையுங்குறியேன் இப்பேர்ப் பட்டபெலத்துடன்கூடி ஒருவரிடத்திலே சேவிப்பானேன் நீ இந்தப் பதினாலுலோகமும் ஜெபிப்பாயேமயிலிராவணன் இடத்திலேசேவிக்கி றகாரணமென்ன நான்கேட்கிறேனென்று கோபித்துக்கொள்ளவேண் டாம் என்னைச்சண்டைக்கழைக்காதே உன்னோடே சண்டைசெய்ய எ னக்குப்பலனில்லை நான்தோற்றுப்போனது மெய்யே என்பேரில்தய வுசெய்யுமடாவென்று அனுமார்பலமுறையுந்தொழுதார் மச்சவல்ல பன மனதிரங்கி தஞ்சமென்றவரைக்கொல்லக்கூடாதென்று நெஞ்சில் நினைத்து கேளும் வானரசிகாமணியே என்தாய் தகப்பன்பேர் சொல் லுகிறேன் கேட்டபின்பு சண்டைக்கிவாரீரென்ன அப்படியே நல்ல தென்று அனுமார்கூற மச்சவல்லபன கூறுகிறான் ஐயா வானரோத்த மா என்தகப்பன்பேர்என்னவென்றால் அஷ்டதிக்குபாலகரை வெல் லுவான் மும்மூர்த்தியையுங் கொல்லுவான் மகாசமர்த்தன் சுத்தவீர ன்சத்துருசம்மாரன் சாவில்லாசிரஞ்சீவிபெற்றவன் சாட்சாத் சிவசங் கற்பாயிருக்கிறானே அவன் தகப்பன் அவனதுநாமதேயம் அனுமா ரென்றுசொல்லப்படும் என்தாயார் திமிதியெனுமச்சம் என்தகப்ப னைப்பெற்றவன் வாயுபகவான் என்பெயர் மச்சவல்லபனென்றுசொல் ல அனுமார்கேட்டு திடுக்கிட்டுமச்சவல்லபனைப்பார்த்து அங்கனேயோ சித்து ஏதடா என்னைத்தவிரவேறொரு அனுமாருண்டோ இல்லை நா னொருவன்தானே அனுமார் இதென்ன விசித்திரமாயிருக்கிறது எனக் கு ஸ்திரீகளில்லையே நாம் நித்தியபிர்ம்மசாரியாயிற்றே ஆனால் முன் னம் இலங்கையிலேபோய் சீதையைத்தேட இராவணனுடையபுட்பக விமானத்தில் ஸ்திரீகள் தாறுமாறுக் கிடந்தார்களே அவர்களை நாம் பார்த்து சபலப்பட்டோமோ ஐயையோ என்னையறியாமல் பிள்ளைவந் தகாரணமேது என்னமோ புதுமைபாகத்தோணுது மற்றுங்கேட்டறி வோமென்று கேட்கிறார்.

வாருமப்பாமச்சவல்லபாஎன்னமோஅடிக்கடிகேட்கிறேனென்று கோபஞ்செய்துகொள்ளாதே என்வாக்கியத்தைத்தள்ளாதே இன்ன மொருவிசேஷங் கேட்கிறேனென்னவெனில் அனுமாரென்று சொன் னீரே அவனெங்கேயிருக்கிறவன் யாரிடத்திலே சேவிக்கிறான் சொல் லுமென்றுவினவ மறுபடியும் மச்சவல்லபன் அனுமாரைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறான் அடாவடா வானராதிபதி என்தகப்பன் ஸ்ரீராமலட் சுமணனுக்குச்சேவகன அவனுக்குதுரை சுக்ரீபன் அந்தச் சுக்ரீபன்ம ந்திரி எனதுதகப்பன் வாலியினாலே ஓட்டப்பட்டு வனாந்திரத்திலயிருக்க

அப்போது இராமலட்சுமணாள்கண்டுவணங்கியழைத்து அதுகளையாவு
ந்திடப்படுத்தி கிஷ்கிந்தையைப் பட்டங்கட்டினமகானுபாவன் அவரே
யெனதுதகப்பனென்றுகூற அனுமார் சந்தோஷித்து இருதயமகிழ்ந்
து ஆகையினாலே உன்தாய்தகப்பன் பேர்கேட்டால் இப்படிபரிகாசஞ்
செய்யலாமா பொய்சொல்லலாமா நானந்தஅனுமாரையறியேனோ அ
வ்வனுமார் நித்தியபிர்மச்சாரியாயிற்றே அவருக்கு ஸ்திரீயுண்டோ
பொய்சொல்லாமல் சொல்லென்றுவினவ மச்சவல்லபன்சொல்லுகிறா
ன் வாரும் வானராதிபதியே என்தகப்பன் அனுமார்இராமலட்சுமணா
ளுடனே சுக்ரீபன் அங்கதன் நீலன்நளன் குமுதன் கேசன் கேசலாட்
சன் முதலானபேருடனே சீதையைக்காணாமல் நாலுமூலைக்கும்வான
ரரை அனுப்பும்போது என்தகப்பன் தெற்குபாரிசத்திலேசமுத்திரக்
கரையிலேயிருந்து சீதையிலங்கையிலே யிருக்கிறாளென்றுஅறிந்துஅ
ங்ஙனமிருக்கபடியாக ஆகாயத்திலே பறந்து சமுத்திரத்தில்வந்துயோ
சனை தாண்டி போகும்போது அந்தச்சமுத்திரத்தில்வெட்சையென்கிற
இராட்சசி அனுமாருடைய சாயல்நிழலைக் கண்டுபிடித்து விழுங்க எ
ன்தகப்பனாகிய அனுமார் அந்தராட்சசிவாயிலேபுகுந்து உள்ளேபோய்
வயிற்றைக்கிழித்துக்கொண்டு போகிறபோது மகாஇளைப்பாகவுடம்பு
வேர்வைவேர்க்க அந்தவேர்வையை பிழிந்து சமுத்திரத்திலேபோட
அந்தசமுத்திரத்திலே வாசஞ்செய்கிற திமிதியென்கிற பெண்வாயிலே
விழுந்தது அந்தவேர்வையை பணிவிவிழுங்கினவுடனே கெர்ப்பந்தரி
த்து என்னைப்பெற்றாள் அந்தட்சணமே நான் சமுத்திரக்கரையிற் கு
ளிர்நடுங்க உட்கார்ந்துகொண்டிருந்தேன்இருந்தாற்போலிருந்தஒரு
திவ்வியபுருஷன்வந்து என்னையெடுத்து மடியின்பேரில்வைத்துக்கொ
ண்டு உள்ளங்கால்முதல் உச்சந்தலைவரையிலும் தடவிக்கொடுத்து எ
ன்னை முகந்துக்கொடுத்து முத்தியிட்டுக்கொண்டார் அப்போதுநான்
திவ்வியபுருஷரைப்பார்த்து வாருமையா நீயாரையா என்பேரில்வெகு
பிரீதியாக உற்றார்பெற்றார்போல என்னைபட்சமோடு எடுத்து முத்தி
யிட்டுக்கொள்வதென்னவென்றுகேட்க அத்திவ்வியபுருஷன்சொல்லு
கிறான் ஓகுழந்தாய் நானுனக்குப்பாட்டனென்றுகூறி எனக்குப்பேரு
மிட்டார் நான்மச்சத்தின் வயிற்றிலே பிறந்தபடியால் மச்சவல்லபனெ
ன்று நாமதேயமிட்டார் இப்படியிருக்க நான்பாட்டனாகியவாயுபகவா
னைப்பார்த்து பாட்டா என்தகப்பன் எங்கேயென்றுகேட்டேன் அவர்
சொன்னதாவது வாருங்குழந்தாய்உன்தகப்பன்பேர் ஆஞ்சநேயரென்
றுமனுமாரென்றுங்கூற அவரனேகம்வரம்பெற்று முப்பத்துமுக்கோ
டிதேவர்களாலுமஜெயிக்கப்படாதவர்ஆயிரத்தெட்டுஅட்சரத்தினாலே

யும் சாவில்லையென்றுகூற அப்போது எனதுதகப்பன்எங்கேயென்று கேட்டேன் வாய்வுபகவான் சொன்னது அனுமார் சீதையைக்கண்டுபேசி இலங்காபுரி பட்டணத்தைக் கொளுத்தினாரென்றார் வாரும் பாட்டா எனக்குவரந்தரவேண்டுமென்று கேட்டேன் அவர்சும்மாவரந்தரலாகாதென்று ஒருநாழிகை என்னைக்குறித்து தவஞ்செய்து சந்தோஷப்பட்டு என்னவரம்வேண்டுமென்றார் நான்வரம் ஒன்றாயிருக்கவேண்டும் சகலவரமுமதிலே அடங்கியிருக்கவேண்டும் என்தகப்பன் பலத்திலும் அதிகமாயிருக்கவேண்டும் நல்லதென்ன வரங்கொடுத்துப்போனார் இப்படியாக என்னுடைய பூர்வோத்திரம் கேட்டீரோ யிப்போதாகிலுஞ் சண்டைக்கெழுந்திரென்று சொன்னார் இந்தவசனங்களையெல்லாம் அனுமார்கேட்டு சந்தோஷித்து நயப்போடும்வியப்போடுமெய்பென்று ஒத்துக்கொண்டு சரீரத்தை அதியாயமாய் மடிக்கப்பார்த்தோம்நமக்குபுத்திரசிகாமணிகிடைத்தது பாக்கியந்தானென்றெண்ணியோசனைபண்ணி ஆஆ புத்திரசிகாமணியே நான்தான் அனுமாரென்றுசொல்ல மச்சவல்லபனானவன் உடனேபயந்து நயந்துநடுங்கியொடுங்கி அடிபணிந்து தகப்பனென்றெண்ணி நமஸ்காரம்பண்ணி ஆடிப்பாடி காலிலேஓடிவந்துவிழுந்து எழுந்துநிற்க அனுமார் மச்சவல்லபனையெடுத்துமுத்திகொடுத்துமடிமேல்வைத்துக்கொண்டுஉச்சியைமுகந்து சரீரமெல்லாந்தழுவி அப்பா குமாரகா மச்சவல்லபா நானுன்னையடித்தேன் பிதுர்த்துரோகியானேனென்று மறுபடியுஞ் சொல்லுகிறார்.

கேளுமப்பாமச்சவல்லபாநானொருகாரியமாகவந்தேன்எனக்குஅந்தகாரியஞ்சாதித்துத்தரவேண்டுமென்ன மச்சகற்பன் சொல்லுகிறார் வாருமையா நீரென்னகாரியமாகவந்தீர் நானந்தக் காரியத்தைமுடித்துக்கொடுக்கிறேன் சொல்லுமென்றுவினவ அனுமாரானவர்சொல்லுகிறார் கேளுமப்பாமச்சவல்லபா திசைகண்டராவணனோடு இராமலட்சுமணனும் வானரசேனைகளுங்கூடி சண்டைபண்ணி மூலபலத்தையுமதஞ்செய்தபின்பு திசைகண்டராவணன் இந்த மயிலிராவணனையழைத்து இராமலட்சுமணனைக்கொண்டுபோய் உன்னுடைய பாதாளலங்கையிலே வைத்துப் போடுமென்றான் அவ்வாறே மயிலிராவணன் இராத்திரி வந்து என்னைமோசஞ்செய்து இராமலட்சுமணனையெடுத்துக் கொண்டுவந்தான் அதன்பின்பு நான் கோபத்துடனே மயிலிராவணனைச் சங்காரிக்கிறேனென்று பிரதிக்கினை செய்துவந்தேன் அவ்விராம லட்சுமணாள் எங்கேயிருக்கின்றார்கள் உள்

ரியுமல்லவா செ ல்லுமென்ன மச்சவல்லபன் சொல்லுகிறான் நான்மு
ன்னம் குழந்தையாகவிருக்கிறபோது வாயுபகவான் வரங்கொடுத்துப்
போனார் அப்போது நான் ஒருயோசனை சொல்லி யிருந்தேன் அதாவ
து இந்தப்பதினாலுலோகமும் ஜெயிக்கவேண்டு மென்று கருதினேன்
அப்போதிந்த மயிலிராவணன் வேட்டைமார்க்கமாகப் புறப்பட்டு நா
னிருக்குமிடத்தில்வந்து என்னுடைய முகங்களையும் பராக்கிரமத்தை
யுங்கண்டு மகிழ்ச்சிகொண்டு மயிலிராவணன் சாஷ்டாங்கமாகக்காலில்
விழுந்து பணிந்து துணிந்து ஒருவரம் வேண்டுமென்றுகேட்டான் நா
னவனைப் பார்த்து சந்தோஷப்பட்டு இப்படிப்பட்ட இராசாவானவ
ன் சிறுபிள்ளையாகிய என்காலில்விழுந்து கேட்டானென்று மகிழ்ந்து
புகழ்ந்து மயிலிராவணனைப் பார்தது உனக்கு என்னசெய்ய வேண்
டுமென்று கேட்டேன் மயிலிராவணன் சொன்னது வாரும் பிள்ளா
ய்மச்சவல்லபா நானாளுகிறபாதாளலங்கையை கார்க்க ஒருவருமில்லை
நீயிருந்து காத்துக்கொண்டுவரவேண்டுமென்று அழைத்துவந்து தன்
னிடத்தில் வைத்துக்கொண்டான் அதுமுதலிதுவரையிலும் நான் கா
த்துவருகிறேன் இப்போதெப்படி உம்மைவிடுவேன் நீர் தர்மசாஸ்தி
ரமியாவுமறிவீரே உன்மனதுக்குத்தக்கபடி நடவுமையாவென்று வண
ங்கிச்சொல்ல அனுமார் மச்சவல்லபனைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார்.

கேளும்குமாரகா ஆனால் செய்யவேண்டியதென்ன அபஜபப்ப
ட்டால் அந்தஅபகீர்த்தி உனக்கில்லையா உன்னுடையதல்லவா என்
று இவர் பலமுறையாகச் சொல்ல மச்சவல்லபன் சொல்லுகிறான் பி
தாவே நான்உயிரோடேயிருந்து மயிலிராவணனுக்குத் துரோகம்பண்
ணமாட்டேன் உம்மைஜெயித்து உலகத்திலே அபகீர்த்தியு மடைய
மாட்டேன் உமக்கு அந்தரங்கமான வார்த்தைகளைச்சொல்வது தரும
மல்ல ஆனாலும் எம்முடையவிவரத்தை அறிந்துச்சொல்லுகிறேன் நீர்
வரும்போது தாமரைக்கமலத்திலேஇரண்டாயிரம்ராட்சதர்களிருந்தா
ர்களே அவரைக் கொன்றழித்து வந்தீரோ அல்லது சும்மாவந்தீரோ
சொல்லுமையாவென்ன அந்த இரண்டாயிரம் ராட்சதரையுங் கொன்
றுவந்தேனென்ன மச்சவல்லபன் சொல்லுகிறான் ஆனால் ஜெயத்தைய
டைவீர் நானுன்னைச்சும்மாவிடக்கூடாது ஒருமந்திரஞ்சொல்லுகிறே
ன் அதென்னவெனில் என்னைநடுமார்பில் குத்துவீராகில் நான் மூர்ச்
சையாய்விழுவேன் என்னுயிர்நிலையதுதான் அவ்விதஞ்செய்து அப்புற
ம் நீர்உள்ளேபோமென்றுசொல்ல அனுமார் அங்ஙனேயோசித்துசுவா
மியைப் பூசித்து தயாப்பட அதைக்கண்ட மச்சவல்லபன் ஓ ஓ பிதா

வே நீ இப்படித் துயரப்பட்டால் உள்ளேபோகமாட்டீர் நாழிகை யதி கமானது இப்படியிருக்கக்கூடாது முன்பின்யோசியாமல் உமது பெல னெல்லாஞ்சேர்த்துக் குத்துமையாவென்று தனதுமார்பைக்காட்டஅ னுமாரானவர் வருத்தத்துடனே ஐந்துவிரலையு முஷ்டியாகப் பிடித்து மச்சவல்லபன் மார்பிலேகுத்தினர் அந்தக்குத்தினாலே மச்சவல்லபன் கீழேவிழுந்து மூர்ச்சை யடைந்தான் அனுமார் தனது குமாரனுக்கு வலித்ததோவென்று மனவிசாரத்துடனே மூர்ச்சையாய் விழுந்த மச் சவல்லபனைத் தடவிக்கொடுத்துச் சுகமாயிருக்கும்படி ஆசீர்வதித்து இராமசுவாமியைத் துதித்து பாதாள இலங்கையை மிதித்து இருட்ச தன் எங்கேயென்றுமிதித்து உள்ளேசென்று அங்கனம்நின்றமற்றோ ர்பக்கம் பிரவேசித்தார்.

அப்படிப் பிரவேசித்துப் போகிறபோது அவ்விடத்தில் முதல் கோட்டை செங்கல்லினாலே கட்டப்பட்டிருந்தது அதைப்பார்த்து அ ப்பாற் போகும்போது நாலாயிரலட்சம் இராட்சதர்கள் ஆயுதத்துட லேகாவலிருந்தார்கள் அவர்களை அனுமார்பார்த்து தேகம்வேர்த்துஇ வர்களை எவ்வாறுசங்கரிப்போமென்றுகருதி தியங்கி மயங்கி செல்லு கிறபோது அங்கே ஒருமரமானது பிரமாண்டமாக இருக்கப் பார்த்து அந்தப்பெருமரத்தை வேரோடு பிடுங்கிக்கொண்டு குபீலென்று இடி விழுந்தாற்போல பாய்ந்து இந்தச் செங்கற் கோட்டையின் வாசற்படி யை வாலினால் படல்கட்டிமூடி முத்திரை போட்டுக்கொண்டு உள்நு ழைந்து இருட்சதர்களைப்பார்த்து கோபங்கைசெய்து அனுமாரானவ ர்மரத்தினாலே சூரையடிப்பதுபோல இராட்சதர்களை யடிக்கிறகாலத் தில் இருட்சதர்களெல்லாம் கத்திகளையும் வாள்களையு முருவிப்புறப் பட்டு அனுமாரைக் கொல்லும்படியாக எதிர்த்து ஆயுதங்களை தெரித் தார்கள் அதைக்கண்டஅனுமார் சற்றுமஞ்சாமல் அவ்வித ஆரக்கரை யெல்லாம்நோக்கி ஒருவரோடொருவரைத் தாக்கி யுத்தஞ் செய்கிற போது சத்தசமுத்திர முழக்கம்போல் சக்கிராயுதமும் சுக்குமாந்தடி யும் கண்டகோடாலியும் தெண்டாயுதமும் அஸ்திர சஸ்திரமுங் கொ ண்டு சிலராட்சதர்கள் நெருங்கினர்கள் சிலர்கண்டு வாள்வேல்வில்முத லிய ஆயுதங்களைக்கொண்டு நாற்புறத்திலுஞ் சூழ்ந்தார்கள் சிலர்மல்யு த்தத்திற்கு நேர்ந்தார்கள் சேனாதிபதிகள் யானை அறுபதுலட்சம்குதி ரை அறுபதுலட்சம் தேர் ஆயிரலட்சம் இருக்கதர் நூறாயிரலட்சம் இப்படிப்பட்ட சேனாதிசைனியங்களுடனே வந்தெதிர்த்தார்கள்அந்த ருணத்தில் அனுமாரானவர் கையிலிருந்த விருட்சத்தினால் நானாவித

மாகச்சாடினார் அத்தருணத்தில் இருட்சதர்யாவருங் கால்மாடுதலையாடு கைவேறுமெய்வேறு தோள்வேறு தாள்வேறு உடல்வேறாகச் சிதைத்துமடிந்தார்கள் ஆயுள்காலமுடிந்தார்கள் நரகவாசற்குழியிற் படிந்தார்கள் இப்படி நிர்மூலமாக அடித்து இருட்சதர்களைப்பிடித்து தரையிலரைந்து அனுமார்வெற்றியிற்சிறந்து திறந்து வீரமோடுதீரமாக அப்புறம்போம்போது அவன் ஆளப்பட்ட பித்தளைக் கோட்டையானது மகாகுண்டல சிகரமகறமோடு மகரமாகத்தோன்றிற்று அதிலே அந்த இருட்சத கூட்டங்கள் நிறைபாக யிருப்பதைக கண்டு நம்முடைய அதிஷ்டம் தெய்வாதீனமிபபடியாக யிருநதது இனறு பிழைத்தோம் இலைபோல்தழைத்தோம் மூலைக்கொருவனாக இராமல்ஒன்றாக விருந்து நன்றாகமுடிந்தது நாம்கொண்டகோட்பாடுதெண்டமவராது இனியாவரையுமுறுக்கி இறுக்கி நொறுக்கிவிடுவதேயோக்கியம் இதுவேசிலாக்கியம் இராமர்கொடுத்தவாக்கியம் நல்லப்ராக்கியம் என்றெண்ணிமகிழ்ந்துபுகழ்ந்து அண்ணார்ந்து இருமாந்து புடைத்த பூரித்துஆரவாரித்து யுத்தத்திற்குப் பிரயத்தனமானார்.

அப்போதனுமாரானவர் சரீரத்தையொடுக்கி விஸ்வரூபம் புதுக்கி அண்டகோளம்வரைக்கும்பிரமாண்டமாகவளர்ந்து இருகையுங்குவித்து தவித்துகூட்டி அபிநயங்காட்டி விரலைவிரித்து அரிந்து குபீல்குபீலென்றுபறந்து மெய்மறந்து அந்தராட்சதரையடித்து வாயினாலேகடித்து ஒருவரோடொருவரைத்தள்ளிச் சிங்கம்போலத்துள்ளியாரையும்விடாமலும்ஆயுதமெடாமலும்காயப்படாமலுமாகபோகிறபோது அங்கேஇரண்டாயிரம் ராட்சதர்கள் மடிந்தார்கள் இவ்வாறாக அனுமாரானவர் அடித்துமடித்துவிட்டு புறப்பட்டுபோகிறபோது செப்புக்கோட்டையானது மாடமாளிகைகூடகோபுரம் அரண்மனைதோன்றிற்று அந்தச்செப்புக்கோட்டையானதைப் பார்க்குமிடத்தில் உ௰ லட்சம் இருட்சதர் ஆவலோடு காவலில் சேவகம்செய்துக்கொண்டு இருப்பதைப்பார்த்து ஆர்த்து சீக்கிரமாக ஜாக்கிரதையோடு குபீலென்றுகுதித்து இராட்சதரென்றுமதித்து இராமனைத்துதித்து அரக்கரைமிதித்துக்கொன்றுநின்று போவோமென்று அப்பாலே போம்போது வெங்கலக்கோட்டைதோன்றிற்றுஅதிலேகாவல் உஅ லட்சம் இருட்சதரிருப்பதைப்பார்த்து கொல்லுவோமென்று நினைத்து சீக்கிரமாக வெங்கலக்கோட்டையின் கதவைமூடிக்கொண்டு தாப்பாளைப்போட்டுசாப்பாக ஒருவரையாகிலும் வெளிவிடாமல் எல்லாரையும் அதமாக அடித்து இடித்து நொருக்கி அவரவரெலும்புகளைப் பொருக்கிக்

கடலிலேபோட்டுவிட்டார் அரக்கரெல்லாம் யமபுரஞ் சேர்ந்தார்கள் பின்னர் அனுமாரானவர்போகிறபோது பொன்கோட்டைதோன்றிற்று அங்ஙனம் கூ௰ லட்சம் இராட்சதரிருக்கக்கண்டுமகிழ்ச்சிகொண்டு களித்து ஆனந்தக்கடலிற்குளித்து அதற்குமப்படியே அற்பமாக வெண்ணி அதம்பண்ணி அப்பாலே நடக்கிறபோது பவளக் கோட்டை தோன்றிற்று அதிலே அ௰ லட்சம் இருட்சதரிருப்பதை யறிந்து வாலினாலேயெறிந்து அறைகிறபோது அங்ஙனே ஒருகோடி காம்பானது நவரத்தினகசிதமாக நூறுயோசனை விஸ்தார ரகவிருக்க அதைப் பிடுங்கிக்கொண்டு அரக்கர்படையிலேவிழுந்து அதம்பண்ணிவிட்டு அப்பாலே போகும்போது சரீரமானது சிறுக ஒரு அணுவளவாகயெடுத்துக்கொண்டு கோட்டையின்மேலே துலாயந்திரங் கட்டியிருப்பதைப்பார்த்து அங்கேயிருக்கிற ராட்சசனையுங்கண்டு யோசனைபண்ணி உள்ளேபோகிறபோது தங்கக்கோட்டை காவற்காரர்கள் மேளதாளம்வெடிதடியோமுக முறதப்பட்டை எக்காளமுதலிய வாத்தியத்துடனே பாதாளலோகங்கிடுகிடுவென்று இருப்பதைக்கண்டு மயங்கியோசனைசெய்து என்னசெய்வோம்எங்கேபோயொளிப்போமென்று நாலு பக்கமுமிடமில்லாமல் அந்த பவளக்கோட்டைக்கு வுத்தரபாரிசத்திலே ஒருதோப்பானது சிறிது உத்தியானவனமும் சிறிதுவிருட்சசாதிகளும் சிலநந்தவனமுஞ் சோலையுஞ் சாலையுமிருப்பதைப்பார்த்து அந்தத்தோப்பிலே மறைந்திருக்க வேண்டுமென்றுபோய் ஒரு மரத்திலே இலைமறவிலே ஒளித்திருந்தார்.

அப்போது பரிசோதனைக்குப் புறப்பட்ட ராட்சதர்மேல் சண்டைக்குப்போய்விட்டார் அனுமாரந்தமரத்திலே யிருந்தபடியாக நாலுதிக்கும் பார்த்து எருவரு மில்லையென்று கனதிலே தீர்மானித்து கீழிறங்கி அந்தவனமிருக்கிற அழகைப்பார்த்து இதயாருடையவனமோ இத்தனை அழகாகப்பொருந்தியிருக்கிற தென்றுநினைத்து மனஇல் நினைத்து நாலுபுறமும் சுத்திவரும்போது அவ்விடத்தில் ஒரு மண்டபமானது மயிலிராவணன் பரதநாட்டியம்பார்க்கநடனஞ்செய்கிற மண்டபமும் ஒருவராலுமமையாத அழகோடுகட்டியிருப்பதை அனுமார்பார்த்து வெகு ஆச்சரியப்பட்டு இது யார்கட்டிவைத்த மண்டபமோவென்று அதிலே உட்கார்ந்துகொண்டார் இந்தக்கதை யிப்படியிருக்கக்கேளும் கௌதமரிஷியேயென்று நாரதரிஷிசொல்லுகிறார் அப்பால் அந்தப்புரத்திலே யிருந்த மயிலிராவணன் மாதங்கியுடனே கூடி சரசசல்லாபமாடி மன்மதன்போலநீடி குங்குமத் தம்பஞ்சூடி சம்

போகபாக்கியங்களையனுபவித்து நித்திரைசெய்துக்கொண்டிருந்தவன்
திடீலென்றெழுந்து கண் விழித்து வெளியிலேவந்து எத்தனைநாழிகை
யாயிற்றென்று நட்சத்திரம் உச்சமானதைப்பார்த்து நாழிகை உ௨ ஆ
ய்விட்டது இனிசும்மா யிருக்கக்கூடாதென்றுநினைத்து பாதாள இல
ங்கைக்குப் பத்தினியாகிய பத்திரகாளிக்கு இரும லட்சுமணனை பலி
கொடுக்கவேண்டுமே இன்னம்பொழுதுவிடியஎட்டுநாழிகையிருக்கிற
தல்லவா இதற்குள்ளேசுருக்காக அபிஷேகத்திற்கு சலங்கொண்டுவர
வேண்டுமே யாரையனுப்பிவிப்போமென்று உடனேயோசனைசெய்து
தன்னுடைய உடற்பிறந்தாளாகிய தூரதண்டியை யழைத்து அடிதூர
தண்டிகையே யிப்போது நீ என்னுடைய உத்தியான வனத்திற்குப்
போய் தண்ணீர்கொண்டுவாவென்று சொல்லித் தங்கக்குடத்தைகொ
டுத்து சீககிரங்கொண்டுவா போடியென்று கட்டளையிட்டான்.

அந்தத்தூரதண்டியானவள் தானுந்தன்மகனும் சதாவருஷம் வி
லங்கிலே யகப்பட்டிருந்தோமே இப்போதென்னமோ நம்மைக்கொல்
லநினைத்துத் தண்ணீருக்குப் போகச்சொல்லுகிறான் என்றுகருதி ம
யி ராவணனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறாள்வாடா அப்பாமயிலிராவணா
என்னடாஎன்னைத் தண்ணீர்க்குப் போகச்சொல்லி என்னையும் என்ம
கனையும் விலங்குபோட்டு காவலாளிகளைக் காவல்வைத்தாயே இப்போ
தண்ணீர் கொண்டுவந்தால்என்னையும்என்மகனையும்வெட்டயோசனை
செய்துபோகச் சொல்லுகிறாப்போல்தோற்றுகின்றனை அப்படிச்செய்
கிறது உண்மையானல் எங்களிருவரையும் இங்கேதானேவெட்டிபோ
டப்பாவென்று வருந்திச்சொன்னாள் மயிலிராவணன் தூரதண்டிகை
யைப் பார்த்து சொல்லுகிறான் அடிதூரதண்டி அப்படி உங்களிரண்டு
பேரையும் வெட்டுகிறதானல் எனக்கென்னபயம்இங்கேயெ வெட்டமா
ட்டேனே வேறேஒருகாரியமிருக்கிறது உங்களை வெட்டவில்லை யஞ்சா
தே நீதண்ணீர்க்குபோடியென்று சொல்ல தூரதண்டிகையே திசை
கண்டராவணனுக்குச் சத்துருவான இருமலட்சுமணனை நமதுபத்தி
ரகாளிக்கு பலிகொடுக்கவேண்டும் வெளியிலே ஒருவரோடும் சொல்
லாதேபோடியம்மா சுருக்கிலே தண்ணீர் கொண்டுவாடி யம்மா வெ
ன்றுசொல்ல தூரதண்டி மனதுகசிந்துகசிந்து ஆதெய்வமே காவென்
னபாவஞ் செய்தேனோ பூர்வத்தில் தீவினை இந்த ஜென்மத்தில் இவ்
வாறு நானும் என்மகனும் காலிலே விலங்கு மாட்டிக்கொண்டு புரு
ஷனையும் பரிகொடுத்து இப்படியிருக்கிறேனே இந்தப்பாவமனுபவிப்
பதல்லாமல் அந்த தருமபுருஷரான இருமலட்சுமணனை பலிகொடுக்

கும்போது நாம்சலங்கொண்டுவருவதுதருமமா ஐயையோ பாவம்வந்
துவிதித்ததேயென்று மயிலிராவணனைப்பார்த்து நான் தண்ணீருக்கு
போகமாட்டே னண்ணாவென்று சொல்லினாள் அப்போ மயிலிராவண
ன் கோபத்துடனே அடி தூரதண்டிகையேயொருவரோடேசொல்லாதே
யென்றுசொல்லியும் நானுனைத் தண்ணீர்க்குப்போகச்சொன்னால் இ
ருமலட்சுமணனை கூப்பிட் டழைக்கிறாயல்லவடி என்று தனது உரை
யிலே இருந்தகத்தியை உருவி இதோ உன்னை வெட்டுகிறேனென்று ப
யமுறுத்தினான் தூரதண்டிகைநடுக்கிஒடுங்கிஅயர்த்து-டர்த்துஇதோ
நான் தண்ணீர்கொண்டுவருகிறே னென்றுகூறித் தங்கக்குடத்தையெ
டுத்துக்கொண்டு புறப்பட்டுபோனாள் அந்ததங்கக்கோட்டையைத்தா
ண்டி துலாயந்திரம்மீண்டு மயிலிராவணனுடைய உத்தியானவனத்திற்
குவந்துவிட்டாள் அச்சமயத்திலே அனுமார்கண்டு பயங்கொண்டு அ
ங்ஙனமேயிருந்து தன்னுடைய சரீரத்தை அணுவைப்போல் குறுக்கி
அந்தமண்டபத்திலிருந்தோடி ஒருமரத்தின்மேலேறிக்கொண்டு இலை
மறைவிலே மறைந்திருந்தார்.

தூரதண்டியானவள் உத்தியானவனத்து கதவைத்திறந்து உள்
ளே புகுந்துகொண்டு தாப்பாளைபோட்டுவிட்டு உட்கார்ந்துக் கொண்
டு தன்னுடைய விசாரத்தினாலே யழுகிறாள் ஆ தெய்வமே என்னை ப
டைத்தகடவுளே நானென்னசெய்வே னிந்தப்பாதகம் என்தலையிலே
விதித்ததோ இருமலட்சுமணனுடைய சீவன்போக முடிந்ததோ அந்
தமகாபாதகனுக்கு நற்புத்தி மனதிற்படிந்ததோ பார்த்தையா புண்
ணியபுருஷரானவர்க்கு இப்படிவருமோ எந்தஇராச்சியத்திற்பிறந்தா
ர்களோ இந்தராச்சியத்தில் ஜீவன்போகப் பிரமனெழுதினானோ நானு
ம்என்மகனும் இந்தசண்டாளன் திண்டோளன் காலிலே விலங்குதரி
க்க தெய்வம் விதித்ததோ இராமலட்சுமணனுக்கு இப்படியும் லபித்த
தோ இதுபார்சபித்ததோ நமக்கும் அவர்களுக்கும் ஒன்றாகவும் ஆச்
சுதோ ஆயனுடைய எழுத்துப்போலாச்சுதோ ஆ தெய்வமே பரம
சிவமாகிய சைவமேயென்றுநொந்து துன்பமான வார்த்தைகளைத் தக்
து வாயில்வந்தபடி வுளறி பாதகவிபீஷணனுகிலு மிராமலட்சுமணனை
வந்துஎடுத்துக்கொண்டு போகலாகாதோ இல்லாவிட்டால் யாரோ அ
னுமாரென்கிறபுண்ணியவான் வால்கோட்டையாகவிட்டுக் காப்பாற்றி
னாரே அவருக்காகிலும் வழிதுறைசொல்லி அனுப்பலாகாதோஅடாவி

பீஷணு கெடுத்தாயே சத்துருக்கள்முன்காட்டிக்கொடுத்த யே இராமலட்சுமணாள் அனியாயமாகப்போகிறார்களே என்று பலவாறாக அழுகிறாள் மண்ணிலேவிழுகிறாள் மறுபடியும அழுகிறாள் சுவாமியைத்தொழுகிறாள் பூமியை அறைவாளிறைவாள் அணிவாள்இராமனைநினைத்துத்துணிவாள் இதுவென்னவிதிஎன்பாள்தெய்வமே கெதியென்பாள் இவ்வாறுபலவாறாகமதிப்பதும்துதிப்பதும் அனுமாரானவர்மகிழ்ச்சிகொண்டுபூரித்து ஆரவாரித்து எண்ணி யோசனைபண்ணி இவளாரோகன்னிகை இராம காரியம் விசுவாசிக்கிறாள் அதிகமாகபூசிக்கிறாள் புகழ்கிறாள் தெரியவில்லை கிட்டப்போனால பயந்தோடிப்போவாளோ அறியோம் அல்லது மயிலிராவணன்தானோ மாறுவேடம் போட்டுக்கொண்டு இப்படிக்கபடுசெய்கிறானோ யாதொன்றும் தெரியோம்என்று நினைத்துக்கனைத்து அந்தமரக்கிளைமேலிருந்தே ஆகாயவாணிசொல்லுவதுபோலவே அனுமார்சொல்லுகிறார்.

கேளாய்பெண்ணே உன்மகனுக்கு ஒருவரும் திக்கில்லாமற்போனதென்ன இராமலட்சுமணாளுக்கும் அப்படிப்போனதென்ன சொல்லென்ன தூரதண்டிகைகேட்டு இதேது மனிதர்பேசுகிறகுரலாயிருக்கிறது மயிலிராவணன் ஒருவரோடே சொல்லாதேயென்று போகச்சொன்னானே நாமிங்கேவந்தோமே இப்படியழுதோமே அந்தமயிலிராவணன்தான்வந்தானோ அல்லது எவரையாகிலும் கூட்டியனுப்பினானோ இதேதுபேசுங்குரலாயிருக்கிறதென்று பயந்துசயந்து அழுகையை நிறுத்தி எழுந்திருந்து குளத்திலே தண்ணீர்மெள்ள இறங்கினாள் அதையனுமார்பார்த்து இனி சும்மாயிருக்கலாகாது இவளண்டைக்குப்போய் பேசவேண்டுமென்று அந்தட்சணமேமரத்தைவிட்டிறங்கி தூரதண்டியிடத்தில் மெதுவாகநடந்துபோய் குளத்தின்படிகட்டின்பேரில் நின்றுகொண்டுசொல்லுகிறார் வாரும்பெண்ணே மாதுசிரோமணி இராமலட்சுமணாளுக்கும் உனக்கும் உன்மகனுக்கு மனுமந்தனாகியநான் கதியாக்கிக்கொடுக்கவந்தேன் அந்த இராமலட்சுமணாளென்கிற வழிபடுகடவுளர் எங்கேயிருக்கிறார்கள் அறிந்தால் தயவுசெய்துசொல்லுமம்மாவென்று அனுமார் கேட்டருளினார் அப்போது தூரதண்டி அனுமாரைப்பார்த்து பயந்தெளிந்து சொல்லுகிறாள் ஐயா அனுமாரே நீ என்னருகில்வாருமென்று அழைக்க அனுமார் சந்தோஷித்து அவளருகில்போய்நிற்க தூரதண்டி சொல்லுகிறாள் அடாவடா அப்பா அனுமார் அனுமாரென்றுசொல்லுகிறாயேகுரங்குசாதியல்லவாமனுஷரைப்போல நீ பேசுகிறாய் நானெப்படிநம்புவேனென்றுசொல்ல அநுமார்

சொல்லுகிறார் வாரும்பெண்ணே தூரதண்டியென்னும் றாட்சசஸ்திரீயே அப்படியேன் பயப்படுகிறாய் எனக்கு அறுபத்தினாலு பாஷையும் சகல சாஸ்திரமும் நீதிநூலும் சாதாரணமாய் விளங்கும் எறும்புமுதலியசிற்றறி உயிர்களின் பாஷையுந்தெரியுஞ் சந்தேகப்படவேண்டியதில்லை சும்மா சொல்லடி யம்மாவென்றுகேட்க தூரதண்டிசொல்லுகிறாள் வாரும ஆஞ்சனேயா அரிராமருடையனேயா அருணனாகிய வாயுவின்சேயா நான்சொல்வதைக்கேளும் புஜபலபராக்கிரமம் பண்ணுகிறபோது ஒருகையினாலே இராட்சதகூட்டங்களையடித்தாய் பதினெட்டக்ரோணி தண்டுதளம் மாண்டுவிட்டதென்றார்களே அப்படிப்பட்டபுஜபலபராக்கிரமசாலியாகிய நீஇப்படி குழந்தைபிள்ளைபோலிருந்தால்எனக்குச்சம்மதிப்படாது உன்னுடைய விஸ்வரூபத்தை யெனக்குகாண்பிக்கவேண்டு மதன்பின்புநான்சொல்லுகிறேனென்றுசொல்ல அனுமார் தூரதண்டியைப்பார்த்து நீ அந்த சொரூபத்தைப்பார்த்தால் பயப்படுவா யென்றுசொல்ல அதற்கு தூரதண்டியானவள் சொல்லுகிறாள்.

கேளும் ஆஞ்சனேயரே நீர் எவ்வித சொரூபமெடுத்துகாட்டினாலும் பயபபடமாட்டேன் மயிலிராவணனுடைய மாய்கைகளைக்கண்டு பயந்தெளிந்தேன் நீர் எவ்விதரூபமெடுத்தாலும் பயந்தோற்றாது துரிதத்தில் உம்முடைய விஸ்வரூபத்தை யெடுத்துக்காட்டுமையாவென்று தூரதண்டிகைசொல்ல அனுமார்பாரும்பெண்ணேயென்றுசொல்லி மேகமண்டலம் வாயுமண்டலம் சந்திரமண்டலஞ் சூரியமண்டலம் நட்சத்திர மண்டலமெல்லாம் அளாவும்படியாக வளர்ந்தார் தூரதண்டி பார்த்துபயந்து நடுநடுங்கி ஒடுங்கி கிடுகிடுத்து ஆஞ்சனேயரைப்பார்த்துச்சொல்லுகின்றாள் அனுமாரே உம்முடைய சொரூபத்தை பார்க்கத்தக்கவளல்ல போதும்போது மையாவென்று ஆடிப்பாடி அவரைகாடிஅவர்பாதம்தேடி விழுந்து எழுந்து அடிபணிந்து அனுமாரென்று துணிந்து விசாரந்தணிந்து சிரமேற்கரங்குவித்து தீர்க்கதண்டன்சமர்ப்பித்தாள் உடனே அனுமார் அந்த சொரூபத்தைவிட்டு எப்போதும்போலசுருக்கி தூரதண்டி யண்டையில்நெருங்கி பயப்படாதேயென்றுதைரியஞ்சொல்லிபெண்ணே யுன்காலில்விலங்கேது என்னகாரணத்தில் உனக்கு விலங்கிட்டார்கள் எங்கேதிருடினாய் என்னஅடாதகாரியத்தைசெய்தாய் என்ன அமங்கலியேஉன்னைப்பார்த்தால்சகலாபரண

அனுலக்கிரதையாயிருக்கிருய் கழுத்திலே மங்கிலியம் உன் புருஷன் இருக்கிருனே இல்லையோ ராமலட்சுமணுள் உயிரோடு சுகமாயிருக்கிருர்களோ யில்லையோ உனக்கு இந்தவிலங்குவந்த காரணுர்த்தமென்ன சொல்லுமம்மாவென்று கேட்டார்.

இந்தவார்த்தையைக்கேட்ட தூரதண்டிகை அனுமாரைப்பார்த்து அன்போடுமின்போடும் அர்சித்துப் பூசித்து யோசித்தசொல்லுகிருள் கேளுமையா அனுமாரே இந்தமயிலிராவணன் மகா திண்டோளன் வெகுசண்டாளன் என்னையும் என்மகனையும் விலங்கிலேபோட்டான் நாங்கள் திருடவில்லை அள்ளவில்லை துன்பஞ் செய்துக்கொள்ளவில்லை அவன்வார்த்தையைத் தள்ளவில்லை அந்தப்பாதகன் ஆங்காரத்திஞலே என்புருஷனைக்கொன்று என்னையும்என்மகனையும் அநியாயமாக நாலாயிரவருஷகாலமாய் முன்னூறுபாரம் எழுகுனுலே மிகுதியோடு தகுதியான கையிலுமெய்யிலும் தோளிலும் விலங்கு பூட்டிவிட்டானென்று கூற அவ்வசனத்தைக்கேட்டு அனுமார் நல்லது பெண்ணே அந்தசண்டாளனிட்ட விலங்கெங்கே யென்று ஆக்கரித்துப் பற்கடித்து மீசைதுடித்து கரத்தை மண்மீதுஅடித்து காலையுங் கையையும்பிடித்து விலங்குகளை ஒடித்துவிட்டார் தூரதண்டிகைகண்டு மனமகிழ்ச்சிகொண்டு நயந்துவிபந்து அனுமாரென்று பயந்து கைகட்டி வாய்பொத்தி தூரதண்டிகை உனக்குவிலங்குபோட்ட காரணமென்ன உன்புருஷனுகிய புண்ணியவான் பேரென்ன உன்மகன் விலங்கிலே கிடக்கிருனென்றழுதாயே அந்தச்சங்கதிகளையெல்லாம் சவிஸ்தாரமாக சொல்லவேண்டுமென்று அனுமார் கூறினர்.

அந்தவசனத்தைக்கேட்ட தூரதண்டிகைசொல்லுகிருள் கேளும் அனுமாரே என்பேர் தூரதண்டிகை என்புருஷன்பேர்காலதத்தன் என்குமாரன்பேர் நீலமேகன் கேட்டீரோ அனுமரூபா என்புருஷனைக் கொல்லவந்தகாரணம மயிலிராவணன் எனக்கு அண்ணன் அவனிந்தபாதாளலங்கையை அரசாட்சிசெய்து கொண்டிருந்தவன் என் புருஷனையும் தன்னுேடுகூட வைத்துக்கொண்டு சகல அதிகாரமெல்லா விசாரணைகளையும் விசாரித்துவரச்சொல்லி உத்தியோக கட்டளையிட்டமாகயிட்டிருந்தான் நானும் என்புருஷனுடன் சுகமாக சிறிது காலம்வாழ்ந்திருக்கும்போது எனக்கு கர்ப்பஞ்சரித்து ஒருபிள்ளையைப்பெற்றேன் அந்தப்பிள்ளைக்கு என்புருஷன் நீலமேகனென்று பேரிட்டார் அதன்பின்பு மயிலிராவணனுக்கு மாதங்கி என்பவளுடைய வயிற்றிலே ஒருபெண்பிறந்து அந்தப்பெண்ணுக்கு ரூபவதியென்று

பெயரிட்டு நாளொருமேனியும் பொழுதொருவண்ணமுமாகவளர்த்து வந்தார்கள்.

அப்படிவளர்த்துவந்த சிறிதுகாலத்துக்குப்பின் என்புருஷனை வன் மகனையெடுத்து முத்தங்கொடுத்து மடிமீதில் வைத்துக்கொண்டு கொலுக்கூட மண்டபத்தி லிருந்தார் அப்போது மயிலிராவணனும் தன்னுடைய குமாரத்தியாகிய அதிரூபவதிக்கு சகல ஆபரணமுந்தரித்து தனது மடியின்மீது வைத்துக்கொண்டிருந்தான் இப்படியாக ஏகசிங்காதனத்தின் மீதிலே யிருக்கும்போது மயிலிராவணன் என்புருஷனைப்பார்த்து வாரும்பிள்ளாய் காலதத்தா உன்மகனுக்கு இந்தரூபவதியென்கிற பெண்ணைக்கொடுத்து கலியாணம்பண்ணி வைக்கிறேனென்று சொன்னான் அந்தட்சணமே யிடியிடித்ததுபோல்ஆகாயவாணிசொன்னதாவது அடாவடா மயிலிராவணா இந்தரூபவதியையாருக்குக்கொடுத்து விவாகஞ்செய்துவைக்கிறாயோ அந்தப்புருஷன்பெயர் நீலமேகனாகும் அவனுக்கே இந்தப்பாதாளலங்கை முடிபொறுக்குமென்று முக்காலுஞ்சொல்ல அப்போது சபையி லிருந்தவர்களெல்லோரும் ஆதியந்தமோடு கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள் உடனே மயிலிராவணன் திடலென்று தனது சிங்காதனத்தைவிட்டு கீழேகுதித்து கோபமதிகரித்து அச்சபையை மிதித்து துதித்து சொல்லுகிறான் கேளுங்கள் சபையோர்களே யான்விளையாட்டுக்குச் சொன்னதை நீலமேகனுக்கு ஸ்தாபிதமாக அந்த ஆகாயவாணியாரும் உறுதிசொல்லலாமோ நீலமேகனுக்கு என்குமாரத்தியான ரூபவதியைக் கொடுக்கிறேனென்று சும்மாசொன்னேனேயொழிய நிஜமாகசொல்லவில்லையே எனக்குச்சரியான பலசாலியானவனெவனோ அவனுக்கல்லவோ கொடுப்பேன் இந்தசொற்பமுள்ள அற்பமான நீலமேகனுக்கு எனதுவிற்பனமுள்ள கற்புள்ள இம்மாதைத் தருவேனோ இவ்வசனம் அடாது இனி விடுவிடாமல் காலதத்தனையும் அவன் பெண்சாதியையும் பிள்ளையையும் கொல்லாமல் விட்டுவிட்டால் பின்னால் நமக்கு கேட்டைத்தருமென்றெண்ணி இதோஇந்தக்கத்தியினால் வெட்டுகிறேனென்று என்புருஷனைப் பிடித்துக்கொண்டான் அப்போதென்மகன் ஓட்டமாகவோடிவந்து இப்படிசேதியென்று என்னோடு சொன்னான் அப்போது நான் எனமகனாகிய நீலமேகனை வீட்டிலே போட்டுக் கதவைமூடி ஒளித்துவைத்து புருஷனை அழைத்துவர மீண்டுந் திரும்பிச் சென்றேன் அதறகுமுன்னமே மயிலிராவணன் என்புருஷனை வெட்டிப்போட்டு எனககெதிராக அந்தக்கத்தியையும் பிடித்துக்கொண்டோடி வந்து அடிதாரதண்டிகையே உன்மகன் ஓடிவந்தானே அவனெங்கே

பென்று என்தலைமயிரை சுருட்டிக் கீழேதள்ளி அவன்கையினாலே ஓங்கிக்குத்தும்வேளையிலே நான் அண்ணா என் இருகண்ணா ஐயா இருபதுகையா ஆண்டவனே முடிகள் பூண்டவனே என்னையேன்வெட்டுகிறாயென்று இரக்கமோடுவேண்டினேன் அவன் மனதிரங்கி இதோபெருவிலங்காகிய ஒருவிலங்கு மாட்டிவிடுகிறனென்று யிதம் பாரமுள்ள இந்த எழுசுனாலேபண்ணினவிலங்குடனே என்மகனைநீலமேகன்காவற்கூடத்திலேயிருக்கிறானென்று அடிவன் முறையாக ஆதியந்தமாகக்கூறி பின்னும் அனுமாரே நீஎன்பங்குதேவனாகவந்து சத-வருஷமாகத் தரித்திருந்த பெருவிலங்காகிய திருவிலங்கை முறித்துத்தரித்துவிட்டீரே வானரசேனாபதியே வழிபடுதெய்வக்கதியே மாயன்புகழு நிதியேமன்னர்துதிக்குந்துதியே ஆஞ்சனேயா ஆபன்சகாயா அரும்பதத்தூயா அடியார்க்கருளுநேயா அனுமந்தா எனைமுன்வந்தாய்ஐயனேமெய்யனே தீரனேவீரனேசீலா அன்பரனுகூலா சரணம்சரணம் என்னைஆண்டருளுந்தருணம்என்று பற்பலவாறுபுகழ்ந்து அஞ்சலிசெய்து இருகைகளையும் நீட்டி திருமுகங்காட்டி அபயஸ்தந்தாவென்று கேட்டாள்,

அனுமார்சந்தோஷித்து தாரதண்டிகையைப்பார்த்து அவள்கையைப்பிடித்து உள்ளங் கையி லடித்து நன்மதி யெடுத்து அபயஸ்தங்கொடுத்துச் சொல்லுகிறார் வாரும்பெண்ணே உனது சேதியெல்லாங்கேட்டுத் திருமனங்களித்தேன் ஆனந்தக் கடலில் குளித்தேனென்று எனதுபராக்கிரமம் நீயறியப்போகிறாய் அந்த மயிலிராவணனை யதம்பண்ணிப்போடுகிறேன் உனது குமாரனாகிய நீலமேகனுக்கு அவனது பாதாள விலங்கையாகிய இந்நகரத்திற்குப் பெரியதுரையாகப்பட்டங்கட்டி அந்தரூபவதி யென்னுமாதை அவனுக்கு மணஞ்செய்வித்து போவதுமன்றி நாடுநகரமுதலியவற்றைச் சீர்திருத்தி அரக்கர் படைகளைநீக்கிவிட்டுப்போவேன் அஞ்சாதேபென்று பற்பல தைரியஞ் சொல்லி பின்னுஞ் சொல்லுகிறார் கேளும்மாதே தாரதண்டிகையே நமது வழிபடுதெய்வமான இராமலட்சுமணாளெங்கே யிருககிறார்கள் மயிலிராவணன் எங்கேயிருக்கிறான் என்னசெய்கிறான் அவன் புஜபலசௌரியமென்ன பராக்கிரமம் வீரதீரமென்ன எல்லாமறிவாயே சொல்லவேண்டுமென்றுவினவ வாருமனுமாரே என்னசொல்லப்போகிறேன் நிட்களநிர்மல நிர்விஷப சுத்தசைதன்னியமாகியும் பார்வதா சமேதனாகியகுணங்குறியில்லாததாயும் அருவுருவில்லாததாயும் விளங்கியிருக்கப்பட்ட சாட்சாத் பகவானாகிய பரமேஸ்வரனிடத்திலே மூவேழுதலைமுறைக்கு மழியாதவரம்பெற்றவன் வீராதிவீரன் தீரமுள்ளவன் மா

யாவித்தைகள் கற்றவன் இராட்சதரிற்சிறந்தவன் புண்ணிய மற்றவன்
அவனை தேவராலும் மூவராலும் ஜெயிக்கப்படாதஇந்தமண்ணுலகத்
திலும் விண்ணுலகத்திலும்ஒருவருமில்லை அவனைப்போலொத்த பரா
க்கிரமசாலிகள்யாவருமில்லை நீர் ஜாக்கிரதையாக சண்டைசெய்துசெயி
க்கவேண்டுமென்று தூரதண்டிகைசொல்லினள் அனுமார்சொல்லுகிறா
ர் நல்லது அப்படியே அவன் சமர்த்தனானவ னென்று சொன்னாயல்ல
வா நல்லதர்கட்டும் அவனை நானொருவனுமே ஏகாங்கியாய்வீரதீரசண்
டப்பிரசண்டனாய்யுத்தத்தில்மடித்துவிடுகிறேன் என்பலத்தைஅறியப்
போகிறாய் அதிருக்கட்டும்இதோயிருக்கிறதங்கக்கோட்டைவாசலிலே
துலாயந்திரமொன்றிருக்கிறதாம் அதிலேசிறிதுராட்சதர்களிருக்கிறார்
களாம் அதின்விபரம் விரைவிலே சொல்லென்ன தூரதண்டிகை சொ
ல்லுகிறாள் கேளுமையாவானரசிரோமணியே அதோபாரும்அந்தக்
கோட்டைவாசலில் துலாயந்திரங்கட்டியிருப்பதை அதிலேமயிலிராவ
ணனுக்குச் சத்துரு யாவர் வருவாரோ அவர்களைக் கண்டிப்பதுந் து
ண்டிப்பதுமாக நிறைகோலில் நிற்பார்கள் அந்தநிறைகோல் மூன்றுத
ரஞ்சாயுமாயின் அவன்சத்துரு இவன்மித்துரு இவன்இஷ்டன்இவன்
துஷ்டன் இவன்சகோதரன் இவன்விசுவாசனென்று அறிந்துக்கொள்
ளுவார்கள் அவர்சத்துருவென்று கண்டுக்கொண்டா லங்கணங்காவலா
கவிருக்கும் ௨௰-லட்சம்ராட்சதர்வந்து முனைந்து யுத்தவாதம்புனைந்து
கோபக்கனல்கனைந்து சினந்து கதித்து கொதித்து மதித்து துதித்து
பிடித்து அடித்து கசக்கி நசுக்கி கைத்து வதைத்து மண்ணிற்புதைத்
துவிடுவார்களென்று கூறினாள்.

பின்னும் அனுமாரானவர் சொல்லுகிறார் வாரும் பெண்ணே இ
ந்தகோட்டைவாசலிலுள்ள அவரவரை யானே தப்பாமல் கொல்லு
வேன்—நீ - எனக்கோருபாயம் செய்யவேண்டுமென்ன தூரதண்டிகை
அனுமாருக்குச் சொல்லுகின்றனள். ஓவீராதிவீர தீரபராக்கிரம வீற்
பன சொற்பனமுள்ள அனுமானே என்னாலாவது காரணார்த்தமானது
யாவை அவைகளைச் சொல்லுமையா அடியேன் சிரமேற் கொண்டு
நடக்கப் பிரியமுற்றிருக்கிறேனென்ன மயில்போலுஞ்சாயலும் அயல்
போலும் விழியுங் குயில்போலுமொழியும் அன்னத்தின்ஒயில்போலு
நடையையுடையபெண்பாலாகியதூரதண்டிகையே கேளும்மாதர்க்கர
சியே அந்தகோட்டை வாசலுக்கப்பால் என்னைக்கொண்டுபோய்விட்
டால் நான் அத்தனைபேரையும் ஆலையிலாடும் கரும்பு எவ்வணணஞ்
சதையுமோ அவ்வணணம்போல்யாவரையுமறித்துதடுத்துப்படுகளஞ்

செய்துவிடுவேன் யமபுரஞ்செலுத்திவிடுவேன் இந்த வுபகாரஞ்செய்
தால் போதுமானது என்று அநுமார்சொல்ல அதைக்கேட்ட தூரத
ண்டிகைகேட்டு நீங்கி ஒடுங்கி ஆஞ்சநேயரோடு சொல்லுகிறாள் ஐய
னே வானரத்துய்யனே யான் எவ்வாறுபோவேன் விலங்கு முறிபட்
டுத் தறிப்பட்டுப்போனதே இனியெவ்வாறுசெல்ல என்னவுபாயம்நீர்
செய்ததுசகாயம் அங்கனே போனால் அபாயம் வருமே என்னசெய்கி
றது இதுவுமன்றி உம்மை அவ்விடம் அழைகதுப்போனால் தராசுமு
ள்ளாகிய நிறைகோல்சாயுமே உடனேகாரியம்கெட்டுப்போகுமே சரிக்
கட்டிப்போடுவாரே ராமமூர்த்திதேடுவாரே இதற்கென்ன செய்கிறது
என்னாலாகாதென்று வருத்தமடைந்து சொன்னாள்.

அனுமார்நோக்கி மனதைத்திடமாக்கி கவலையென்பதைநீக்கிகல
க்கமென்பதைப்போக்கியாதொரு விசேடஞ்சொல்லினர் சமீபத்திலு
ற்றனர்கேளும்பெண்ணேநீகூறினவாறேஅந்தத்தராசாகியநிறைகோல்
சாயுமாயினும் உன்னை எவனொருவன் கண்ணோக்கிப் பார்ப்பானாகில்
உடனேகண்டிக்கவும் தண்டிக்கவும் காத்துவருகிறேன் பயப்படாதே
இந்தவுபகாரம் பண்ணவேணுமென்றுகூற அம்மாது சொல்லுகிறாள்
ஆனாலும்எப்படி கொண்டுபோவேன் இவ்வளவு கெம்பீரமான ரூப
மோடிருக்கிறீரேயென்று சொல்ல அனுமார்சொல்லுகிறார் வாரும்பெ
ண்ணே இதோ என்னுடைய விசித்திரத்தைப் பாருமென்றுகூறி சந்
தோஷமீறி சரீரத்தைஉருவி காலமையை நிருவி ராட்சதரைக்கொல்
லக்கருவி திரணமாத்திரத்தில் சிறியவுருவமமைந்து தூரதண்டிகை
யைப்பார்த்து தண்ணீர்குடத்தையெடுத்து தலைமீது வைத்துக்கொள்
ளச்சொல்லி அந்தத்தண்ணீர் குடத்தின்மீதிலைமாங்கொத்தையொடி
த்துவைத்து அந்நீர்குடத்திற்போட்டு மாவிலைக்கொத்திலேசபோல் ம
றைந்திருந்தார் தூரதண்டிகை மகிழ்ந்து அநுமாரிருக்கிற மாவிலைக்
கொத்தினைப்பிடுங்கி குடத்தின்மீதுவைத்து மெள்ள மெள்ள நடந்து
செல்ல தங்கக்கோட்டை வாசலிலேயிருக்கிற இராட்சதரைப்பார்த்து
எவ்வாறுபோவோம் என்ன அனர்த்தமாகுமோவென்று ஏங்கி வீங்கி
காலடிவாங்கி ஒடுங்கிநடந்து தங்கக்கோட்டையைக் கடந்து துலாயந்
திரமான தராசென்கிற நிறைகோலுக்கப்பால்போனாள் உடனே யந்த
த்தராசுகோலானது தலைகீழ்மேலாயிருக்க பெருக்க விழுந்தவுடனே
இராட்சதாள் திடுக்கென்றுபயந்து நயந்து வியந்து அயர்ந்து அண்ணா
ந்து இருமாந்து பார்க்குமளவில் சத்துருவைக்கண்டதில்லை தூரதண
டியைக் கண்டார்கள் கோபங்கொண்டார்கள் யாரையோ ஒருவனைய
ழைத்துவந்தாள்போற்றோன்றுகிறதுஎன்று ஐயுற்று அங்கனமிருந்த

அய்த-லட்சராட்சதர்களும் அதிகாரியான தலைவன் ரத்தாட்சன் என்பவனோடு முறையிட்டார்கள் ரத்தாட்சன் அதிசீக்கிரமாக வலதுபாரிசத்திலிருந்தகத்தியை யுருவிக்கொண்டு தூரதண்டிகை முன்னே சென்று நின்று அடிவாடி தூரகண்டிகைப்பெண்ணுந் திருடி எங்கேபோகிறாய் ஆரையழைத்து வந்தாயோ சோதனைகாட்டடி இதோ உன்னை வெட்டுகிறேன குத்துகிறேன் கழுவேத்துகிறேன் கள்ளமில்லாமல் உள்ளபடிசொல்லடி இங்கே நில்லடி யென்றுசொல்ல கிடுகிடென்று அபர்ந்து நிற்கலுற்றாள்.

ஆஞ்சநேயர் அந்தச்சமயத்தில்மாவிலைக்கொத்திலிருந்தவண்ணமாக ஒளித்தவர்மனதுகளித்து சிரசை அசைத்து திடுமென்று கோடையிடியிடித்ததுபோல குமுறி ஆகாயம்பூமி பாதாளம்வரையில் ஏகசொரூபமான விஸ்வரூபமெடுத்து கீழேகுதித்து கோபங்கதித்து அந்தராட்சதன் உருவினகத்தியைப் பிடுங்கிக்கொண்டு அரக்கரோடெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்கிறபோது அரக்கர்கள் கண்டு அவரவர்வில்லைவளைத்து நாணேரிட்டு பூரிகோவை ஆமம்பூட்சி சிஞ்சினிநரம்பு நாரி புடம் குணமமுதலிய பது நாணேரிற்று நாகம வாளிகணைபல்லவம் வண்டுந்திரம் சக்கம் பத்திரம் அந்திரம் கோவென்றுபேர்பெற்ற அம்புகளையும் விசிகம் பூகைபத்திரி ஏவுபாளம தோணி பகழிகொடை சிலிமுகம்பென்று நாமகரணம்பெற்ற பாணங்களையும் கரவேக சரவேக உரவேகமாக வில்லிற்புதைத்து குணத்தொனிபண்ணி ஆகாயம் பூமி அண்டகடாக மெண்டிசையும் வெடிக்கும்படியாக கார்மழைப்போலப் பொழிந்தார்கள் அனுமார் அதுகளைக்கண்டு மகிழ்ச்சிகொண்டு இடதுகை கேடயத்தினாலே விலக்கி வலதுகை கேடயத்தினாலே ஓங்கி படீல்படீலென்று அடிக்கிறபோது அந்தஅடியானது கோடைகாலத்திலே இடி இடித்ததுபோல் திடீல்திடீலென்று கற்பங்கலங்கும்படி இடித்து அடித்து புடைத்து காலால்துடைத்து தலைமாடு கால்மாடுதலைமாடாகவெட்டி புஜங்களைத்தட்டி பிணமலைபோற் குவித்து தாகந்தாகமென்று சிலர்தவிக்க அனுமாரானவர் சற்றுமிளையாது களையாது யானைக்கூட்டத்திலேபோய்விழுந்த வீரசிங்கம்போல் ஒருமணிநேரம முன்னும் பின்னும் பாராமல் ஜாடுகிறபோது சிலர் ஏங்கினார்கள் சிலர் தூங்கினார்கள் சிலர் ஆத்துமத்தைவிட்டு நீங்கினார்கள் சிலர்வேலாயுதத்தைதூக்கினார்கள் சிலர் பரமண்டலத்தில் ஓங்கினார்கள் ஆயுதங்களை கையில் வாங்கினார்கள் சிலர்மூர்ச்சைபட்டுத் தேங்கினார்கள் சிலர் குகதுயிராக வுலறினார்கள் சிலர்சிற்றுயிரோடு தேறினார்கள் இப்படி நானாவிதமாக அனுமார் நிர்த்தூளிசெய்துவிட்டார்.

அந்தஅரக்கர்படையிலே பட்டவர்த்தனர் மகுடவர்த்தனர் மன்னர்மண்டலீகர் யானைத்தலைவர் சேனைத்தலைவர் குதிரைத்தலைவர் ஒட்டகத்தலைவர் படைத்தலைவர் யூகத்தலைவர் தண்டத்தலைவர்முதலியராட்சதபடைகளெல்லாம் ஈட்டி பாங்கு சாங்கு பாலா பெரியம்பு பொரியப்பு தறியப்பு நெறியப்பு வில்லுகள் சங்குசக்கரம்காலாள்கள்கோதண்ட பிண்டிபாலம் கொடிமறம் தொடுமரம் விடுமறம் எடுமறம் பழுப்படை கொழுப்படை எழுப்படை வேலாயுதம் சூலாயுதம் அஸ்திரம் சஸ்திரம் வச்சிராயுதம் குந்தம் தொந்தம் தந்தம் கூர்வாள் மீன்வாள் உடைவாள் கடைவாள் ஈர்வாள் கூர்வாள் குறுந்தடிநெறுந்தடி இவ்வாறு நானுவித ஆயுதங்கள் எடுத்து முகங்கடுத்து ராட்சதர்களெல்லாம் பற்களை நெறநெறவென்றுகடித்து மீசைதுடித்து அனுமாரோடு கைகலக்கிறகாலத்தில் ஆஞ்சநேயப்பெருமான் சீக்கிரமாக ஜாக்கிரதையோடு ஆக்ரமித்து பராக்கிரமங்காட்டி வியாக்கிரமம்போல சீறி கோபமீறி அவனை இவனடிக்க அவன்மார்பில் இவனகுத்த இவனமார்பில் அவன்குத்த அவனதோளில் இவன்குத்த இவனதோளில் அவன்குத்த வலம்யிடமாக இடம்வலமாக கிறுகிறென்று நின்று சென்று சுழன்று உழன்று கழன்று விழன்று ஒருவர்க்கொருவர் சரிசமானமாக சண்டைசெய்தார்கள்.

இப்படி இவர்கள் சண்டை செய்கிறதை ஆகாயத்திலுள்ள தேவர்கள்யாவரும்பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டு ஆதிகாலத்திலே சாட்சாத்பிரமனைதன்னியராயும் தந்தைக்குபதேசம் வந்தித்த குருவாயும் இருக்கப்பட்ட கந்தன் கடப்பன் காங்கேயன் வேலுடைக்கடவுள் தேவசேனாபதி மயிலேறுசேவகன் கோழிக்கொடியோன் சாந்தன் செந்தன் குறிஞ்சிவேந்தன திள்ளிசாந்தன என்று சொல்லத்தக்க சிவசுப்பிரமணியக்கடவுளோடு எதிர்க்க சூரபத்மாவும் அவனுடைய புத்திரமித்திரகளத்திராதி சேனைகள் எவ்வாறு அழிந்தனவோ அவ்வாறு சுப்பிரமணியக்கடவுள்போல இந்த அனுமார் ஒருவராகவிருந்து அந்தத் தங்கக்கோட்டை வாசலிற் காவலாயிருந்த மயிலிராவணனுடைய ராட்சதப்படைகளைப் பெருவிஷத்தின் அச்சுவேர் நச்சுவேர் சிறுவேர் பெருவேர் பக்கவேர் பழுவோ சல்லிவேர் மூலவேர் அடிவேர்தனிவேர் துணிவேர் இப்படி சொல்லப்பட்ட வேர்களைந்து பரத்தை வெட்டித்தள்ளுவதுபோல் அரக்கர் படைகளை தலைகாட்டாமல் முடித்து தலைகளைதரித்து நிமைப்பொழுதிலே படுசூரணம் பண்ணினர் அதன்றி ஒரு சம்பனைசொல்லுகிறேன் அதாவது வானத்தின் மாலைப்பொழுதில்செவ்வானமிடுகிறது அதை ஆகாயவாணி பூமிதேவியைநோக்கிஅடிமண்

ணுக்கரசியே என்னைப்பார் சிவப்புப்புடவை கட்டிக்கொண்டேன் என்று சிலநாளைக்குமுன்னே சொல்லியிருந்தாளவ்வார்த்தையைவெகுநாளாய் மனதில் வைத்திருந்த பூமாதேவியும் இன்று யுத்தகளத்திலே இரத்தவெள்ளமோடினதை பூமாதேவிகண்டு ஆகாயவாணியை நோக்கி சொல்லுகிறாள் அடிவின்னுக்கரசியே நீசிவப்புப்புடவை கட்டிக்கொண்டதுபோல் நானுங்கட்டிக்கொண்டேன்பாரடியென்றுசொல்லுமாப்போல அனுமார் போர்செய்தனர் இதுபுராணிகர் கூற்று அதாவது இக்கதை எழிதினவர்கருத்தாம.

அனுமார்சொல்லுகிறார் சேளும்பெண்ணே தூரதண்டிகையே இப்போது நடந்த யுத்தகளரியைப்பார்த்தனையா எமது பராக்கிரமவீரதீரசூரத்துவத்தை யென்றுசொல்ல தூரதண்டிகை சந்தோஷித்து அனுமாருக்கு வலம் இடம்இடம்வலமாகவணக்கந்தந்துமனத்தன்புகூர்ந்து ஆர்த்துசொல்லுகிறாள் ஓஓ அனுமாரே நீர் வல்லவர் யாவருக்கு நல்லவர் உம்மைப்போல பராக்கிரமசாலி உலகத்தி லில்லையென்று துதித்தாள் மனதில்மதித்தாள் நீர்குமிழிபோல் குதித்தாள் இவரே அதிவீரரென்று கட்டளைவிதித்தாள் எரிகிறவெண்ணையில்விழுந்த அதிரசம்போல குதித்தாள் மகிழ்ந்தாள் புகழ்ந்தாள் மயிலிராவணனைக்கெட்டான்போவென்று யிகழ்ந்தாள் அச்சமயம்நோக்கி ஆஞ்சினேயர் சொல்லுகின்றனர் மாதற்கரசியே கடாசன் வீடெங்கேதேடி இங்கேவந்தது என்றுகூற ஐயா அனுமந்ததுய்யா சிரஞ்சீவி மெய்யா சொல்லுகிறேன் இதோயிருக்கிறதே அதுகடகன் வீடு அதற்கப்பால் விருசிமுகன்வீடு அதற்கப்புரம் பத்திரகாளியம்மன் வீடாகிய கோயில் அதை அனுமார்கேட்டு அப்படியாவென்று சொல்லிப்போட்டு கடகன் வாசலிலே சென்று அங்ஙனம்நின்று சொல்லுவோமென்று தனதழகியவாலே உள்ளேநுழைய பஞ்சுபோல நுழைபவிட்டார்.

அங்கனம் கடகனும் அவன்பெண்சாதியும் மன்மதனும் ரதியும் போல பஞ்சணைமீது சரசசல்லாப வுல்லாச விலாசகுலாச அம்ளிசெய்துயிந்திரைசெய்துகொண்டிருக்கிற சமயத்தில் அனுமாரானவர் வாலால் இருவரையும் மடலிருகக்கட்டி சுருக்கி வுருட்டி புரட்டி திரட்டி தெருவிலிழுக்கக்கண்டு ஜெபங்கொண்டு சிரமேற் கரங்குவித்து ஆண்டவனே நன்முன்னேவந்து அழகியவாலுக்கு எனது பங்களை பலிகொடுத்து புரமுதுகுகாட்டி ஓடிவந்துவிட்ட என்னை ஏனிழுக்கிறீர் உமதுவார்த்தைக்கு வரவில்லை அசோ மகாபாவியான மயிலிராவணனைக் கொல்லுமையா சரணம் சரணம் தற்காலம் விட்டுவிடுமென்று

வணங்கி இணங்கிச்சொல்ல அனுமார் மனதிறங்கி புருஷனையும்பெண்சாதியையும் விட்டுவிட்டார் அதன்பின் புவிட்சிமுகன்வீட்டிலும் அவ்வாறு தமது வாலைப்புகட்டிவிட்டு அந்த அரசனையும் மடலிருகச்சுருட்டிக்கட்டி இழுத்து கரகரவென்றசுழற்றி நிலத்திலே அடித்தார் அவன் யமபுரஞ்சேர்ந்தான்.

அப்பால் மந்திரிபிரதானி தண்டத்தலைவர் யூகத்தலைவர் அணித்தலைவர் முதலியபேரையும் அவ்வண்ணமே தமதுவாலை ஒழுங்காகப் புகும்படிசெய்து அந்தப்பத்துவீட்டையும் இடிவிழுந்தமரத்தைப்போல்அதம்பண்ணி யாவரைங்கொன்று கசக்கி நசுக்கித் தீயிற்பொசிக்கி தூளணம்போல்செய்து தூரதண்டிகையைநோக்கிச் சொலலுகின்றவர் பார்த்தையா மாதுசிரோன்மணியே எனது பராக்கிரமத்தைப் பார்த்தபாவென்றுசொல்ல அவள்சொல்லுகிருள் வாரும் வானரசிரோன்மணியே என்மகனானவன் அந்தவீட்டில்தான் விலங்குடனேயிருக்கிருன் தயவுசெய்து அவன்விலங்கை தரித்துவிடுமென்று நமஸ்கரித்தாள் அனுமாரானவர் அதேது நானிந்தப்பாதாள இலங்காபுரந்தராதுரந்தரா நிரந்தரா என்று கூறுமாப்போலக்கூறி அவனிருக்கிற வீட்டின்கதவைநொறுக்கி உள்ளேபோய் விலங்குகளை நறுக்கிவிட்டு உள்நுழைந்தார் நீலமேகன் பார்த்து இவனெவனேபுதிதாய்த்தோன்றி நம்மைக்கொல்லவந்த கூற்றுவனென்றுகருதி மூலையில்நடுங்கிஒளித்தான் அநுமாரானவர் அவனைப்பார்த்து அடாநீலமேகா வெளியிலே புறப்படடாவென்று சொல்லக்கேட்டுத் திரும்பவும் கதவுமூலையிலொளித்தான் அநுமார் கிட்டேபோயிருப்போமாகி லிவன் மிகவும் பயந்திருக்கிருனென்கிறதாய் தூரதண்டியை யழைத்து யடிபெண்ணே உன்மகனென்னைக்கண்டு பயங்கொண்டு மூலையிலேபதுங்கிருன் அவனை நீவங்கழையுமென்று சொல்ல தூரதண்டிகை யவ்வாறே காவற்கூடத்திலேசென்று நீலமேகனைப்பார்த்து அடாநீலமேகா என்மூலையிலேபதுங்கினுப் வெளியிலேவாடா குமாரகாவென்றழைக்க அவன் பயந்தெளிந்து தாயாரிடம்வந்து அம்மாதாயேஉன்காலிலிருந்த விலங்கெங்கே யாவர்முறித்தனர்கள் யார்தரித்தவர்கள் சொல்லுமம்மாவென்று நயத்தோடுகேட்டனன் தாய்சொல்லுகிருள்,

அப்பா குமாரகா நீலமேகா நான் இந்த வானரசிரோன்மணியானவர்காலிலே விழுந்தேன அவர்தயவுசெய்து என்விலங்கை வாங்கிவிட்டார்என்று மகனைப்பிடித்து இருவரும் அனுமாருடைய காலிலே விழுந்துகும்பிட்டு அடாபயப்படாதே இவரிரட்சிக்கவந்த ஆண்டவ

ணடா என்றுசொல்லி அனுமாரைநோக்கி எங்களை இரட்சியுமையா
வெனச் சொல்லினர் ஆஞ்சநேயர் களிப்புகூர்ந்து உங்களிருவரையும்
இரட்சிக்கவும் மயிலிராவணனைப்பட சிக்கவும் வந்துதோன்றினேன் நீல
மேகனுக்குப்பட்டங்கட்டி அந்தரூபலதியை மணஞ்செய்துவிட்டுபோ
கிறேன் இதோ அபயஸ்தம்பிடிபிடியென்று தூரதண்டிகை கையிலே
போட நீலமேகன் சந்தோஷமெய்திருக்க அனுமார் நீலமேகனைக்கிட்
டவழைத்து அப்பா இராமலட்சுமணனை இங்கிருக்காநின்ற பத்திரகா
ளிகோயிலுக்குப் பலியிடப்போகின்றானும் அந்தகாளிகோயிலெங்கே
யிருக்கிறது காண்பியுமென்றுசொல்ல நீலமேகன்சொல்லுகிறான்கே
ளும் ஆஞ்சநேயரே அந்தப் பத்திரகாளிகோயிலிலே அவர்களிருவரு
மிருக்கிறார்கள்! அந்தகோயிற்புறமானது மகா உன்னதமாயிருக்கும் அ
தோபார்த்தீரா தோன்றுது அதிலே இராமலட்சுமணனிரண்டுபேரிரு
க்கிறார்களென்று சொல்லி பின்னும் ஐயா அவர்களைப்போய் பார்த்
தவுடனே நீர் இராமலட்சுமண ளகப்பட்டாரென்று சந்தோஷித்து
இனிமயிலிராவணன்தான் போனாலென்ன நமக்கு இராமலட்சுமண
ளகப்பட்டு விட்டனரென்று களிப்பெய்து சும்மாபோய்விட்டா! லெப்
படி விலங்கை தரித்துவிட்டு எங்களைப் பரிதேசிபாகவிட்டுப்போனா
லெப்படி அப்புறம் மயிலிராவணன் எங்களிரண்டுபேரையும் வெட்டி
ப்போடுவானே அனுமந்தா ஆனபடியினாலே எனக்கு வெகுபயமாயி
ருக்கிறது சுவாமி நானொரு யோசனை சொல்லுகிறேன் கோபஞ்செய்
துக் கொள்ளவேண்டாம் நீர் பட்டங்கட்டுகிறேனென்றீரே எனக்குப்
பட்டமும்வேண்டாம் இதோயிந்தமயிலிராவணனை முன்னம் சங்காரம்
பண்ணிவிட்டு அப்பால் இராமலட்சுமணனை யெடுத்துகிகொண்டுநமக்
குச் சரிப்போனவனுக்கு இந்தப் பாதாளலங்கையைப்பட்டங்கட்டிவி
ட்டு அப்பால் நீர்போகலாமென்று சொல்லுகிறான்.

அப்பால் அனுமார்சொல்லுகிறார் தம்பிநீலமேகா நீ இப்படிசமு
சயப்படவேண்டாம் நானுனக்கு அபயஸ்தங்கொடுத்து தப்புவேனோ
தப்பத்தக்கவில்லை இத்தகாழிகைக்கு நம்பிக்கைசொல்லுகிறேன் இ
தோயிருக்கிற ஆகாயவாணி பூமிதேவி சாட்சியாக நானுனக்கு பயப்ப
டாமல்வாழப் பட்டங்கட்டி விவாகஞ்செய்து பின்பு உன்னிடத்தில்
விடை பெற்றுக்கொண்டு போகிறேனென்று சொல்ல நீலமேகனுந்
தூரதண்டிகையும் தைரியத்துடனேயிருக்க மற்றும்சொல்லுகிறார்கள்
வாரும் ஆஞ்சநேயா எங்களுக்குமயிலிராவணனுடைய கெடுதி இப்படி
சொல்லத்தக்கதாக விருக்கிறது அனுமந்தசுவாமியென்று சொல்லிவி
ட்டு இனிமேல் சுகமாய் பத்திரகாளி கோயிலுக்குப்போம் நாங்களுங்

கூடவருகிறோமென்று சொல்ல அனுமார் நீங்களிரண்டுபேரு மென் கூடவரவேண்டாம் ஏனென்றால் யுத்தகளத்தில் நான் சண்டைசெய் யும்போது பயப்படுவீர்களாதலால் இந்த மண்டபத்தில்தானே பத்திர மோடிருங்கள் என்றுசொன்னார் நீலமேகனுந் தூரதண்டிகையும் அ னுமாரைநோக்கிச் சொல்லுகிறார்கள் கேளுமனுமந்தா நீபத்திரகாளி கோயிலுக்குப் போயிருக்கிற சமையத்தில் மயிலிராவணன் ஆள்களைய னுப்பி எங்களைப்பிடித்து வெட்டிப்போட்டாலெப்படி எங்களுக்காத ரவில்லையே நீர்போய்விட்டா லிவ்விடத்தில் நாங்களெப்படி யிருப்ப தென்று சொன்னார்கள்.

அவ்வார்த்தைகளை யனுமார்கேட்டு யிருவரையும்பார்த்துச் சோ ல்லுகிறார் வாரும்பிள்ளாய் நீலமேகா அவ்வாறே இங்ஙனம் யாராகி லும்வந் துங்களைப்பிடிக்கவந்தால் என்னைநினைத்துக் கனைத்துக்கூப்பி டும் அப்போது நானவந்து அதம்பண்ணிப்போடுகிறேனென்றார் அனு லவ்வாறே நல்லது போமென்று சொன்னார்கள் அனுமார் விடைபெ ற்றுக்கொண்டு அதிசீக்கிரமாக பத்திரகாளிகோவிலுக்குவந்தார் அங் ஙன மக்காளிகோயிற்கதவு சாற்றப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்து ஐந்து விரலைக் குவித்திருக்கி கெட்டியாகப் பிடித்திழுத்து ஓங்கி ஒரு குத்து குத்தினார் அங்கிருந்த பதினாயிரம் சூலவண்டியிழுக்கத்தக்கதானபொ ற்கதவானது பொடிபொடியாய் போய்விட்டது உடனே அங்கேயிரு க்கப்பட்ட அதிசயத்தைச் சொல்லுகிறேன் வினவக் கேட்டருளுங்க ளென்று நாரதர் கௌதமர்க்குச் சொல்லுகிறார் அந்தமாகாளிகோயி லிலே ஆயிரக்கால்மண்டபம் அபிஷேகமண்டபம் எண்ணைபாடுமண் டபம் பளிங்குமண்டபம் முத்துமண்டபம் வண்ணமண்டபம் திண் ணமண்டபம் கல்மண்டபம் மரகதமண்டபம கோமேதகமண்டபம் வச்சிரமண்டபம் பச்சைமண்டபம புட்பமண்டபம் வயிரமண்டபம் பவளமண்டபம் தாளகமண்டபம் பதுமைமண்டபம் புதுமைமண்ட பம் மதுரமண்டபம் பிரகாரங்கள் சாலைகள் துஜஸ்தம்ப கோபுரஸ் தூபி கொடிக்கம்பம் இப்படிநானுவித அதிசயத்தைப்பார்த்து தேவர் மனதுவாடி மூலஸ்தானத்துக்கதவு மூடியிருப்பதால் கோபமீடி உட னே தமதுகையில்ஜாடி உடைத்துவிட்டார் அப்படி உடைத்துப்பார் க்குமளவில் அங்கனம் சண்டி ஜாமுண்டி சாமளை காளி கௌரிசூலி மாலினி எண்டோலி சூலிசண்டி சகலவித வீரிமாகிரி பங்காளி வேதா ளி யுமைமாதங்கி தாருகர்பேர்பெற்ற தையல் பைரவி சிகை ஆரணி நாரணிவஞ்சலணக்கு ஜயபமுகக்கணணி மதுபதி ஆளிபுத்தி மாயை

யோகினி இடாகினி வலவை குரமகள் மகவள் இப்படி முப்பத்துமூ ணறுபெயர்படைத்த பத்திரகாளிவானவள் வானைக்கொடிபோல நீண டபல்லும் சன்னல் பின்னல் சடையும் மருப்படையும் புலித்தோலு டையும அகோரரூபமாகவிருந்தாள் சந்தமினி சஞ்சப்பெண் முதலிய பேர்கள் ஊழிபம்பண்ணுகிறதை பார்த்துக் கிட்டசென்று அவளரு கில் வைத்திருக்கிற பெட்டியைக் கண்டு மகிழ்ச்சி கொண்டு திறந்து பார்க்கவெய்தி இப்படியா செய்தியென்று கருதி அந்தப் பெட்டியை மெள்ளஅசையாமலெடுத்து மேல்மூடியைத்திறந்து பார்த்துவிட்டார் இராமலட்சுமணுள் நிர்ச்சேஷ்டையாக மயிலிராவணன் மந்திரித்த கட்டினாலும் மாயசூத்திரத்தாலும் கால்கையசையாதிருப்பதைப் பார் த்து இந்தஇருவர் உடம்பெல்லாந் தடவிப்பார்த்துத் தட்டியெழுப்ப லாகாதென்னகருதி இராமலட்சுமணுள் மயக்கந்தெளிந்து விழித்துப் பார்க்கவேணடுமெனறு அனுமார் ஸ்தோத்திரம்பண்ணுகிறார்.

ஓஅகிலாண்டகோடி பிர்மாண்டநாயகா அனுதாரட்சகா ஆபத்பா ந்தவா க்ஷீராப்திநாதா சீதாசமேதா பக்தவச்சலா பரந்தாமா பன்ன கசயனு பத்மநாபா பங்கயப்பாதா ஆதிவராகா அச்சுதா கோவிந்தா கோபாலா இராமச்சந்திரா சோமச்சந்திராவென்று துதித்தார் மதித் தார் நித்திரையோ ஏழைபங்காளா இருதயத்தோளா இராமலட்சும ணுள் எண்வகைக்குணுளா வென்று கூபபிடுமபோது அங்கனே சற்று ராமச்சந்திரக்கடவுள் குவளைக்கண் விழித்து பவளவாய்திறந்து சொ வ்லுகிறுர் வாருமனுமாரே நாமெங்கேவந்தோம இதேதுபிள்ளாயனு மந்தா கோவிலுங்கோபுரமு மண்டபமுமா யிருக்கிறது இது எவ்வி டம் இதுயாருடையதேசம் இதுஎன்னஸ்தலம் இங்கேன் வந்தோம் விபரமாகச்சொல்லுமெனறுகேட்க அனுமார் சொல்லுகிறுர் ஸ்திரீ ராமச்சந்திரமூர்த்தியே ஜகத்குருவே இந்தமயில்ராவணன்பாவி என வால்கோட்டையை ஏதோஒரு உபாயம்பணணி ஏமாத்தி உங்களைஎடு த்துவந்துவிட்டான் அதனுலே நானும்மை சேவித்து அழைத்துப் போகவந்தேனென்று சொல்லியருளினர் இவைகளையெல்லாங்கேட்ட இராமமூர்த்தி கண்ணைத்திறந்தவர் மறுபடியு மயிலிராவணன் அபிம ந்திருத்த மாதிரோச் சாடனத்தின மாய்கையினுலே யிவர்கண்ணைத்தி றக்கப்படாமல மூடிக்கொண்டு மறுபடியும் நித்திரை செய்யலுற்றுர் கள் அதைஅனுமார் பார்த்து அதிகவிசாரப்பட்டு இனிநாம சும்மா இ ருக்கபபடாதென்றெணணி தீர்க்காலோசனைபண்ணி இப்போது நா ழிகைபதினைந்தாச்சுது இனிதாமதஞ்செய்தால் கெடுதிநேரிடும் இரா மலட்சுமணுளை இவ்விடத்தில் வைக்கக்கூடாது முன்செய்தவாறு்பா

ல் இப்போது மயிலிராவணன் மதிமயக்கித் தியங்க மோசம்பண்ணுவான் இவர்களை ஒருவிடத்திலே பத்திரப்படுத்திவிட்டு பின்பு இராடசதர்களோடு சண்டைபண்ண வேண்டு மென்று எண்ணி நினைத்துத் திடிலென்று இராமலட்சுமணனை மூன்று பிரதட்சணம்பண்ணி நமஸ்கரித்துக்கும்பிட்டு பெட்டியைஅஸ்தத்தி லசையாமலெடுத்துஅந்த மயிலிராவணன் பட்டணத்தைவிட்டு எண்பது கோட்டைகளையுந்தாண்டி அப்பால்போய் அங்ஙனமிருக்கலாமென்று ஒருமலை யிருக்கின்றது அந்தமலையைப்பார்த்து அதின்மேலமண்டபமிருக்க அம்மண்டபத்தி னுள்ளே இந்தப்பெட்டியை இறக்கிவைத்து அதற்குள்ளே ஒருகுகையைப் பார்த்து அந்தக்குகையிலே இராமலட்சுமணனைக் கொண்டுபோய்வைத்து பூமியைப்பார்த்து அனுமார்சொல்லுகிறார்.

கேளுமம்மா பூமிதேவியே உன்னுடையபுருஷனானவர் இதோவிருக்கிறார் இந்தமயிலிராவணன் கையிலே அகப்பட்டபடியினாலே நானெடுத்துவந்தேன் உனதுமாப்பிள்ளை யிப்படியிருக்கலாமா உன்தங்கையிலங்கையிலே அசோகவிருட்சத்தின் கீழேயிருக்கிறாள் இனிமேலஇராமலட்சுமணனும்போய் இராவணசம்மாரஞ்செய்து உன்தங்கையை விடுவிக்கபோகிறார் ஆனபடிருனாலே நான்மயிலிராவணனுடனேயுத்தம்பண்ணி அந்தச்சண்டாளனைக் கொல்லவேணும் பின்புவந்து இராமலட்சுமணனை எடுத்துக்கொண்டுபோகிறேன் அந்தமட்டும் நீ வைத்திருந்துகாப்பாற்றி ஒப்பிக்கவேண்டுமென்றுசொல்ல பூமிதேவி அனுமாரைப்பார்த்து வாரும் ஆஞ்சநேயப்பெருமாளே இதோஇவ்விடத்தில் வையும் பத்திரமாக பாதுகாக்கிறேனென்று சொல்லுமாப்போல் பூமியானது திடிலென்று வெடித்தது அனுமார்புகழ்ந்து அந்த வெடிப்புக்குகையிலேவைத்துவிட்டு பத்திரமென்றுசொல்லி மயிலிராவணன்பட்டணத்திற்கு வந்துவிட்டார் உடனே பூமிதேவியும்நாமிப்படியிருந்தால் கெடுதிநேரிடும இராமலட்சுமணனைக் காண்பித்து கொடுக்கலாகாதென்று வெடிப்புக்குகையை மூடிக்கொண்டாள் இந்தகதையிவ்வாறிருக்க அங்கேகடகன்என்கிற இராட்சதனும் அவன்பெண்சாதியும் அனுமார்வாலிற்கட்டுபட்டு சரணம்பண்ணி விடுவித்துக்கொண்டுவிடுசேர்ந்துமறுபடியும் பெண்சாதியுந்தானுமாக மன்மதகிரீடைநடத்திவரும்போது கடகனைப்பார்த்து சொல்லுகிறாள் வாரும் பிராண நாயகா அறிவுக்குரவா நீர் மயிலிராவணனுடைய உப்புஞ்சோறுந்தின்று அவனுக்கிரண்டகந்தேடலாமா சத்திராதிபானகுரங்குக்குமபந்தஒடலாமா இனிஉமது அரசனிடத்தில் நாடலாமா வீரமில்லாதநீர்என்னிடத்தில்கூடலாமா அன்ன மிட்டவன் பெண்சாதியை கன்னமிடயாறு

போல் நீர்செய்துவிட்டீர் அல்லாமலும்நீர் அவனோடுபோய்சொல்லாமலுமிருப்பது தர்மசாஸ்திரநெறிக்குத் தகுதியல்லவென்று அங்கப்பெண்பால் நற்புத்திவிளங்கக்கூறினாள் கடகன்கேட்டு இதோபாரடி போய்ச்சொல்லுகிறேனென்று புறப்பட்டுச்சீக்கிரமாகத்தோட்டவழியிலே அனுமாருக்குத் தெரியாதவனாகத் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டு மயிலிராவணனுடைய ஆசாரவாசலில் நுழைந்தான் அவ்விடத்திலே பன்னீராயிரங்கோடி ராட்சதர்கள் சத்துருபயமில்லாமல் ஆயுதங்களைத் தலைக்குப்பாரமாகவைத்து நித்திரை பண்ணுகிறார்கள் அவர்களைக்கடகன் கண்டு கையினாலேதட்டி என்ன தூக்கம் தூங்குதீர்கள் அதோ அனுமார்வரப்போறாரென்று சகலமானபேருக்குஞ்சொல்லி அசுரனென்பவனையழைத்து மயிலிராவணனுக்கு இந்தச்சங்கதியைச்சொல்லென்று கடகன்சொல்லியனுப்ப அவசரக்காரனாக அசுரன் மயிலிராவணனுக்குச் சொன்னான்.

அப்போது மயிலிராவணனும் அவன் பெண்சாதியும் சப்பிரகூடமஞ்சத்தில் சரசஆமளி நடத்தும்போது பெண்சாதி நாயகனைநோக்கி ஆண்டவனே உனதுமார்பழகுபோல் ஒருவருக்குமில்லை யென்றாள் நாயகன் சொல்லுகிறான் பெண்ணே உனது கிளிமுகம்போல் உலகத்திலொருவருக்குமில்லையென்று மடலிருகச்சேரத்தழுவி சரசசல்லாப உல்லாச ஆமளி நடத்தியிருக்கிற சமயத்தில் மயிலிராவணன் காதிலே காராசங்காச்சி விட்டதுபோலும் பச்சைமரத்திலே வயிரமணி கடாவினாற்போலும் புகல மயிலிராவணன்கேட்டு கிருஷ்ண சர்ப்பம்போற் சீறி சீக்கிரமாகவெழுந்து கொலுக்கூடத்தில் வந்துட்கார்ந்து அப்பா கடகாவாரும அனுமான் வந்தானென்றாயே தலாயேந்திரத்தி லிருந்த பூபதியான இராட்சதராளெப்படி அனுமாரைவிடுவார்கள் அவர்களையிங்கே அழைத்துவா ஒரேவெட்டாக வெட்டுகிறேனென்றான்.

கடகன் சொல்லுகிறான் வாரும் எங்களரசனே வெற்றிமுரசனே இலங்கைக் கதிபதியே நீர்வெட்டுகிற பரியந்த மிருந்தா லல்லவோ அவர்களை அனுமாரென்னுங்குரங்கடித்துக்கொன்றுவிட்டதென்றான் மயிலிராவணன் வாசிமுகன் முதலிய மந்திரிகளைக்கூப்பிட்டு யோசனைசெய்யவேண்டுமென்றுசொல்ல கடகன்கூறுகிறான் ஐயாநானொருத்தன் தவிர வாசிமுகன் முதலியபேர்களும் யிறந்தார்களென்று சொல்ல மயிலிராவணன் அப்படியாவென்று கருவி வாளையுருவி மந்திரிகளிடம் மருவி யினிமேல் நடக்கத்தக்கதான காரிய மென்னவென்றுகேட்டு கடகனைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறான்.

கேளும்பிள்ளாய் கடகா என்தங்கையான தூரதண்டிகையைத் த
ண்ணீர்க்குப்போக வனுப்பினேன் அந்தப் பாவி அழைத்து வந்தாற்
போலிருக்கின்றது இல்லாவிட்டால் அனுமாரிங்கேவரத் திராமண்டா
நல்லது எல்லாவற்றிற்கும் அந்த தூரதண்டிகையும் நீலமேகனையும்
போட்டடைத்துவைத்த காவற்கூடங்கிலேயிருக்கிறார்களோ இல்லை
யோ அதை சற்றே பார்த்துவாவென் றனுப்பினான் கடகன் அதிசீக்
கிரமாயோடி அந்த காவர்கூடத்தைப் பார்த்தான் அப்படி பார்க்கும்
போது கதவுபடுசூரணமாய் போயிருப்பதையும் விலங்கு தூளாயிருப்
பதையும் பார்த்துச் சீக்கிரமாக வோடிவந்து மயிலிராவணனுக்கு நம
ஸ்காரஞ் செய்து சொல்லுகிறான்கேளுமையாசுவாமிஉமது காவற்கூட
சாலை பாழாய்போயிற்று விலங்கு முறிந்துகிடக்கிறது நீலமேகன் தூ
ரதண்டியிருவரும் அவ்விடத்தி லில்லையென்று சொன்னான் மயிலிராவ
ணன்அப்பாவென்று சீக்கிரமாக ஆக்ரமித்து பராக்கிரபமீறி வியாக்கி
ரமம்போலச்சீறி கடகனைக்கண்டு இருவரையும் இப்போதே வெட்டி
ப்போட்டுவாவென்று கடகனுக்கு விடைகொடுத்தனுப்பித் தானுமெ
ழுந்திருந்து ராமலட்சுமணனைப் பத்திரகாளி கோயிலிலே வைத்தோ
மேயென்று அந்தப்பெட்டியைப் பார்க்கவந்தான் அங்கே பெட்டியில்
லாதபடியால் மயங்கித் தியங்கி என்னசெய்கிறதென்று ஆலோசித்துக்
கொண்டிருந்தான்.

இவனிப்படியிருக்கக் கடகன் அதிசீக்கிரமாகப் பட்டாகத்தியை
யுருவிக்கொண்டு நீலமேகனையுந் தூரதண்டிகையையும் வெட்டவேணு
டி அவர்களெங்கே யிருக்கிறார்களென்று கோட்டைகளைத்தாண்டி மூ
லைக்குமூலைதேடி இராசமார்க்கத்து வீதியிலே வருபோது அவனுக்
கெதிராக அனுமார்வரக்கண்டு பயங்கொண்டு கடகன்கிடுகிடுவென்று
நடுநடுங்கியொடுங்கி இனியெப்படித் தப்பித்தோடுகிறதென்ற அதிகவிசா
ரத்துடன் பட்டாகத்தியை தெருவிலேயெறிந்துவிட்டு ஒருசாதிமேநு
மைழ்ந்து குட்டிச்சுவர்களின் வெளிகளைத்தாண்டி விழுந்து எழுந்துமா
ன்குமூலையும்பார்த் தனுமார்கண்ணி லகப்படப்போமோமென நெண்
ணி பயந்து அயர்ந்து போரிற் புறமுதுகுகாட்டி ஓடுவதுபோல்ஓடி ம
யிலிராவணனைத்தேடி அரண்மனைவந்துசேர்ந்தான அங்கே மயிலிராவ
ணன் கோவிலுக்குச்சென்றுபார்க்க கதவுஇடிந்துமுறிந்து மண்ணாய்ப்
படிந்து படுசூரணமானதைப்பார்த்து இதேதுமோசம்வந்தது அதிசய
மாயிருக்கிறது பெட்டியை அனுமானெனுங் குரங்கு எடுத்துக்கொ
ண்டுபோய்விட்டது இனி என்னசெய்வோம பத்திரகாளியும்அவன்கூ
ப்பிட்ட விடத்திற்குபோனாளோவென்று சந்தேகித்து அம்மையாகாளி

முகத்தைப்பார்த்தான் பார்த்தவிடத்திலேபத்திரகாளி அகப்காணிமுகடகோணி விசனமடைந்திருப்பதைப்பார்த்து சரிதான்பத்திரகாளியும் அனுமாரோடுபோய்விட்டாளென்ற எண்ணியோசனைபண்ணிஇனி அரண்மனைக்குப் போகவேண்டுமே அனுமானவர் எவ்விடத்தி லாவது ஒளித்திருந்து வழிமறித்துக்கொண்டு அதமபண்ணுவானோ வென்று நாலுமூலையும்பார்த்து வாய்வேக மனோவேகமாய்ப் பறந்து அரண்மனைக்கு ஓடிவந்து மயிலிராவணன் கடகனைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறான் அடாவடா கடகா நீபோயிருந்தகாரிய மெப்படியிருந்ததோ வப்படியே நான்போன காரியமு மிருந்தது என்றுசொல்லி உடனே மயிலிராவணன் அவசரக்காரரை அழைத்துச்சொல்லுகிறான் அப்பா வேவுகாரர்களேநீங்கள் துரிதமாய்ப்போய் அந்தத் தூரதண்டி நீலமேகன் இருவரும் எங்கேபோயிருக்கிறார்கள் அதிசீக்கிரமாகப் பார்த்து வாருங்களென்று சொல்லியனுப்ப அவர்களவ்வாறே அரசன் சொற்படி பாதாளவிலங்கை சா-தெருவீதியுந்தேடி வரும்போது நீலமேகனுந்தூரதண்டியும் அனுமாரும் பேசிக்கொண டிருப்பதைப் பார்த்துவிட்டுபயந்து நடுநடுங்கிக்கொண்டுவோடி மயிலிராவணன் சபையிலேவந்துசேர்ந்து சொல்லுகிறான் வாருப்பாதாளவிலங்கேஸ்வரா கேளும் அதோ அனுமாரும் நீலமேகனும் தூரதண்டியும் பேசிக்கொண்டுவெகு அன்னியோன்னியமா யிருக்கிறார்களென்றுசொன்னார்கள்.

அப்போது மயிலிராவணன் வெகுகோபத்துடனே ஆயிரம்இராட்சசப் படைகளைக்கூட்டி நீலமேகன் தூரதண்டிகையிரண்டுபேரையும்பின்கட்டாகக்கட்டி யிழுத்துவாருங்களென்றுசொன்னான் அப்படிச் சொல்லிப மயிராவணன்சொல்லைத் தவறாது அந்த ஆயிரம்பேரும் ஏககாலத்தில் கடல்பொங்கிய வாறுபோலத் திரண்டுருண்டு அவரவர் ஆயுதங்களையெடுத்து அணிந்து வில்லுகளைக்கையிற்றூக்கி அம்புறாத்தூணியை முதுகிலேதாங்கி ஆயுத பாணிகளாகி அந்த ஆயிரம்பேர்களுந் தெருவீதியில் தேடி வரும்போது அனுமார் ஒரு மூலையிலொளித்திருந்தார் இராட்சதர்கள் வந்து விட்டார்கள் நீலமேகனுந் தூரதண்டிகையும் இராட்சதர்க ளென்னசெய்யப் போகிறார்கள் பார்ப்போமென்று இரமாந் திருக்க உடனே அரக்கர்கள் வந்து இரண்டு பேரையும் பிடிக்க நெருங்கி அருகில் சென்று அடி வாடி தூரதண்டியையே அடாவாடா நீலமேகா எங்கள் ராவணனுடைய சத்துருவைக் கொண வந்து நமது கோட்டைக்குள் விட்டுவிட்டீர்களாவென்

றகட்டி வுருவிவெறுகி முகங்கருகி கோபம்பெருகி சடிகி பிடியுக்கள் முடிகி அடியுக்கள் சேர்த்துகட்டுங்கள் குறிப்பார்த்துத்தலையை வெட்டுங்களென்றார்.

இவ்வாறு கானுவித வார்த்தையாடினார்கள் இதுகளைக் கேட்ட நீலமேகனும் தூர்தண்டிகையும் கிடுகிடுத்து பயமெடுத்து அஞ்சி மனது துஞ்சி ஆஞ்சநேயா அனுமந்தனாயா ஆபத்பாந்தவா அனுகிரட்சகா அச்சுதனோடுபேசுந்தவா சத்துருக்களிடத்திற்காட்டிக்கொடுத்தீரே இப்படியுஞ்செய்யலாமா வானரநாமாமருவர்த்தமாவடிவுறுசோமாநெடிபெறுராமா கார்க்கக்கடவீர் ஏழைபங்காளா என்னையாளாயென்று முறையமிட அவ்வார்த்தையையனுமார்கேட்டு அதிசீக்கிரமாக ஆகாயத்திலெழும்பி குபீலென்றரக்கர்படைமேல்விழுந்து யானைகூட்டத்திலே சிறியசிங்கம்புகுந்தவாறுபோல் இராட்சதசேனையைஒவ்வொருவராக் கால்களைப்பிடித்துக் கரகரவென்று சுழற்றி ஆகாயத்தைநோக்கிமண்ணிற்றாக்க சேவகர்கள்பார்க்கத் தனதுவஞ்சகர்தீர்க்கயாவரையுங் கசக்கி யெமபுரஞ்சேர்த்தார்.

மாண்ட அரக்கர்களி லொருவன்பிழைத்த மயிலிராவணனிடத்திலோடிவந்து விரைந்து ஓஓவென்றுவிரைந்து சொல்லுகிறான் ஆண்டவனே மகுடாபிஷேகம்பூண்டவனே இலங்காதிபதியேஆயிரம்பேர் போனோமே அத்தனைபேரை யனுமார் சரிபடுத்தி விட்டாரென்று சொல்ல மயிலிராவணன் தீர்க்காலோசனைசெய்து அதிகோபத்துடன் சகலராணுவங்களையுங்கூட்டி கடகனைநோக்கி அடாவாடா கடகா உக்கிரசேனையனுப்பி ஆயிரங்கோடி குதிரைவீரர் இரண்டாயிரங்கோடியானைவீரர்ஒட்டகவீரர்களையும் அவரவராயுதங்களுடனே ஆக்யாபித்த உகரதங்களைப்பூட்டி போர்க்களத்தில் நாட்டுமென்றுசொல்லியனுப்பகடகன் அப்படியேநல்லதென்று ஓட்டமாகஓடி அச்சேனாதிபதிகளுக்குச் சொல்லி மயிலிராவணன் பக்கத்தில்வந்துசேர்ந்தான் உடனேயாவரும் யுத்தகோலத்துடனே வந்தார்கள் மயிலிராவணன் தனது தேரைச்சிங்காரித்துக்கொண்டு வரச்சொல்லி ஆயுதபாணியாகத் தேரின்மேலேறினான் அவனது சேனாதிபதிகளாகியஉக்கிரசேனன்தசமவிமன்காலகேதுகன் வித்தியசமன் வுக்கிரசேனன் சுக்கிரன் இருமாலிசம்புமாலிஅக்கினிகேது தூமகேது காமகேது திரகாலன் கடகராடசதன் அம்பனநிகும்பன் மந்தரன் முதலான சுத்தவீரர்கள் புடைசூழச்சத்துருக்கள் தாழ முத்துக்குடைகள்கவிய மாற்றலர்காங்கள் சிரமேற்குவியசிக்க

கொடிபறக்க மயிலிராவணனானவன் சகலசேனைகளும் புடைசூழும்ப
டி பாதாளம்விட்டிறங்கினான் இப்படியிருப்பதையனுமார்பார்த்துமகா
கோபத்துடனே விஸ்வரூபமெடுத்துக்கொண்டு இராட்சதகூட்டத்தி
லேவிழுந்து தாறுமாறாய்நுறுங்கடிக்க அப்போது இராட்சதர்களெல்
லாம் அனுமாரைச்சுற்றிக்கொண்டு ஈட்டியெறியம்புபாணமுதலியஆயு
தங்களையெறிந்தார்கள் இருபதினாயிரந்தேரின்பேரிலேயிருக்கிறமந்திரி
பிரதானிசேனாதிபதிகள் தங்கள்தங்கள் வில்லுகளைவளைத்து ஆயுதங்க
ளைத்தொடுத்து அனுமார்பேரிலே சரவருஷம்பொழிந்தார்கள் ஆயிர
ங்கோடிபாணம் வருஷித்தார்கள் நூறுகோடிமதயானைகளும்இருப்புல
க்கையைப்பிடித்துக்கொண்டு கரகரவென்று சுழட்டிவிட்டெறிய ஒரு
வெள்ளமிராட்சதாள் சகலஆயுதத்தினாலுமடிக்க அனுமாரானவர்பார்
த்து தனதுவாலை விஸ்தீரணமாய் வளைத்து வால்கோட்டையாகத்தன்
னைச்சுற்றிலும்கட்டிக்கொண்டு அக்கோட்டைக்குள்ளேசட்டதிட்டமா
ய்காலைமடித்துக்கொண்டுட்கார்ந்தார் அப்போதுசகலராட்சதர்களும்
இரதகஜதுரகபதாதிகளும் அக்காலத்தில் அனுமாருடைய வால்கோட்
டையின்பேரில் முப்பத்திரண்டாயுதங்களையும்பிரயோகஞ்செய்துசின்
னாபின்னமாயடிக்க அனுமாரானவர் யோசனைசெய்துநாமிப்படிஉட்கா
ர்ந்திருந்தால் பத்துநாளாகிலும் மிவ்வண்ணமேஇராட்சதர்ஒன்றுக்கு
மஞ்சாமல்சண்டைசெய்துக்கொண்டிருப்பார்கள் ஆகையால்நாமெழுந்
திருந்துசண்டைபண்ணவேண்டுமென்றுதனதுவாலைப்பிரமாண்டமாய்
வளைத்து இராட்சதன்வாலினாலும் கையாலும் மெய்யாலும் பல்லாலு
ம்கல்லாலுமடித்து உதிரத்தைக் குடித்தும் ஆத்துமத்தை முடித்தும்
தேர்களைபொடித்தும் யானைகள்சேனைகள் ஒட்டகங்கள் கரடிகள் புலி
கள்யாவற்றையு மதமாக்கிப் பொடிபொடியாயுதைத்து தும்சப்படுத்தி
பிரளயகாலாக்கினி ருத்திரனைப்போல ஆஞ்சநேயரடிக்க சகலசேனை
யுமடிபட்டு மூலையிலோடுவதைக்கண்டு கதாசிங்கனோடுகிறபேரைத் த
டுத்து ஆஞ்சநேயரைக்கொல்லுகிறேன் யானவனைவெல்லுகிறேன் நீங்
கள் பயப்படாமலிருந்துவேடிக்கை பாருங்களென்று சொல்ல ஆஞ்ச
நேயர்பேரில்சகலசேனைகளும்வந்து அனேகபாணங்களைப்பொழிந்தார்
கள்.

அப்போதாஞ்சநேயர் தனதுவாலை கதாசிங்கனுடைய இரண்டு
காலின்கீழ்புகவிட்டு சுற்றிக்கொண்டு கீழேயிழுத்துவிட்டு நடுமார்பில்
மிதித்தார் மிதித்தமாத்திரத்திலே அந்தக்கதாசிங்கன் நூறுநீர்க்குமி
ழிபிதுங்கி நூறுகையும்ஒடிந்து கண்வெளியேபிதுங்கி குடல்கள் நசுங்
கி எலும்புகள்முறிந்து யெமபுரத்தையடைந்தான்.

அப்போது வித்தியசிம்மனானவன் மனம்பதைத்து கோபமீறி நாகத்தைப்போலசீறி அனுமாரைப் பார்த்து அடா ஆஞ்சநேயா அனுமந்தனாயாகில்லு சதாசிம்மனை அடித்து மாய்த்துவிட்டோமென்று கர்வங்கொள்ளாதே வீணாகத்துள்ளாதே துள்ளியமாடு பொதிசுமக்குமாளன் முன்னே சண்டைக்குவாடா இப்போதேசங்கரிக்கிறேனென்றாண்மைகூற அப்போதனுமார் வித்தியசிம்மன்பேரிலெதிர்த்தார் வித்தியசிம்மன் வில்லைவளைத்து அனேகபாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்தான் கோபத்துடனே துரிதமாய்போடி தேரின்பேரிலிருக்கிறவித்தியசிம்மனைப்பிடித்து தமதுகையினால் நோக்கியறைய வித்தியசிம்மன் மூர்ச்சையாய்த் தேரின்பேரிலிருந்து கீழேவிழுந்து விரைவாயெழுந்து ஓட்டம்பிடித்தான் அவனோடுவதைக் கண்ட கடகரோமனென்கிறவன் ஆஞ்சநேயரோடெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்தானவனையுந்தன்னுடைய கையாலறைந்தார் அந்தஅறையினால் கடகரோமன இரத்தங்களைக் கக்கிக்கொண்டு கீழே விழுந்து யெமபுரத்தைச்சேர்ந்தான்.

பின்பு நான்காம்வீட்டிலே பிரவேசிக்க அவ்விடத்திலேகாலதட்சனானவன் அதிசீக்கிரமாய்வில்லிலே பாணங்களைப்பூட்டி பிரயோகஞ்செய்தானப்போது ஆஞ்சநேயர் அனேக ஆயுதங்களினால் யுத்தஞ்செய்தபின்பு தனதுவாலைகீழேபுகவிட்டு தேரின்பேரிலேயிருக்கிறகாலதட்சனைக்கட்டியிழுத்து ஆகாயத்தில் தூக்கிகரகரவென்றுசுழற்றி நிலத்திலடிக்க அவனுமெமபுரத்தையடைந்தான் அதைக்கண்ட உக்கிரசேனன் வக்கிராசன் இவ்விரண்டுபேரும் கண்களில் தீப்பொறிபறக்கக்கோபித்துவில்லைவளைத்துக் குணத்தொனிசெய்தார்கள் அப்போதனுமார் அதிகசீக்கிரமாகவெழும்பிகுபீலென்றுஉக்கிரசேனனுடையதேரின்பேரிலொருகாலும் வக்கிரசேனனுடைய தேரின்பேரிலொருகாலும்வைத்து வீராவேசத்துடன் மிதித்துக்கொண்டு இருவர்கழுத்தையும்இரண்டுகையினால்பிடித்து அக்குமிக்குமசையாமலழுத்தஇராட்சதாள்யாவரும்பார்த்து பிதுர்கலங்கி அவரவர் கழுத்தையுமிறுக்கிப்பிடித்து இரத்தம்பீறிவிஷங்களைக்கக்கக்கொண்டுவிழ அடித்து அம்பப்படித்துயாவரையும எமபுரஞ்சேர்த்துப் பின்பு ஏழாம்வீட்டில் போகிறபோது தீரசிம்மனானவன் ஆஞ்சநேயரைப் பார்த்து அட்டகாசஞ்செய்தான் அடா வானரா உனக்கு வாலிருக்கிறதென்றல்லவோ கர்வமடைந்திருக்கிறாய் இதோபாரெனக்கு உன்னைப்போல்நாவானது அதிகபெரிதாயிருக்கின்றது இந்தநாவினாலே உன்னைக் க்ட்டிப்பிடித்து விழுங்கிவிடுகிறேனென்று ஆண்மைகூறி இருவரும் மல்யுத்தஞ்செய்ய அப்போ

தாஞ்சநேயர்பின்னிடைய தீரசிம்மனானவன் ஆஞ்சநேயரைப் பிடிக்க வேண்டுமென்று தனதுசேனைவிட்டான் அனுமார் தனதுகையாலவனைத் துசுற்றாகச் சுற்றியிழுத்து கரகரவென்று ஆகாயத்திலேசுழற்றதீரசிம் மன நாவாது அடியோடே அறுந்துவிழுந்து யமபதிக்குப்போய்ச் சேர்ந்தான்.

பின்பு ஆஞ்சநேயர் எட்டாம்வீட்டில் போகிறபோது சம்புமாலி யானவன் அதிககோபத்துடனே ஆஞ்சநேயர்பேரில் பாணப்பிரயோக ஞ்செய்ய ஆஞ்சநேயரறிந்து தனதுவாலை கீழேவிட்டு சம்புமாலிக்குத் தெரியாமல் காலையுதைத்துக்கொண்டு இரண்டுவிழியும்பிதுங்க பூமியி ல்விழுந்து காலன்பதியடைந்தான் அதைவிட்டுப் போகிறபோது அக் கினிகேதுவென்றவன் அனேகபாணங்களினாலே தும்சப்படுத்த ஆஞ்ச நேயர் தனதுவாலினால் அவன்கழுத்தை இருக்கிப்பிடித்து யெமபுரஞ் சேரும்படி செய்துவிட்டு அப்பால்போகிறபோது ஆஞ்சநேயரோடெ திர்த்து யுத்தஞ்செய்ய நிர்வாகமில்லாமல் மூலைக்குமூலையாய்விழுந்து அலைச்சல்பட்டுவந்து மயிலிராவணனண்டையிலேபோய் உரைக்கமயி லிராவணன் தனக்குள்தானே யோசனைசெய்து ஒ ராட்சதர்களே மாத ங்கிசொன்னபடியே ஆச்சுது பார்த்தையா இதென்னவதிசயம் முன் ஆகாயவாணி நீலமேகன் இப்பாதாள லங்கையைப் பட்டங்கட்டிக் கொள்வானென்றாளே அவளுடைய திருவாக்குக் கெதிர்வாக்கில்லாம ல்முடியுமாப்போற் தோணுதென்றுமனதில்நினைத்து விசாரத்துடனே தன்மனது தாளாமல் கோபம்பெருகி மனது கருகி இராட்சதரைப்பா ர்த்துச்சொல்லுகிறான்.

இராட்சதர்களே வாருங்கள் உங்களாலானவரையிற் பாருங்கள் மூலைக்குமூலையேனோடுகிறீர்கள் நானிருக்கச்சே உங்களுக்கென்னபயம் நானே அந்த அனுமந்தனைச் சங்காரஞ்செய்வேன் என்னுடைய மாய் கையினாலே அவனையதப்பண்ணுவேன் அவனாலே என்னுடையமாய் கையைக் கண்டுபிடிக்கக்கூடுமோ அவன்புத்தியில்நாடுமோ நாடாது ஒருசமயம்கண்டுபிடித்தாலுமென்னுடைய சீவனிருக்குமிடம்அவனுக் குத்தெரியுமோ அவனுக்கென்னைச் சங்கரிக்கும்படியானவல்லமையுண் டோ இல்லை நானே அந்தஅனுமாரைக்கொல்லுகிறேனிதோபாரென் னுடைய வீரயாகத்தைச்செய்துமகாபிரளயபூதத்தை அழைத்துக் கொ ண்டுபோய் அவனை அதப்பண்ணுகிறேனென்று பராக்கிரமமுங்கூறி

ஆஞ்சநேயர்பேரில் ரதத்தையேவ ஆஞ்சநேயர்சகலராட்சதர்களுஞ்சுகமென்றுநினைத்துகாலதட்சன் உக்கிரசேனன் வக்கிரனுசன் கடகமுகன் திரகட்சிம்மன் சபுமாலி அக்கினிகேதுமுதலான சேனாபதிகளை அதஞ்செய்து இனியெவன்சண்டைக்கு வருவானென்று யோசனைசெய்து இடுப்பிலிரண்டுகையையு மூன்றிக்கொண்டு இறுமாந்து கொடூரமுகத்தோடு கண்களில் நெருப்புப்பொறிகள் பறக்க உருமிப்பார்த்திருக்கிறபோது அங்ஙனமொருதரம்வரக்கண்டு இதுயாருடையரதம்இவனெந்த சேனாதிபதியோவென்று நோக்கிப்பார்த்துக்கொண்டிருக்க அந்த ரதத்தின்பேரில் வெவ்வியபுரவிகள் பூட்டியிருக்க இருபுறத்திலுமிராட்சதாள் சூழ்ந்துநிற்க வச்சிரத்தினுஞ்செய்த வெள்ளைக்குடையானது பிடிக்க ரதகஜமேளமடிக்க வீரர்கள்படபடவென்று குதிக்க குதிரைகள் தடதடவென்றுநடக்க இருபுறத்திலுஞ்சாமரைவீச சகலசெனங்களுங்கோஷமிட்டுப்பேசஇப்படிநானாவிதஅலங்காரத்துடன்பாணங்கள்சொரியமகாஆயுதபாணியாய் வருவதைக்கண்டு ஆஞ்சநேயர்சொல்லுகிறார்.

அடாவடாமயிலிராவணா உன்னுடைய ராட்சதன் எங்கு ஒளித்தாலும் உன்னைவிடுவானோ நில்லுநில்லென்றுகருவிச் சொல்லிக் கொண்டுவருகையில் மயிலிராவணன்கோபங்கொண்டு அனேகபாணங்களினால் அடிபட்டுநொந்து உடம்பாநியத்தமும் ரத்தமயமா பொழுகும்படி பாணத்தைஆஞ்சநேயர் கோபத்துடனேகொஞ்சமாகிலும் சட்டைபண்ணாமல் மனதிலியாதொன்றுமெண்ணாமல் பாணத்தின்பேரில் விழுந்தோடிவர மயிலிராவணன் அனுமந்தர் வருவதைப் பார்த்து மகாதவஞ்செய்த வரப்பிரசாதமான அஸ்திரங்களையெல்லாம் ஏககாலத்திலே பிரயோகஞ்செய்து அக்கினிசுவாலையாய் பெரித்துக்கொண்டுவர அனுமாரக்கினியாஸ்திரத்தை வாலாலே சுழற்றியடிக்க அப்போது அக்கினியாஸ்திரம் பூமியில்விழுந் தெரிந்துபோயிற்றுமயிலிராவணன அக்கினியாஸ்திரம் வியர்த்தமாய்ப் போனதுகண்டு மகாகோபத்துடனே மகா வுக்கிரவஸ்திரத்தையெடுத்துபிரயோகம்பண்ணினான் அவ்வஸ்திரமானதுவிடுபட்டு அனுமாரைச்சுற்றிவந்து பூமியில்விழுந்துபோக மயிலிராவணன்கண்டு சகலஅஸ்திரமும் பிரயோகஞ்செய்து பலனென்ன

இனியாதோரஸ்திரமுமில்லையென்று மனதில்திகிலடைந்து மகாவிசா
த்துடனே யோசனைசெய்து அடா நாமென்னகாரியஞ்செய்தோம் மாத
ங்கி சொன்னவார்த்தை பிலிக்கின்றது அவ்வார்த்தையைக் கேளாமற்
போனோமே ஆ தெய்வமேயினிமே லெவ்வாறுசெயிப்போம் சதகண்ட
ராவணனுடனே பிரதிக்கினைசெய்துறுதிகூறி வந்தோமென்றுமனச்ச
ஞ்சலமாய்த் தனதுதேரின்பேரில் வில்லைவளைத்து யுத்தஞ்செய்யாமலி
ருக்க மயிலிராவணனைபார்த்து ஆஞ்சநேயர் திகவுக்கிரத்துடனேஆகா
யத்திலெழும்பி அவனுடைய தேரின்பேரிலேகுதித்து துவ்சப்படுத்து
ம்போது அவன்தேரைவிட்டு கீழேகுதித்து அப்பால்நிற்க ஆஞ்சநேய
ரால் ரதமானது பொடிபொடியாய்ப்போனவுடன் மயிலிராவணன்நிற்
கப்பார்த்து அனுமாரைத்துவிரலையுமடக்கி அவனுடைய நடுமார்பிலே
குத்தமயிலிராவணன் மூர்ச்சையாய் நாக்கிலுமூக்கிலு மிரத்தங்கக்கிக்
கொண்டுஅலறி பூமியில்விழுந்து உடனே எழுந்திருந்து கோபத்துட
னேதண்டாயுதத்தைச்சுழற்றி ஆஞ்சநேயர்பேரிலெறியமூர்ச்சையடை
ந்து சீக்கிரத்தில் பதடித்தாற்போல் பதறிக்கிளம்பி அட்டகாசம்செ
ய்து மயிலிராவணனைப்பார்த்து அடாநில்லுநில்லுதிருடாவென்றுசொ
ல்லிக்கொண்டு தனதுவாலைகீழேபோட்டுஅவனுடையயிரண்டுகாலையு
ஞ்சுழற்றிஇழுத்து ஆகாயமார்க்கத்திலேதூக்கிகரகரவென்றுசுழற்றிபூ
மியிலடிக்க மயிலிராவணன் பூமியிலறைபட்டு நூறுசுக்கலாய்த்தெறித்
துஉறுதிதெரியாம லடித்துபிடித் ததஞ்செய்துசந்தோஷத்துடனேநா
ம்செய்த பிரதிக்கினைமுடிந்ததென்று ராமச்சந்ரமூர்த்தியிருக்கும்ஸ்தா
னமாகத் திரும்பித்தோத்திரஞ்செய்ய அப்போதுமயிலிராவணன்முன்
போலுருவாகி ஐந்துவிரலை முஷ்டியாகப்பிடித்து ஆஞ்சநேயர் பின்புற
த்தில்வந்து அவரதுமுதுகி லோங்கிக்குத்தினான் அவர்திரும்பிப்பார்த்
தார்மயிலிராவணன்நிற்பதுகண்டு இதேதுகாரணமிவனைசங்காரம்பண்
ணினேனே இவனார்மயிலிராவணன்போல தோற்றுகிறது இன்னமிவ
னைப்போலிரண்டுமூன்று பேருண்டோவென்று ஐயுற்றுயோசனைசெய்
துக்கொண்டிருக்கும்போது அவனட்டகாசம்பண்ணி அருகில்நின்றுக
ண்டு அனுமாரைப் பார்த்து அடாவாடா வானரா வென்று சொல்லி
நிற்கிறவனை ஆஞ்சநேயர் சற்றுகிலும் திரும்பிப்பாராமல்ஐந்துவிரலால்
முட்டிகுத் ாககுத்தி யதஞ்செய்யமறுபடியும்எழுந்திருந்துயுத்தஞ்செ
ய்து பின்னும்மயிலிராவணனைச் சாகவடித்துஅஷ்ட திக்கிலும்மார்க்க
ண்டங்களை சக்கைசக்கையாய்போர்த்தெரியஅக்கண்டங்கள்முன்னூறு

யோசனைக்கப்பால் போய்விழுந்தான் அப்போது ஆஞ்சனேயர் மயிலிராவணனைக் கொன்றுவிடடோமென்று சந்தோஷத்துடனே இராமமூர்த்தியைநினைத்து தோத்திரமசெய்யும்போது மயிலிராவணன்மூன்னூறுயோசனைக்கப்பால் விழுந்துகிடந்த மார்க்கண்டங்களை யொன்றாகச் சேர்த்து முன்போலுருவாகிவிரைவிலோடிவந்து ஆஞ்சநேயரைப்பார்த்து அடா அனுமந்தா நீசண்டைக்கு வருவாயாவென்றுகேட்க அனுமார்மயிலிராவணனைப்பார்த்து இதென்னஆச்சரியம் இறந்துபோனவன் அடிககடிபிழைத்துவருகிறான் இவ்வதிசயம் யாமெங்குங் கண்டதில்லை இதென்ன ஆச்சரியமென்று யோசனைசெய்து டலயலவிதமாய் இதென்னகாரணமோ அல்லதுதவமோ அல்லதுவல்லமையோ அந்த பாதகனுணவிபீஷணன் மயிலிராவணனுடையவல்லமைஇப்படிப்பட்டதென்று சொல்லமற்போனானே இனியேயிவனையெப்படிகொல்லுகிறது இவனிவ்வண்ணமாய் செத்துசெத்துபிறப்பானானல் நானெப்படிசெயிப்பேன் என்பிரதிக்கினை யெப்படிமுடியும் நீலமேகனுக்கென்னால் பட்டங்கட்டமுடியுமோ ஆஆதெய்வமே இப்படி வல்லமையான மயிலிராவணனுடையமாய்கைக்கு நானபாத்திரனல்லஇராமலட்சுமணாளே உங்கள்காரியார்த்தமாய்வந்தயெனக்குஇந்த அபசெயம் வரலாமோதேவர்களே நீங்களாவது இங்கனம்வந்துஇவனதுவரமிப்படிப்பட்டதென்று எனக்குச்சொல்லலாகாதா என்னசெய்வேனென்று விசாரப்பட்டுக்கொண்டு மனதிடப்பட்டுஇனிமேல்நடக்குமர்மம்யார்சொல்லப்போகிறார்கள் நீலமேகன் தூரதண்டிகைஇவர்களிடத்திற்சப்போய்இந்தமர்மம்தெரிந்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றுமனதிலுத்தேசித்து மயிலிராவணனைப்பார்த்துஅதிகோபத்துடனேதனதுவாலைக்கீழேவிட்டு அவனுடையகால்முதல்கழுத்துவரையில் பிரிசுத்தினாற்போலச்சுற்றியிழுத்து ஆகாயத்திலேகரகரவென்றுசுழற்றிபம்பரம்போலாட்டி விசையாயெரிந்துவிட்டு அங்கிருந்தபடியே நீலமேகன் தூரதண்டிகைஇவர்களருகிற்போகவேண்டுமென்று மகாசந்தோஷத்துடனிருந்தார் அங்கனமப்படியிருக்க தூரதண்டி நீலமேகனைப்பார்த்துசொல்லுகிறாள்.

அடாவாடாகுமாரகாசண்டாளமயிலிராவணனுடனே ஆஞ்சநேயர்யுத்தஞ்செய்துஎப்படிபேர்த்தெரிந்தாலும்மறுபடியுமொன்றோடொன்றாருப்படுத்திக்கொண்டுமருபடியுஞ்சண்டைபண்ண வருவானே அவனைக்கொல்லும்விதம் ஆஞ்சநேயருக்குத்தெரியாதுஆகையால் நீ இங்கே

யிருநாஜவரைக்கண்டு மயிலிராவணனைக்கொல்லுகிறதற்குத் தந்திரஞ் சொல்லிவருகிறேனென்று நீலமேகனை அவ்விடப்விட்டுப் பிரயாணமாய்வந்துபார்க்க அப்போது மயிலிராவணனுமனுமாருமொருவீட்டிலிருந்து சண்டைபண்ணுகிறதைக்கண்டு ஆஞ்சநேயரிடத்தில் போய் யாதொருசங்கதியுஞ் சொல்லமுடியாமல் பயந்து அந்தவீட்டில்நின்றுக்கொண்டிருந்தாள்.

அப்போதாஞ்சநேயர் தூரதண்டிகையைப் பார்த்து சந்தோஷமடைந்து அவளருகிற்சென் றென்னசங்கதியென்றுவினவதூரதண்டி சைகையாய் ஆஞ்சநேயரைப்பார்த்து சுவாமி அனுமாரே உட்காருமையாவென்றுசொல்லி நாங்கள் ஒளிந்திருந்தவிடத்திலே நீலமேகனை விட்டுப்போட்டு உமதண்டைக்கு வரவேண்டுமென்றுவந்தேனென்று சொல்ல அப்போது ஆஞ்சநேயர்தூரதண்டிகையைப்பார்த்து வாரும் பெண்ணேதூரதண்டி என்னசொல்லுகிறாய் அந்த மயிலிராவணனுடனே பலபலயுத்தம்பண்ணி சித்திரவதைபண்ணுனுமறுபடியுமெழுந்திருந்து சண்டைக்குவருகிறான் இவ்வண்ணம் செத்து செத்துப் பிழைப்பது இவ்வுலகிலுண்டோ இதென்ன ஆச்சரியம் அவனுடைய விர்த்தாந்தமென்ன ஆண்மைதானென்ன நீயாகிலுமறிவாயா அறிந்தாயானால் தெரிந்தவரையிற்சொல்லென்றுகேட்க தூரதண்டி ஆஞ்சநேயரைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறாள் வாரும் வானரசிரோண்மணியே யான் தெரிந்தவரையிற் சொல்லுகிறேன் கேளும் முற்காலத்தில் நானுமென் கணவனுஞ்சுகமாக வாழ்ந்துக்கொண்டிருக்குங்காலத்தில் ஒருகாரியார்த்தமாய் என்வீட்டில் விருந்துண்ணவந்தான் அவனுக்கும் சகலபிரஜைகளுக்கும்சட்சுவைபோடு அன்னம்பாலிக்க சகலரும் போசனஞ் செய்துக் கைகால் சுத்திபண்ணி தாம்பூலந்தரித்துக்கொண்டு சந்தோஷமாயிருக்குங்காலத்தில் மயிலிராவணனானவன் தனது உயிர்நிலைக்கப்பட்டஸ்தானத்தைக் கபடில்லாமற் சொன்னான்.

அந்தவிபரத்தை யாதென்றுகேட்பீரானால் யான்சொல்லுகிறேன் கேளும் மயிலிராவணனேயென்றால் அநேக தவங்கள்செய்து சகல வரங்களும் பெற்றதுமன்றி மறுபடியும் பிர்மாவை அநேககாலந்தபசு பண்ணினான்.

அந்தத்தவமானது சத்தியலோகத்தைத்தணலாயெரிக்க அப்போது பிர்மாசரஸ்வதிசமேதராய் மயிலிராவணன் அருகில்வந்து உன்தவ

கைநிறுத்து உனக்குவேண்டும்வரத்தைக்கேளென்ன மயிலிராவணனுனவன் பிரமாவைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறான் வாரும்பிர்மதேவேநீவரங்கொடுப்பதுமெய்யானால் சொல்லுகிறேன்கேளும்நீரெனக்குசகலஅஸ்திரங்களுங்கொடுத்திருக்கின்றீர் இனியெனக்குயாதொன்றுந்தேவையில்லை நீர்கொடுத்த அஸ்திரத்தினாலேயான்யுத்தஞ்செய்துசெயத்தையடைவேன் அந்த அஸ்திரம்வியர்த்தமானால் வெட்டிப்பிளந்தாலுமென் னுயிரென்னைவிட்டுநீங்காமலும்வெட்டுபட்டு துணுக்கைதுணுக்கையானாலும்மறுபடியுமொன்றோடொன்று சரீரத்தைச்சேர்த் துயிராக்கவேண்டும் எப்போதுஞ்சண்டைக்கிளையாமல்வெற்றிவரவேண்டும் அவ்வண்ணம்வரங்கொடுத்தால் மகாஉத்தமம் அப்படி கொடுப்பீரானால் உம்முடைய கீர்த்தியானது உலகெங்கும் பிரகாசிக்குமென்றுபிரதிபாவித்துச்சொல்ல பிரமாவானவர்பார்த்து சொல்லுகிறார்பிள்ளாய்இலங்கைமன்னவா நீர்கலங்காதுசொன்னால் இவ்வார்த்தைகேட்டாயேஉயிர்போய்விட்டால் பஞ்சபிராணனும்போய்விடுமே மருபடியு மெவ்வாறுன் பிராணன்வரும பஞ்சபிராண னிருந்தாலல்லவோ ஜீவன்வருமென அப்போதுமயிலிராவணன்சொல்லுகிறான் வாரும் வரங்கொடுக்குப்பிர்மாவே பஞ்சபூதமிருந்தாலொழிய ஜீவன்வராதென்றீர் யான்சொல்லுகிறேன்கேளும் என்னுடையபஞ்சபூதமுமைந்துவண்டாயுருவு கொண்டுஎன்பாதாளவிலங்கையிலே மூவாயிரம்யோசனைக்கப்பால் வித்தியாசல பர்வதமொன்றிருக்கிறது அப்பர்வதத்தில் ஐந்துகுகையிருக்கின்றது அந்த ஐந்துகுகையிலுமென்னுடைய பஞ்சபூதங்கள் ஐந்துவண்டாயுருவுகொண்டிருக்கவேண்டும் இவ்வண்ணமாய்வரங்கொடுத்தால்உலகமெல்லாம் அதம்பண்ணுவான் யாவரையுந் தன்மனதிலே தன்பாத தூளியென்றெண்ணுவான் என்று மனதிலுத்தேசித்து மயிலிராவணனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறார்.

வாரும்பிள்ளாய் மயிலிராவணா உன்னிஷ்டப்படிவரங்கொடுத்தேன்யாராகிலுமுன்னோடெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்துஉன்னைமிதித்துக்கொண்டு அந்தவித்தியாசல பர்வதத்திலிருக்கிறவண்டையும் நசுக்கிப்போசிக்கிக் கொண்டுவிட்டால் அப்போதுஉன்சீவன்போய்விடுமெனறுகூறமயிலிராவணன் பிரமாவைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறான் வாரும்பிர்மசிருஷ்டியே அவ்வண்ணமெடுத்துமிதித்துக்கொண்டு அந்தவித்தியாசல பர்வதத்திலிருக்கிற வண்டுகளைந்தையுங்கொன்றால் அப்போதென் சீவன்போகும் அதிலொருவண்டு தப்பிபோனால்சாகத்தக்கதில்லையென்றுவரங்கொடுமென்றுசொல்ல பிர்மாவானவர் அவனகோறிக்கைவா

றேவரங்கொடுத்த சத்தியலோகத்துக்குப்போனானென்று என்னுடனுமென்கணவனாகியகாலதெத்தனிடத்தும் சந்தோஷத்துடன்சொல்லியிருந்தான் ஆகையாலாஞ்சநேயரே அவனுக்கித்தனைசெல்வமு மாங்காரங்களுமுண்டாயின அவனுடையவிர்த்தாந்தமிப்படிப்பட்டது அவனை எவ்விதமாகிலும் சங்காரம்பண்ணும் பிள்ளாயென்றுசொல்ல ஆஞ்சநேயர் ஆஆ இவ்வளவுதந்திரமிருக்குதாவென்றுமனதிலாலோசனைசெய்துகொண்டுஉடனே அதிகவேகமாய் அவ்விடத்திலிருந்து ரணக்களம்வந்து குதித்தார்.

அப்போது மயிலிராவண னாஞ்சனேயரைப்பார்த்து அடாவாடா வானரா நீயெங்கேபோனாய் நானுன்னைவிடுவேனோ எமபுரத்துக்கனுப்புவேன்நீகெட்டியாய்நம்பு இதுபரியந்த மெங்கொளித்திருந்தாய் என்னுயிரைப்போக்கஉன்னாலாகுமோ இதோபார்நானொருமாய்கை பண்ணுகிறேன் உன்கண்ணுக்குப் புலப்படாமலிருக்கிறேன் என்னுடைய மாய்கையைப்பாரும்வல்லவனென்றுமனதில்சந்தேகந்தீரும் என்றாண்மைகூறி அக்கணமே கண்கட்டுமந்திரம்செய்து ஆஞ்சநேயர்கண்ணைக் கட்டி அவரதுகண்ணுக்குத் தெரியாமல்நின்று அநேகவிசேஷங்களைச் சொல்ல ஆஞ்சநேயர் மயிலிராவணனைப்பார்த்து அடாதிருடா வாடா இராட்சதப்பதரே நீஇப்படிப்பட்டமாய்கை அடைந்திருக்கிறாய் இந்திரசித்தனென்பவ னெவ்வாறுபோனான் அவ்வாறுநானுன்னை யதம்பண்ணுகிறேன் உன்மாய்கையைவிட்டென்முன்னே நில்லடா என்கேள்விக்குத்தரவு சொல்லடாவென்று ஆஞ்சநேயர் மயிலிராவணனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார்.

வாடா இராட்சதஅதமா இவ்வுலகுனக்கு சதமா உன்விர்த்தாந்தம்யாவுமறிந்தேன் உன்மாய்கையுந்தெரிந்தேன் உன்னையுமென்வாளுக்கு பலிகொடுக்கிறேன் மாய்கைசெய்தாயே என்னைநீவைதாயே என்முன்நில்லடாஎன்னைச்சண்டையில்வெல்லடாவுன்கெட்டுப்போகிறாய் அந்தபாவியான சதகண்டராவணன்சீதாதேவியைத்திருடிக்கொண்டுவந்தான் அந்தத்திருடனை ராமமூர்த்திகோதண்டத்தினாலே அதப்பண்ணிப்போடுகிறார் நாளையதினம் சூரியஉதயத்திற்குநீயும்திருடனாடுதிருடனாய் கட்டுண்டு ராமலட்சுமணனைக்கொண்டுவந்துதிருட்டுதனமாய்வைத்த உன்னைநான்லேசாக விடுகிறதில்லை நீஎன்னசெய்வாய் அஷ்டமத்துசனிபன் புட்டத்துத்துணியையுரியுமென்பதுபோலாயின.

அதற்காகவென்செய்வார்கள் ஆகாயவாணிவாக்குத்தப்புமோ உன்செய்கையாலருக்குமொப்புமோ சூரியஉதயத்துக்குள்உன்பாதாளலங்கையை நீலமேகனுக்குப் பட்டங்கட்டுகிறேன் உன்சீவனை இக்ஷணமேஎமபுரத்துக்கனுப்புகிறேனென்றுபிரதிக்கினைகூறி மயிலிராவண

னைப்பிடிக்க பிரதட்சணமாய் சுற்றிசுற்றி லகுபார்த்திருக்கிறபோதுமயிலிராவணன் திடுக்கிட்டு இதேது ஆச்சரியம் உன் விர்த்தாந்தம் உன் மாய்கை இவற்றைபாரறிவே னென்றானே இவ்வண்ண மிவனறிந்து சொன்னது தூரதண்டியா லறிந்திருக்கவேண்டும் இல்லாவிட்டால்இவனறிபத் திராணியுள்ளவனோவென்று யோசனைசெய்துமயிலிராவணன் பயந்துஇனிமேல் நாமிவன்கையி லகப்படப்போகாது அகப்பட்டாலிவனம்முயிரை மடித்திடுவானென்று எவ்விதத்திலுந்தப்பித்துக்கொண்டேயிருந்தான் அச்சமயத்திலாஞ்சநேயர் மயி ராவணனைக்கட்டிப்பிடித்து பூமியிலரைந்து கொல்லுவோமென்று யோசனைபண்ணிராமமூர்த்தியைநினைத்து அதிககோபத்துடனே யினிமேல் தாமதஞ் செய்யக்கூடாது தாமதஞ்செய்தாலிப்பாதகன் ஓடிப்போவானே இப்போதுஇறுபத்துநான்கு நாழிகை யாச்சுதென்றறிந்து உடனே யிங்கிருந்தபடியே ஆகாயத்தின்மேலெழும்பி மயிலிராவணனுடைய தேரின்மீதுகுதித்தார் அவன்திடுக்கிட்டுபயந்து நடுநடுங்கி இனிமேலிங்கே நிற்கக்கூடாதென்று அந்தரத்தியானமாய் ஒருவர்கண்ணுக்குதெரியாமல் மாய்கையாய் மறைந்தோடிப்போனான் அப்போதனுமார்தேரிலிருந்துகீழேகுதித்துப்பார்த்து மயிலிராவணனைக்காணாமல்அவனெங்குஓடிப்போனானோ என்னமாய்கை செய்தானோ தெரியவில்லையென்று நான்குமூலையுஞ் சுற்றிப்பார்த்து எங்குங்காணாமல் விசாரப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போதுமயிலிராவணனதிகசீக்கிரமாய் அனுமார்வந்துவிடுவாரோ வந்தால்பிடித்துக் கொள்ளுவாரோ வென்று மனதில் திகிலடைந்துதிரும்பிப்பார்த்துக்கொண்டு ஓடிப்போய் தங்கக்கோட்டைக்கும் முத்துக்கோட்டைக்கும் நடுவில் ஒருவுத்தியானவனத்தோப்பில் ஆலவிருட்சம் பிரமாண்டமாய் வளர்ந்து கப்புங்கிளையுமாகத் தழைத்திருக்கின்றது அந்தமரத்தின்கீழ் ஒருவழிபோகின்றது அந்தபாதாளத்திலொருவெளியிருக்கின்றது அந்தவெளியிலேபோய் பதுங்கியிருந்தான்.

அப்போது இராட்சதப்பிராமணாள் யாவரும் மயிலிராவணனோடிப்போவதைப்பார்த்து ஆலமரத்தின்கீழேவிரணயாகம்பண்ணப்போனவன்போல் காணகிறது ஆகையால்நாமும் போகவேணுமென்று அதிசீக்கிரமாய்கருப்பமெடுத்து ஒருவர்கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் யாகத்துக்குவேண்டுவன கொண்டு யாகசாலையை முஸ்தீதுசெய்து ஒன்பது கோணமாய் ஓமகுண்டம்வெட்டி மயிலிராவணன்உட்கார்ந்திருந்து ஆர்த்திபண்ணுகிறதற்குமுக்கோணமாய்மேடைபோட்டுசுடலைக்குப்போய் நெருப்பெடுத்துவந்து தலைமண்டை போட்டில் எருமைக்காலின் இரத்தஞ்சொரிந்து ஓமகுண்டத்தைச்சுற்றிலும் அந்தத்தலையோட்டையிட்

டு எருமைக்கிடாவினெலும்புகளினாலே ஓமகுண்டத்துக்கு நான்குபக்கத்திலும் தர்ப்பாசனம்போட்டார்போல அஸ்திகளைப்பரப்பி பனைமரங்கொண்டுவந்து துஜஸ்தம்பமாகநாட்டி அந்ததுஜஸ்தம்பத்தில் ஒருசர்ப்பத்தைக் கட்டினார்கள் பின்னுமோமகுண்டத்தி னடுவிலே உயர்வாய் தலைகீழாககட்டி அக்கினிச்சுவாலையாக வெழுப்ப அத்திரிகோண மேடையில் தலைமண்டையோடு கவிழ்த்து அவ்வோட்டின்பேரில்தனதுவலதுகாலையூன்றி இடதுகாலைகழுத்தில்மாட்டி அரத்தசந்தன மணிந்துகொண்டு உதிரநிறமான புட்பமாலைகளை கழுத்திலும் சிரசிலும் தரித்துக்கொண்டு இரத்தவஸ்திர முடுத்திக்கொண்டு இடக்கரத்திலசபமாலையேந்தி வலக்கரத்தினால் எக்கியாதிமுதலான நவதானிய சமுத்துகளை ஆவாகனம் பண்ணி அந்த யூகஸ்தம்பலத்திலே கட்டியிருக்கப் பட்டசற்பத்தைபறுத்து நெய்யிற்றோய்த்து பூரணாகுதிகொடுத்தான் கொடுத்தவுடனே அந்த அக்கினிகுண்டத்திலிருந்து பிர்மாண்டமாய் ஒருபூதம்புறப்பட்டு மயிலிராவணனைப்பார்த்து சொல்லுகின்றது

வாருமையா பாதாளவிலங்கைக்கரசனாகிய மயிலிராவணா என்னையாதுகாரியமாய் இந்தயாகஞ்செய்தழைப்பித்தீர் அந்தகாரியத்தைச்சொல்லும்நான் செயித்துவருகிறேனென்றுகூற அப்பூதத்தைப்பார்த்து ஓ பூதமே என்சத்துருவாகிய ஆஞ்சநேயனைச் சம்மாரஞ்செய்து வருவாயென அப்பூதம்பிரளயகாலருத்திரனைப்போல்கர்ச்சித்துமயிலிராவணனைப்பார்த்து ஓமகாவல்லமையுள்ள பாதாளவிலங்கைக்கரசனே நீர்கூறியவாறே ஆஞ்சநேயரை அதமபண்ணி வருகிறேன் அவனெப்படிப்பட்டவனோ அடங்காமன்னனோ யாரோதெரியாது சகலத்திற்கும் நீரே துணை இந்தவேள்வியைவிடாமல் செய்துகொண்டுவா நான்சீக்கிரமாகப்போய் செயித்துவருகிறேன் நீயாதொன்றுக்குமஞ்சவேண்டாமென்றுகூறிபின் யந்தபாகசாலையைவிட்டு இரணபூமியில் ஆஞ்சநேயரிருக்குஞ் சமீபத்தில்வருவதை அனுமார் பார்த்துபிர்மித்து இதென்னடாவென்று அதிககோபத்துடனே பெழுந்திருந்து அந்தப்பிரளயகாலபூதத்தைப் பார்த்துச்சொல்லுகிறார்.

வாடாராட்சசமாயா நீஎன்னமாய்கையாய் வந்தாலும்நான்பயப்படுவேனோவென்று அதிககோபத்துடன் ஐந்துவிரலையும் முஷ்டியாகப்பிடித்து பூதத்தைக் குத்தவரும்போது அப்பிரளயகாலாக்கினி பூதமானது ஆவென்றுவாயைத்திறந்து கோவென்று அட்டகாசஞ் செய்துவாயிலிருந்து அக்கினிச்சுவாலைபரனது குபீல்குபீலென்றுபுறப்பட நடந்து ஆஞ்சநேய ரென்பவர் நீதானா உன்னை இப்போதே பஸ்மீகரமாக எறித்துப்போடுகிறேனென்று ஆஞ்சநேயருக்கெதிரில் நின்று ஆ

வென்றுவாயைத்திறந்து உடனே அவர்பேரில் அக்கினிச்சுவாலைசூழ்ந்து பற்றிக்கொண்டெறிய அவரக்கினிக்குப்பயந்து நடுங்கி ஓடுங்கிமூர்ச்சையடைந்து கோபந்தெளிந்து ஆயிதென்னகாரணமென்றுஆச்சரியப்பட்டுக் கோபத்துடனே அப்பூதத்தின்மார்பில் ஒருகுத்து விட்டார் அக்குத்தினால் பிரளயகாலபூதமானது மார்புபிளந்து மூர்ச்சையாய்ப்பூமியில் விழுந்தெழுந்து சோபமீறி ஆஞ்சநேயரைப்பார்த்து சமீபத்தில் வந்துநாலுவிசை மூன்றுவிசைவிடாமல் அக்கினிச்சுவாலைசொலிக்கும்படியூத அப்போதுஅவருக்கு தேகமெல்லாம அனலாயெரிக்க எரிந்தவிடமெல்லாந் தொடைக்க வெரிச்சல் மாறாமல்வேதனையாகவிருந்தது அப்போதுஅனுமார் வருத்தமடைந்து சீதாதேவியையும் ராமலட்சுமணனையும்நினைத்து பலவாறாய்த்தொழுது கண்ணீர்விட்டழுததுமன்றி அக்கினிபகவானைநினைத்துஉன்னிமித்தியமல்லவாஇராவணசம்மாரம்பண்ணுகிறேன்சகல தேவதைகளுக்கும் நீர்உபசாரார்த்தமாய்வந்தவரல்லவா அப்படியிருக்க நீரென்னைஎப்படித்தகிக்கலாம்நீஇப்படிச்செய்வதுனக்குத்தருமமாவென்று தோத்திரஞ்செய்தார் அப்போதக்கினி பகவான் சில்லென்றுதணிந்திருந்தார் அப்போதாஞ்சநேயர்நேரில்வந்துட்கார்ந்திருக்க அவர்ஸ்தூலசரீரத்துடனே அவ்விடம்விட்டு அப்பாலேநீங்கிப்போய் அடங்கி கிளம்பி தூரதண்டிகை யருகில்வந்து குதித்து அவளைப்பார்த்து ஆஞ்சநேயர் சொல்லுகிறார்வாரும்பெண்ணேதூரதண்டிகை நானுன்னோடுபேசிக்கொண்டிருந்துஇவ்விடம்விட்டுபோனேனே அத்தருணத்தில் மயிலிராவண னெங்கையோ மாய்கையாய் போய்விட்டான் அதன்பின் பெங்கிருந்துவந்ததோ இப்பிரளயகாலபூதமானது அனலாயெரிகின்றதே என்னாற்கூடுமானவரையிலுத்தஞ்செய்தேன் யாதொருகாரியமு முடிய வில்லையே இப்பூத மெக்காரணத்தால் வந்ததோ அல்லது இராவணனுடைய மாய்கையால் வந்ததோ யாதுந் தெரியேனென்று தூர தண்டிகையைக் கேட்க அப்பெண்ணானவள் யானொன்று மறியே னென்று சொல்ல ஆஞ்சநேயர் சொல்லுகிறார் ஸ்ரீதர்ம தேவதைகளே யான சொல்லுகிறதைக் கேளுங்கள்வைகுந்தவாசராகியமகாவிஷ்ணுவே ராமமூர்த்தியா யவதாரஞ் செய்து சத்தியந்தவறா திருக்கிறதும் சீதாபிராட்டியும் மகாபதிவிரதை யாயும் நானந்தராமலட்சுமணனுடைய பாதாரவிந்தங்களைச் சேவித்துக் கொண்டிருப்பதுமெய்யானால் இப்போதனலாயெரிக்கிற பூத மின்னதென்றெனக்குச்சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னார்ப்போது தர்ம தேவதைகள் நடுநடுங்கி ஆகாயத்திலிருந்து ஆஞ்சநேயரைப்பார்த்துசொல்லுகிறார்கள் வாருமனுமந்தசிகாமணி யிப்போதிந்தபூதமயிலிராவணனனுப்பியபூதம் ஆனபடியால் இந்தபூதத்தைசெயிக்கமுடியாது உ

னக்கேற்றமர்மம் சொல்லுகிறேன்கேள் அதோதங்கக்கோட்டைக்கும்
வெள்ளிக்கோட்டைக்கும் நடுவில தோப்பிருக்கின்றது அத்தோப்பி
ல்ஒருவழிபோகின்றது அதிலேந்து குகையிருக்கின்றது அவ்விடத்திற்
குப்போனால் ஒருயாகசாலையிருக்கிறது அந்தயாகசாலையிலிந்தமயிலிரா
வணனானவன் விரணயாகமென்ற ஒருயாகத்தை அதர்வணவேதசோ
த்திரமாய் செய்கிறான்அந்தயாகம்பண்ணச்சேஒமகுண்டத்திலிருந்துயிந்
தபூதம்புறப்பட்டுவந்தது அவனின்னமும்யாகஞ்செயதுகொண்டேயி
ருக்கிறானவன்யாகத்தைமுடிக்குமுன்நீர் அதிசீக்கிரத்திற்போய்விக்கி
னஞ்செய்தால் இப்பூதத்துக்குப்பலன் ஒடுங்கிப்போகும் அப்பாலபூத
ம்சொல்லாமலோடி யமபுரத்தைநாடும் அவ்விடத்தில்தானேசங்காரம்
பண்ணலாமென்று தருமதேவதைகள்கூறினார்கள் அதைக்கேட்டவுட
ன் ஆஞ்சநேய ராகாயத்திலெழும்பி அந்தயிடத்தை தேடிப்போகும்
போது அப்பூதமானது மகாகோபத்துடனே ஆஞ்சநேயரைப்பார்த்து
அடாகுரங்கேநீ எங்கேபோகிறாய்நில்லுநில்லென்றுசொல்லிக்கொண
டுபின்தொடர்ந்து துரத்திக்கொண்டுபோக ஆஞ்சநேயர்பூதத்தைப்பா
ர்த்து நீகெட்டாய்கெட்டாயென்று அதிவேகமாய் ஆலமரத்தடியில்வந்
துஇறங்கினார் அவ்விருட்சத்தின்கீழ் மயிலிராவணன்மனிதரூபமாகவு
ம் இராட்சதபிராமணன் காவலாகவும் நாலுமூலையும் பார்கதுக்கொ
ண்டு யாகஞ்செய்திருந்தவர்கள் ஆஞ்சநேயரைக்கண்டவுடனேஎட்டிப்
புகுந்துதிட்டிவாசக்கதவைத் தாட்கொண்டுபூட்டிக்கொண்டார்கள்மா
ய்கையால் ஆலமரத்தின்பட்டையானதுகீழேவிழுந்துவழிதெரியமாட்
டாமல் மூடிக்கொண்டதாஞ்சநேயர் அம்மரத்தின்சத்தத்தை கேட்டு
சீக்கிரத்தில் ஒருவன் இவ்வழியை மூடிக்கொண்டு உள்ளே ஒளித்துக்
கொண்டான இதுதர்மதேவதைகள் கூறிய ஆலமரமாகையால்இம்மர
த்தை அடியோடே பிடுங்கிப்போடுவோமென்று இரண்டுகையினாலும்
அம்மரத்தைப்பிடித்து அசைத்துப்பிடுங்க அப்போதந்தமகாபிரளயகா
லபூதமொன்று மரத்தைப்பிடுங்கிக்கொண்டிருக்கிற ஆஞ்சநேயருடை
யமுதுகிலேகுத்த அவர்திரும்பிப் பார்த்து அப்பிரளயகால பூதத்தை
வாலினாலேசுற்றிபிழுத்துக் கட்டிக்கொண்டுமரத்தைவேரோடேபிடுங்
கிஅப்பாலெறிய அங்கனம்குகைத்தோன்றிப் பாதாளமாகப்போகஅந்த
ப் பாதாளவழியாக ஆஞ்சநேயர்பூதத்தைவாலிற் கட்டினபடி கீழேபிர
ங்கியாகசாலையைப்பார்த்தவிடத்தில்மயிலிராவணனையும்ஓமம்பண்ணி
கொண்டிருக்கிறதைக்கண்டு ஐந்துவிரலையுமடக்கிகுத்தினார் அதனால்
மயிலிராவணன் மூர்ச்சையாய்க்கீழேவிழுந்தான் அவன்பிறபுஆஞ்சநே
யர்அங்கிருந்தஓமபாத்திரங்களையெல்லாம் உடைத்துயாககுண்டத்தை
யிடித்துவிக்கினஞ்செய்ய மயிலிராவணன்மூர்ச்சைதெளிந்துஅனுமா

ணீடத்துகிடுகீடுவென்றுநடுங்கி நாம்தப்பித்துப்போகவேண்டுமென்று மாய்கையாயோடிப்போனன் அப்போது ஆஞ்சநேயர்யாகசாலையாவையும்அதஞ்செய்துதன்வாலில்கட்டுண்டபூதத்தைசரசவென்று சுழற்றி பூமியிலடித்தார் அப்போது அந்தபூதமானது அந்தரத்தியானமாய்குதித்து ஆகாயத்திலேபோய் அனுமாரைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறது வாருமையா அனுமந்தரே ராமகாரியத் துரந்தரரே கேளும் அந்த மகாபாவியான மயிலிராவணனாலே உம்மிடத்தில்சண்டைகொடுத்தேன் போய்வருகிறேன்சுவாமி அதோமயிலிராவணன்மாய்கையாய் ஓடிப்போய்விட்டான் அவனைத்தேடிப்பிடித்துச் சம்மாரஞ்செய்யும் இந்த யாகத்தை விக்கினஞ்செய்தீரே உம்மைப்போல வல்லமையானவன் இவ்வுலகத்திலுண்டோசாமி ராமமூர்த்திதூதா நீஇந்தமயிலிராவணனைச்செயித்து கீர்த்தியடையக்கடவாயென்று வரங்கொடுத்துப்போய் விட்டது அப்போதுஆஞ்சநேயர் அந்த விஷயத்தைக்கேட்டு மயிலிராவணன் எங்குபோனானோவென்று பராக்கிரமங்கூறி ஆகாசவாணி பூமிதேவிஇவ்விருவர்சாட்சியாகத்திருப்பிப்பார்த்தான் மயிலிராவணனகாணாமலிருக்க அதிககோபங்கொண்டு அடாதிருடா நீயெங்கேபோனாய் நான் உன்னைவிடுவேனோவென்று அருணோதயத்துக்குமுன்னே அரக்கனாகிய மயிலிராவணனைக் கொல்லாமற்போனால் இப்பாதாளலங்கையிலே நான் அக்கினிப்பிரவேசமாகக்கடவேனென்றுசபதங்கூறி அங்கிருந்தபடி ஆஞ்சநேயர் வெளியேபுறப்பட்டு பாதாளலங்கைபட்டணம் நானாறுதெருவாச்சுதே எந்தமூலையிலொளித்திருக்கிறானோ வென்று எங்குந்தேடிக்கொண்டிருந்த அத்தருணத்தில் மயிலிராவணன ஆஞ்சநேயர்கண்ணுக்குப்புலப்படாமல் அவர்சொன்ன விசேஷங்களை யெல்லாங்கேட்டு பயப்பட்டு நடுநடுங்கி நாமெங்கே போய்ப் பிழைப்போம் அவன்நம்மைவிடுகிறதாகத் தோன்றவில்லையென்று யோசனைசெய்து மூத்துக்கோட்டைக்கு வடபுரத்தில் ஒருவெளியானவிடத்தைப்பார்த்து அவ்விடத்தில்போய் தன்னுடைய மாய்கையினாலே தனது சரீரத்தை ஒருவெள்ளிமலையாக்கி அந்தவெள்ளிமலையிலே சிலவிருட்சசாதிகளுமண்டபங்களும் பாடமாளிகை கூடகோபுரங்களுமாகக் கொடிமுடியோடேவெள்ளிபங்கிரிக்குச் சமானமாய்விழுந்துகிடந்தான்.

அப்போது அனுமாரானவர் மயங்கித்தியங்கி இலங்கைபட்டணத்துநானாறுதெருவிலுந்தேடி மயிலிராவணனைக்காணாமல் தூரதண்டியருகில்வந்துவாராய்பெண்ணே தூரதண்டி அப்பூதத்தையும் மயிலிராவணனுடைய எக்கியத்தையும் விக்கினஞ்செய்து அவனைத்தேடிப் பார்க்கையில் எங்கேயோ மறைந்துபோய்விட்டான் அவன்எங்குற்றானோ

அவனிருக்குமிடம் உனக்குத்தெரிந்திருக்குமாவென்று தூரதண்டியை க்கேட்க அவள் அனுமாரைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறாள் வாரும்சுவாமி ஆஞ்சனேயசிரோமணியே அந்தமயிலிராவணனுடையமாய்கைகளை எம் மாலறியக்கூடுமோ யாராலுமறியக்கூடாதே அப்படியிருக்க அவன் மாய்கையை என்னாலறியவல்லமையுண்டோ அவனெவ்வாறாயினானோ என்னரூபமெடுத்திருக்கிறானோ ஆனால் சொல்லுகிறேன் கேளும் ஐயா வே அவனெங்கேயாகிலும்மாயசொரூபமாவது பிரமிக்கும்படியுற்ப த்தியாகியபுதிதாய்த்தோன்றச்செய்வான் அதைப்பார்த்துவரும்அனந்த ரூபமாயிருப்பானென்றுசொல்ல அனுமார்கேட்டு தூரதண்டியைப்பா ர்த்துச் சொல்லுகிறார்கேளும் தூரதண்டிபுதியதும்பழையதும் உனக் குத் தெரியுமல்லவா நான் முன்னேபோகிறேன் நீ யென்பின்னால்வா எனக்குத்தெரியும் தெரியாமைக்கு நீ தூண்டுகோலாகயிருவென்றுஆ க்யாபிக்க தூரதண்டிநல்லதென்று சம்மதித்து அவருடன் புறப்பட்டு இலங்கைபட்டணம் நாநூறுதெரு வீதியுந்தேடி கோட்டைகள்சுற்று ம்ஓடிஓரிடத்திலுங்காணாமல் மனதுநாடி முத்துக்கோட்டைச்சமீபமா கஓடிவரச்சே அங்ஙனம் வெள்ளிடக்கிரியைக் கண்டு ஆஞ்சநேயர் இது முன்னிருந்ததோ இல்லையோவென்று சந்தேகப்பட்டு அப்பால் நடக்கிறபோது தூரதண்டியானவள் வெள்ளியங்கிரியைப்பார்த்து இ தேதுபுதிதாயிருக்கின்றது மயிலிராவணனுடைய மாய்கையோவென் றுஐயுற்று ஆஞ்சநேயரண்டையில்வோடி அவருக்குச்சூட்சமாய்வெள் ளிமலையைக்காட்டி இதுபுதிதாயிருக்கிறதென்று சொல்லவே அவள் வாக்கைக்கொண்டு ஆஞ்சநேயர் ஐந்துவிரலையுமடக்கி மகாகோபத்து டனே அந்தவெள்ளியங்கிரியைநோக்கி தாக்கிகுத்த அக்குத்தானது ம லையிற்பட்டுசுக்கல்சுக்கலாய்த்தெரித்து படுசூரணமாய்ப்போக அந்தமயி லிராவணனானவன் வெள்ளியங்கிரியிலிருந்து கிணறுவெட்ட பூதம்புற ப்பட்டதுபோலவெளியிற்புறப்பட்டு அனுமாரைப்பார்த்து புன்னகை கொண்டுசொல்லுகிறான் அடாவடா அனுமந்ததூதா அமராதனையா எனனுடையமாய்கைகளை உன்னாற்கண்டுபிடிக்கக்கூடுமோநானுன்கை யிலகப்படுவேனோ என்னுடைய மாய்கையைப்பாரென்று அவர்கண் ணுக்குப்புலப்படாமல்அந்தரத்தியானமாய்ஓடிப்போனான் ஆஞ்சநேய ர்மயிலிராவணன் மாய்கையைப்பார்த்துஅடா இவன் திருடன் இவனைக் கண்டவுடனே பிடியாமற்போவேனோ யின்னம் என்னமாய்கை செ ய்வானோ எவ்விடமாய்க்கண்டுபிடிப்பேன் என்றங்கலாய்த்து மறுபடி யும் இலங்கைபட்டணம்வந்து நாநூறுதெருக்களிலுந்தேடி எங்குங்கா ணாமல் நடுத்தெருவில் நடந்து தேடிக்கொண்டுபோகிறபோது மயிலி ராவணனானவன் தன்னுடைய உத்தியானவனத்திற்குப்போய்உட்கார்

ந்துக்கொண்டு மகாவிசாரத்துடனே இனிமேல் என்னசெய்யப்போகிறோமென்று மகாதுக்காக்கிராந்தனாய் வெளியேபுறப்பட்டு நாமனுமாருடன் சண்டைசெய்யலாமென்றால் நம்மால்முடியாது அல்லதுமாய்கையாயிருப்போமென்றால் நம்முடைய மாய்கைக்கு உட்படுகிறவனல்ல நாமிங்கிருந்தா லெவ்விதத்திலும் நம்மைக் கண்டுபிடித்துநம்முயிரை மடித்துப்போடுவான் ஆகையால்நாமிப்போதே சதகண்டராவணனிடத்திற்போய்இவ்விடத்தில்நடந்தசமாச்சாரமெல்லாம் ஆதியோடந்தமாகத்தெரியப்படுத்தி அவனையழைத்துக்கொண்டுவந்து சண்டைக்கேகினால்நலமாயிருக்குமில்லாவிட்டால் நாமிப்போது ஒளித்திருப்போமானால் எவ்விதத்திலும்கண்டுபிடித்து எமபதிசேரும்படிமுடிப்பதற்குச்சந்தேகமில்லை பொழுதுவிடியுந்தருணமாயிற்று அனுமார் அக்கினிபிரவேசம்பண்ணுவார் பின்பெப்போதும்போ திலங்கைப்பட்டணத்திலேசதகண்டராவணன் சுகமாயிருப்பான் நாம்சுகமாய்பாதாளவிலங்கைப்பரிபாலனஞ் செய்துக்கொண்டிருப்போமென்று யோசனைசெய்து திடீரென்றுபுறப்பட்டு சதகண்டராவணனையழைத்துவருவோமென்று அதிசீக்கிரமாய் மாயாசுருபமெடுத்துஒருவர்கண்ணுக்கும் புலப்படாமல் ஓர்தாமரைக்குளத்தில் நூல்வழியைப்பார்த்து தாள்போட்டாப்போல் வதிசீக்கிரமாயடைத்துகிடக்க அப்போதுமயிலிராவணன் தாமரைநூல்தண்டுவழியைத்தட்டிமுட்டி இடித்துபுடைத்துனோக்கிக்குத்தினாவர்செய்தபோதிலும்வழிவிடாமலடைபட்டிருக்கப்பார்த்துநான்வரச்சே அந்தச்சக்கரகமலத்திலேயிருக்கிற ஆயிரங்கோடிராட்சதர்களையும்பத்திரமாயிருமென்றுசொல்லிவந்தோமேயவர்கள் தானிப்படிகாவலுடன் பத்திரமாயடைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ யாதோதெரியவில்லையென்றுமனதிலுத்தேசித்து ராட்சதர்கள்பேர்சொல்லி அடாகடகரோமா அடாசம்புமாலியென்றுநாமயோகத்தைச் சொல்லிகூப்பிட அப்போது வாயுதேவன் மயிலிராவணன்கூப்பிடுகிறானென்றறிந்து நீஆரடாவென்றுகேட்க அப்போதுமயிலிரர்வணன்கேட்டுஆரடாமங்கனயபேசுகிறது குரல்வேறாயிருக்கின்றது அங்கே ஆயிரங்கோடிராட்சதர்களிருந்தார்களே அவர்களிருக்கிறார்களா அவர்கள்பேச்சகுரல்வேறாகின்றது உன்பேரென்னஉன்னூரென்னவென்றுகேட்க அப்போது வாயுபகவான்கேட்டு ஆரடா இங்கனம்வந்துகூப்பிடுவதென்றுகேட்கமயிலிராவணன்கேட்டு நான்பாதாளவிலங்கைக்கரசன் இவ்விடமாயிருக்கின்றதுவழிவிடடாவென்றுசொல்ல வாயுபகவான மயிலிராவணனைப்பார்த்தடாயிலங்கைமன்னா நீதானாகூப்பிடுவது நான்தான் வாயுபகவான் அனுமார்கட்டளைப்ப

டிக்குநானிங்குழிகார்த்திருக்கிறேனடாவவரையும்விடப்போகாதென்றுசொல்லமயிலிராவணன்வாயுபகவானைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறான்.

ஓவாயுபகவானே உன்குமாரனும்நானுமனேகம்சண்டைபண்ணினோம் அப்போதனுமாருங்கோபம்வந்து பலவிதமாய்த்தாறுமாறாயடித்து அதம்பண்ணிவந்தார் அப்போதென்னுடையமாய்கைகளினாலே அவனென்னசெய்தபோதிலுமமரத்கஞ்சாமல்என்பேரில்சண்டைக்கு மிஞ்சாமல் ஆச்சர்யமாய்த்தப்பிதுகொண்டேன் ஆகையால்ஆஞ்சநேயர் மகாவல்லமைசாலிஎன்று வெகுவாய்மெச்சிக்கொண்டேன் என்னையவருமெச்சிக்கொண்டார்நாங்களொருவற்கொருவர்சந்தோஷப்பட்டுஉன்னுடையகுமாரனுக்குப் பாதாளவிலங்கையைப் பட்டங்கட்டிவைத்தேன் நான்வெளியேபோகவேண்டுமெனக்குநீவழிவிடுமேபிள்ளாயென்றுசொல்ல வாயுகேட்டுதனக்குள்ளேயோசனைசெய்துமனந்துணிந்து சகலமுமறிந்துக்கொண்டு மயிலிராவணனைப்பார்த்துபுன்சிரிப்புக்கொண்டு அடடாராட்சதப்பயலே நானுன்னுடையமாய்கைக் ககப்படுவேனா ஆஞ்சனேயருத்தரவில்லாமலுன்னை போகவிடுவேனாபயித்தியக்காரா போவென்றுபலவாறுசொல்லமயிலிராவணன்வாயுபகவானைப்பார்த்துநீ வழிவிடுகிறாயோயில்லையோ நான்வேறேவழிபண்ணிக்கொண்டு போவேனென்றுசொல்ல அப்போதுவாயுபகவானயோசனைசெய்து இந்தமயிலிராவணன் மாயாவிநோதி வேறேவழி பண்ணிக்கொண்டுபோனாலும் போவான் நமக்கிந்தவில்லங்கத்தை முன்னமேஆஞ்சனேயரானவர்நம்மோடுசொல்லிப்போனாரேயாராகிலு பலவந்தம்பண்ணினாலென்னை நினைவென்றுசொன்னாரே ஆகையாலனுமாரையழைப்போமென்று மனதில்நினைத்துக்கொண்டுமயிலிராவணனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறான் அடாவாடாராட்சதப்பயலே நான்வழிவிடஉத்திரவில்லைநீயவருக்குப்பட்டங்கட்டி வைத்தேனென்றும் உன்னையவர் வெளியே போகச்சொன்னாரென்றுசொன்னையே அதுமெய்யானால் நீயந்தஅனுமாரையழைத்துவந்துஎனக்குச்சொல்வாயானால் அதன்பிறகுனக்குநான்வழிவிடுவேன் அழைக்காவிட்டாலிப்போதே அந்த அனுமாரையழைக்கிறேனென்று பிரதிக்கினைக்கூறி ஆஞ்சநேயரைநினைத்துஓயிராமகாரியதுரந்தரா அனுமந்தாவாருமையா மயிலிராவணன்வந்தென்னை வழிவிடச்சொல்லுகிறான்வாரும்வாருமென்று ஆஞ்சநேயரைகூப்பிடுகிறபோது அவரிலங்கைபட்டணம் நானாறுதெருக்களிலுந்தேடிக்காணாமல்விசாரத்துடனே முத்துக்கோட்டைமேலேறிநான்குமூலையும் ஆராய்ந்து பார்த்தகண்ணுக்குப்புலப்படாமல்அங்கனமுட்கார்ந்துக்கொண்டுதலை

மேல்கைகளைவைத்து விசாரப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறவேளையிலே வாயுபகவானை அழைக்க திடுக்கென்றெழுந்து வாய்வேக மனோவேகமாய் ஓடிவரும்போது மயில்ராவணன் ஆஞ்சனேயரைப் பார்த்து நடுநடுங்கி நாமென்னமாய்கையெடுத்து மறைந்துபோவோமென்று இருக்காப்போலேயிருந்து ஒருமதயானையாய் நாலுகொம்புடனே ஸ்தூலசரீரமெடுத்து ஓடலுற்றான் அப்போது அனுமார் வாயுபகவானே நீர்யாது காரியமாக என்னை யழைத்தீரென்று கேட்க வாயுபகவான் ஆஞ்சனேயருக்குச்சொல்லுகிறார்.

வாருமனுமாரே இவ்விடம் மயில்ராவணன்வந்துஉமக்குபட்டடங்சட்டிவைத்தேனென்று தன்னைவிடச்சொன்னானென்றும் இவ்விதமாய்க்கூறினான் நான்வழிவிடுகிறதில்லையென்றேன் அப்போது மயில்ராவணன் என்னைப்பார்த்து நீவழிவிடாவிட்டால் நான்வேறேகள்ளவழிசெய்துகொண்டு போவேனென்றான் அவ்வசனங் கேட்டு உம்மையழைத்தேனென்ன அனுமார் ஓ வாயுபகவானே இப்படிதானல்லவோ என்னுடைய வால்கோட்டையைப் பார்த்து ஏமாற்றிவிட்டுப்போனான் அவனுடைய மாய்கை யுனக்குத்தெரியுமோ பிரமாதிகள் வந்து வழிவிடச்சொன்னாலும்விடாதே ஜாக்கிரதையாயிருவென்று ஆகயாபித்து அனுமார்மயில்ராவணனெங்கு ஒளிந்திருக்கிறானோவென்று தேடிக்கொண்டுவரும்போது ஒருமதயானை நான்குகொம்புடனே ஓடப்பார்த்து தூரதண்டியானவர் ஒருபாயமாய் ஒருவிரலாலே யானையை அனுமாருக்குகாட்ட அவரந்தயானையை அதிகவேகமாகதுரத்திக்கொண்டுஓடோடியும்வந்துஐந்துவிரலையுமுஷ்டியாகப்பிடித்து யானையினுடைய மத்தகத்தின்பேரிலகுத்த அவ்வானையானது மத்தகம்பிளந்துவீரிட்டுக்கொண்டு சாக அந்தயானைக்குள்ளிருந்த மயில்ராவணன்வெளியேபுறப்பட்டு ஆஞ்சநேயா னானுன்கையிலகப்படுவேனோ என்னுடைய பராக்கிரமத்தைப்பாருமென்று மாய்கையினாலே ஒருரதத்தை சகலஆயுதங்களோடு மகாஉன்னதமாய்கணநேரத்துக்குள்உண்டுபண்ணிஅனுமாரைப்பார்த்து இலங்கைமன்னன் சொல்லுகிறான்.

வாடாவானரா இதுபரியந்தம் மாய்கையா யிருந்தேன் இனிமேல்நான்மாய்கைவிட்டு ரதாரூடனாய்வந்தேன் நான்உன்னைவிடத்தக்கதில்லை இப்போதென்னுடைய பாணப்பிரயோகத்தைப்பாருமென்று மயில்ராவணனானவன் பிரமசொரூபியாகிய சிவபெருமானைதுதிக்க அவரேகதியென்றெண்ணி தீர்க்காலோசனைபண்ணி தனவில்லை குணத்தொனிசெய்து நாணேரிட்டு முதுகில்கட்டியிருந்த அம்புப்பெட்டியில் கரத்தைவிட்டு சிலசரங்களையெடுத்து மனதில்தானே தூபனைவேத்தி

யஞ்செய்து மந்திரோபதேசத்தோடு வில்லில்தொடுத்து விடுத்தான் அந்தபாணம் வானத்திலெழும்பி தேவர்களநடுங்க மின்னலிடிமழைகளோடுங்கூடி மேகங்களையும் காற்றையும்பர்வதங்களையுமின்னுமதிகவியப்படையத்தக்க விநோதங்களையும காண்பித்ததன்றி ஆஞ்சநேயர் ஒருகணையையெடுத்து தூபனைவேத்திய முதலியவற்றைச்செய்து வில்விற்கட்டி மந்திரோபதேசத்தோடு கொடுத்தார் அக்கணை-௧-௰-௱-ஆயிரம்பதினாயிரம் நூறாயிரங்கோடி சதகோடிசங்கம் மகாசங்கம் என்னும்சகலஜனங்களும் வேடிக்கைப்பார்க்ககாடிற்று பின்னும் ஆஞ்சநேயர் கஜாஸ்திரத்தை யெடுத்துவிடுத்தார்.

அதுகண்டு மயிலிராவணன் அந்தகஜாஸ்திரத்துக்கு வைராக்கிய கேசரியாஸ்திரத்தைவிட்டு அதனையறுக்க ஆஞ்சநேயர் சர்ப்பசாஸ்திரத்தையெடுத்துவிடுத்தார் உடனேயிலங்கைமன்னன் அதற்குவயிரியாகிய கருடாஸ்திரத்தைவிட்டறுக்க அனுமாரக்கினியாஸ்திரத்தையெடுத்துவிட்டார் அவ்வஸ்திரத்துக்கு வயிரியாயிருக்கப்பட்ட வருணாஸ்திரத்தைவிட்டறுத்தான் இன்னுமிருளாஸ்திரத்தை விடுத்தார் உடனேசூரியாஸ்திரத்தை விட்டறுத்தான்மறுபடியுஞ்சுராஸ்திரப்பிரயோகஞ்செய்தார் அதையுங்கந்திர்வாஸ்திரத்தைவிட்டறுத்தான் இதன்றி பின்னும அனேகவஸ்திரங்களைவிடுத்தார் அவைகளைபாவியாகியமயிலிராவணன் முறைமுறையேகண்டித்துவந்தான் இதனைக்கண்டதேவர்களுமகிழ்ந்தார்கள் ஆஞ்சநேயரைப்பலவாறுபுகழ்ந்தார்கள் இப்படி ஒருவற்கொருவர் அஸ்திரங்களைத் தோர்வையில்லாமல் பொழிந்தார்கள். அனேகராவுயிர்விட்டொழிந்தார்கள் சிலரைநறுக்கிப்பிழிந்தார்கள்போர்க்களத்திறந்தார் இரத்தம்பரவியோடின கணங்கள் ஆனந்தங்கொண்டு பாடின இப்படிசண்டப்பிரசண்டமாய் யுக்தம் நடத்தினார்கள் இவ்விதமாய்நடத்தும்மயிலிராவணன் சண்டைக்கிளையாமல் சகலரும்விருப்புறபடிவில்லைவளைந்து நாணேரிட்டுவிற்குணத்தொனிசெய்துவலியபாணங்களைத்தொடுத்து சிங்கநாதஞ்சேய்தான சோனைமழைபோலச் சரமாரிபெய்தான் ஆஞ்சநேயரவனதொடுத்தவிட்டபாணங்களையெல்லாமறுத்துவிட்டு இராமமூர்த்தியையடுத்து மவரேநமதுகடவுளென்றெண்ணி யோசனைபண்ணி அடாமயிலிராவணா நானிதிலேசாவேனென்றெண்ணாதே உன்மனதிலோசனைபண்ணு நீதநாலேயுக்தத்தில்லைதேர்ந்தவனிராமமூர்த்தியோடு சேர்ந்தவன்பெரியோரனுக்கிரகம்பெற்றவன் ஆகையால்நீசாகிறதைபாபிரு இதோபாரென்றுசொல்லி அஸ்திரத்தையெடுத்துவில்லிற்றொடுத்துச்சோனைமாரிபெய்வதுபோலச்சரமாரிபெய்தார்.

அந்தமயிலிராவணனானவன் கண்டு அஸ்திரங்களை யெல்லாம் நடுபாதியிற்கண்டதுண்டமாகச்செய்து க-௰-௱-ஆயிரம்-அளவுக்கதிகப் படும்பாணத்தை எடுத்தெடுத்து தேரைச் சக்கை சக்கையாகப்பேர்த்தெரிந்து கொடியையறுத்துக் குடையைப்பூமியிலேதள்ளிகுதிரைகளைக்கொன்று சாரதியைவெட்டி வில்லைநறுக்கி நாணியையறுத்து கவசத்தைப் பொட்டிப்பாக்கி மார்பைப்பிளந்து உடல்முழுதமிரத்தமயமாக்கி ரதகஜதுரகபதாதிகளைக்கவிழ்த்து சரங்களைத்தூண்டி கண்டதுண்டமாக்கினான் ஆஞ்சநேயர் ஸ்மரணைதப்பிவில்லின்மேலும் மற்றஆயுதங்களின்மேலுஞ் செல்லுங்கருத்தைவிட்டு சோர்ந்தாப்போலிருந்து களைதெளிந்திருந்து அப்பாயிவன்குருத்துரோகி இவனைச் சித்திரவதைசெய்துக்கொல்லவேணும் மரணாவஸ்தைக்குச்சரியான அவஸ்தையைஇவனுக்குண்டாக்கவேணும் ஒருவேளைஓடிப்போனாலும் போவான் இவனைவிடக்கூடாதென்று கருதி மண்வாரியிறைத்தாப்போல வில்லை வளைத்து பாணங்களைத்தொடுத்து அவன்தேரையசையவொட்டாமல் சரக்கூடம் போட்டார்மயிலிராவணனதிககோபங்கொண்டு போர்முகத்துக்குரிய கார்முகத்தைவளைத்துநாணேறிட்டு தேவர்களுக்குஞ்சகலகுணத்தொனிசெய்து பிறைமுகபாணங்களுடன் சிலபாணங்களைத்தொடுத்துதன் தேரைமூடியிருக்கிற பாணங்களை அறுத்துசிலபாணங்களை ஆஞ்சநேயர்மீது தூண்டினான்.

அனுமாரந்தப்பாணங்களைஒன்றையாகிலும்விடாமலறுத்துமூன்றுதிவ்யாஸ்திரங்களையெடுத்தெரிந்தார் அந்தபாணங்கள் மயிலிராவணனுடையதேகத்தை ரத்தமயமாகச்செய்தது உடனே மயிலிராவணன் கோபமீறி பற்களைநெறநெறவென்றுகடித்து மீசைபடபடவென்றுதுடிக்க அட்டகாசஞ்செய்து அளவற்றகணைகளைத்தொடுத்தான் அக்கணைகளால்ஆஞ்சநேயர் வருத்தமடைவாரென்று யாவருஞ்சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் ஆஞ்சநேயரந்தபாணங்களையெல்லாம் நடுபாதியிற்கண்டித்து அவனோடென்னேரவரைக்கும் போராடுகிறதென் றட்டகாசஞ்செய்துவில்லினிடமாக சிலபாணங்களையேவிமயிலிராவணனுடைய தேரைச்சக்கைசக்கையாகப்பேர்த்து குடையையொடித்துத்தள்ளி சிலபாணங்களைவிடுத்து குதிரையை சல்லடைக்கண்களாகத்துளைத்துசாரதியை தலையையறுத்து பின்னுஞ்சிலகணைகளைமயிலிராவணன்பேரில்பிரயோகஞ்செய்து அவனணிந்துயக்க மகரகுண்டல ஆரகேயூர கடககங்கண முதலாகிய ஆபரணங்களையும் கவசத்தையும் பொடிபொடியாக்கி அவனையும் ரத்தமயமாக்கினார் அதனால் மயிலிராவணன்பிரமைகொண்டு ஓடு

ன்றுந் தோன்றால் மனங்கலங்கி சற்றுமசைவின்றி சித்திரப்பதுமைபோல்நின்றான் அத்தருணத்தில் ஆஞ்சநேயர் தமதுதேரை யருகில்நடத்திமயிலிராவணன்தேரில்தாவி தன்வில்நாணியினால் அவனை மடல்விரியக்கட்டி தனதுதேர்க்குத்துக்காலி லிறுக்கிக்கட்டிச் சிங்கநாதஞ்செய்தார பாதாளமன்னன் மூர்ச்சைதெளிந்துகண்ணைவிழித்துப்பார்த்து சற்சித்துக்கட்டினின்று திமிறிக்கொண்டு வெளிப்பட்டு காலாக்கினிருத்திரனைப்போலக்கோபமீறி மறுதேரிலேறி அனுமாரெதிரில் வந்து தேரைத்தூண்டி அனேகதவங்களைச்செய்து வரப்பிரசாதங்களைப் பெற்ற சில அஸ்திரங்களைவிடுத்தார் அதைக்கண்ட ஆஞ்சநேயர்சிலஅஸ்திரங்களைவிடுத்தார் இதுகண்டுமயிலிராவணன் சில அஸ்திரங்களைவிடுத்து அவ்வஸ்திரங்களைக் கண்டித்தான.

இப்படியிவ்விருவரும் காலாக்கினி ருத்திரனைப்போல் சண்டப்பிரசண்டமாய் ஒருவருக்கொருவர்தோர்வையடையாமல்போர்புரிந்தார்கள் அப்போதுமயிலிராவணனானவன் அக்கினியாஸ்திரம்வருணாஸ்திரமுதலான ஆயிரத்தெட்டஸ்திரங்களும் பிரயோகஞ்செய்ய ஆஞ்சநேயரதிககோபத்துடனே மகாவுக்கிரகாரனாய் கண்களில்நெருப்புப்பொறிபறக்க இருபுஜங்களுந்துடிக்கபற்களைநெறநெறவென்றுகடித்துஅவனதுஉதிரத்தை மடமடவென்று குடிக்க விஸ்வரூபமாய் பதினாயிரமயோசனை விஸ்தாரமாகத் தோன்றும்படி ஸ்தூலசரீரமெடுத்து மயிலிராவணனைப்பார்த்து அவனதுதேரின்பேரில் ஓறறைநோக்கியறைந்தார் அப்போது அவ்வறையினால் அந்தரதம்அச்சுவேறு ஆணிவேறுகொடுங்கைவேறாக சின்னாபின்னப்பட்டு பொடிபொடியாய்போயிற்றுமயிலிராவணன் ஆஞ்சநேயர்வருகிற உக்கிரரூபத்தையும் அவரது கோபத்தையுங்கண்டு மனதில்திகில்கொண்டு நடுங்கி ஒடுங்கி தேரைவிட்டுக் கீழேகுதித்து கையிலகத்தி கேடயம்பாலா முதலியனபிடித்து படபடவென்றுதுடிக்க தடதடவென்றோட்டமாகஓடிவந்து ஆஞ்சநேயருடைய நடுமார்பில்கத்தியினாலோங்கிவெட்ட அவரெமலோகத்தைக்கிட்ட இவ்விதமாய்த்தட்ட ஆஞ்சநேயரியாதொன்றுக்குஞ் சட்டைபண்ணாமல் தன்வாலைக்கீழேவிட்டு மயிலிராவணனுடையஇரண்டுகாலையுமெட்டிப்பிடித்துசுருக்கமாகயிழுத்துபூமியிலேதள்ள பாதாளமன்னனைப்பார்த்த டாராக்ஷதப்பாயலேஇனிமேலெங்கேயாவது ஓடிப்போகலாமாவென்றோசிக்குறாய்போவென்றுசொல்லிகற்சித்துப்பதினாயிரம்யோசனைதூரம்வளர்ந்து அவனுடையமார்பிலிடதுகாலும் விந்தியாசலபர்வதத்தில்வலதுகாலுமாகவூன்றிக்கொண்டு அந்தவிந்தியாசலபர்வதத்தில்ஐந்துகுகைக்குளகப்பட்டிருக்கிறதுவாரத்தைத்தக்கண டந்ததுவாரமைந்தபுமஇடதுகையிலமுடிக்கொண்டுவலதுகையைத்துவாரத்தில் புகவிட்டுதடவிப்பிடிக்

கையில்வண்டுகளோர்தும் ஆஞ்சநேயரஸ்தம் வருவதைக்கண்டு வெளி
யேபுறப்பட்டுபோவோமென்றுவாசலில்வந்துபார்க்கும்போது அவ்வா
சலானது ஆஞ்சனேயருடைய உள்ளங்கையால்மூடியிருப்பதைக்கண்டு
அந்தவண்டுகளானது பயந்துவெளியேபுறப்படாமல் மூலைக்குமூலை ஓடி
உள்ளே ஒளித்திருந்து அவருடையகையி லகப்படாமலிருக்க அவரு
பாயமாய் விரலினாலே பிடித்து நகத்திலே கோர்த்துக் கொண்டு
இரண்டாந் துவாரத்தி லிருக்கிற வண்டையும் பிடித்துக் கொண்டு
மூன்றாந்துவாரத்தில் கையைவிட்டு அதிலிருக்கிற வண்டையும் பிடி
த்து நான்காந்துவாரத்தில் கரத்தைச்செலுத்தி அதிலிருந்ததையும் பி
டித்து ஐந்தாம துவாரத்திலிருப்பதையும் பிடித்துக்கொண்டு இவ்வை
ந்தையும் வுள்ளங்கையிலடக்கி தேய்த்துமாய்த்துப்போட அந்தவண்டு
களின்பிராணன் அதிவேகமாய் பாவித்துக்கொண்டு மயிலிராவணனை
த்தேடியலைந்துவந்து அவன்பாதத்திற்பிரவேசிக்கமயிலிராவணன் தன்
பிராணன் தனதுடலிற்புகுந்ததைப்பார்த்து அவன்சிரசை அசைத்து ஆ
இதென்ன ஆச்சரியம் நமக்கின்றேடே மரணகாலம் நேரிட்டிருக்கின்ற
து ஆகையால்இந்த ஆஞ்சனேயர்கையில் வண்டுகளோர்துமகப்பட்டு நடு
ங்கின தென்றறிந்துக்கொண்டு ஆகாயவாணிசொன்ன விசேஷத்தை
யும் ஆஞ்சனேயர் வீராவேஷத்தையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கச்சே
மயிலிராவணனுக்கு ஞானசரமானது சம்பூரணமாய் நிறைந்தது ஆஞ்
சநேயரைப்பார்த்துதோத்திரம்பண்ணுகிறான் வாருமனுமந்தசேயா வ
ஜீபவா ஸ்ரீராமகாரியதுரந்தரா வாயுகுமாரகா ஆஞ்சனாதேவிபுத்திரா
ஸ்ரீராமகாரியபரிபூரணா கருணாகரா காருண்யமயாசுவாமியென்று பலவித
மாய்த்தோத்திரஞ்செய்துசுவாமிநான்செய்தகுற்றங்கள்யாவும் பொருத்
திரட்சிக்கவேண்டும் இராமதூதா ஸ்ரீராமனுகிரகம் பண்ணிய விபா
கீடணன் உன்பாதாரவிந்தங்காணப்பெற்றேன் வைகுண்டபதவிபெற்றே
ன் நீர்வந்தகாரியமீடேற்று சீக்கிரமாய நீல மேகனுக்குப் பட்ட
ங்கட்டிவைத்து ஸ்ரீராமலட்சுமணனை யெடுத்துக் கொண்டுபோய் இ
ராவணசம்மாரஞ்செய்துவையுமையா வென்று தோத்திரம் பண்ணிக்
கொண்டிருக்கச்சே பாதாள விலங்கைக் கரசனாகிய மயிலிராவணன்
ஜீவனானது வைகுந்த பதவியடைந்து அவனுக்கு தெய்வலோகத்தி
லிருந்து புட்பவிமானம்வந்தது அந்தபுட்பகவிமானத்திலேறிக் கொ
ண்டு தேவஸ்திரீகளாகிய ரம்பை மேனகை ஊர்வசி திலோத்தமை
முதலானஸ்திரீகள் நடனமாடவும் வெண்சாமரைபோடவும் இவ்வித
ஆடம்பரத்துடனே புஷ்பக விமானத்தி லிருந்த படியே ஆஞ்சனேய
ரைத்தரிசனஞ் செய்துகொண்டு நான்போய் வருகிறேனென்று வீர

சொற்கத்தையடைந்தான் அப்போ தப்பாதாளவிலங்கையில் சிலராட்சதர்களிருக்கப்பார்த்து ஆரடாராட்சதர்களே நீங்கள் சீக்கிரமாய் நீலமேகன் தூரகண்டி இவர்களையழைத்துவாருமென்றுசொல்லவே அக்கணமே அழைத்துவந்தார்கள் தூரதண்டி நீலமேகன் இவ்விருவரும் ஆஞ்சநேயர்பாதத்தில் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்துநமஸ்கரித்துகைகட்டி வாய்புதைத்துக்கொண்டு நிற்க ஆஞ்சநேயர் நீலமேகனைப்பார்த்து அடாவடாநீலமேகா இந்த மயிலிராவணனுக்குவிந்தியாசலபர்வதத்தில் வலதுகாலையூன்றிக்கொண்டு அந்தவிந்தகிரியை முதலியனஎவ்வண்ணம்முடிபவேண்டுமோ அவ்வண்ணம் முடித்து வாவென்றுகூறி சூரிய உதயத்துக்கு முன்னேஇராமலட்சுமணனைக்கொண்டுபோய் இராவணசம்மாரஞ்செய்யவேண்டும்பின்பு ரூபவதியெ கிறபெண்ணைகலியாணஞ்செய்வித்து பட்டாபிஷேகஞ்செய்யநினைக்கிறேன் ஆகையால்நீஅதிசீக்கிரத்தில் மயிலிராவணனுக்குச் செய்யவேண்டியசடங்குகளெல்லாம்முடிப்பித்து வரவேண்டுமென்று ஆக்யாபித்து ஆஞ்சநேயர்அரண்மனைபோய்ச்சேர்ந்தார்.

அப்போதுநீலமேகன் அவர்சொல்லியவண்ணம்ருட்சதபிராமணனையழைத்துஅதற்குவேண்டுஞ் சாமக்கிரிகைகள்யாவுஞ் சேகரஞ்செய்துவைத்துக்கொண்டுமயிலிராவணனுக்கு அக்கினிசம்ஸ்காரஞ் செய்வித்து ஸ்நானம்பண்ணிநீலமேகனுந் தூரதண்டிகையும் மற்றுமுள்ள இருட்சதபிராமணர் அனைவரு மரண்மனையில் வந்து ஆஞ்சநேயருக்குத்தோத்திரஞ்செய்து நின்றார்கள் ஆஞ்சநேயர்மாதங்கியைப்பார்த்து ஓ அருமைப்பெண்ணே மாதங்கி ஆகாயவாணிசொல்லியவாக்குப்படி உன்குமாரத்தியைநீலமேகனுக்குக்கொடுத்து கலியாணஞ்செய்துவையுமென்றுசொல்ல மாதங்கி அனுமாரைப்பார்த்துஓசுவாமிநான்உமதிஷ்டப்படிசெய்கிறேனென்று உறுதிகூறி ரூபவதியையழைத்துக்கொண்டு கந்தபுஷ்ப முதலியவணிந்து பச்சைப்பந்தல்வாழைக்கமுகுகளாலலங்கரித்து தம்பதிகளிருவருக்கும் வெகுவிசித்திரமான ஆபரணங்களினாலலங்காரஞ்செய்து நீலமேகன்ரூபவதியிவ்விருவருக்குங்கலியாணசடங்குகளியாவும் சம்பிரமத்துடனே முடிப்பித்து மாங்கல்யந்தரிப்பித்துஇரத்தினசிங்காதனமிட்டு சகலஆடம்பரத்துடனே வீற்றிருக்கச்செய்து சகல இராட்சத பிராமணனைக்கொண்டு சுத்ததீர்த்தங்கள் கொண்டுவந்து அனுமார் முன்னே வைத்தார்கள் அதை அனுமார்அப்போது அவர்தங்கக்குடத்திலேயிருக்கிற சுத்தஜலத்தை நீலமேகனுக்கு அபிஷேகஞ் செய்தபின்பு நீலமேகனுனவன சகலவித ஆபரண பூஷணு

ய் எழுந்துவந்து ஆஞ்சநேயர் பாதாரவிந்தங்களில் சாஷ்டாங்கமாகவி ழுந்து நமஸ்கரித்து சிரமேற்கரங்குவித்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணினன் தூரதண்டி பாங்கிமுதலியசகலரும் ஆஞ்சனேயர் முன்விழுந்து கும்பி ட்டெழுந்துகைகட்டி வாய்புதைத்துநின்றூர்கள் அப்போது ஆஞ்சனே யர் நீலமேகனைப்பார்த்து ஆசீர்வாதஞ்செய்கிறூர் வாரும்பிள்ளாய்நீல மேகனே நீஇந்தப்பாதாளவிலங்கையைப் பரிபாலனஞ்செய்துக்கொ ண்டு சுகமாக ஸ்ரீராமமூர்த்தியின்பேரும் பிரதி ஆரம்பம் எந்தமட்டுக் கும் சாஸ்விதமா யிருக்குமோ அக்காலம்வரையில் சுகஜீவியாய் வாழ க்கடவாய் தர்மநீதிதவருமல் செலுத்தக்கடவாய் சகல உயிர்களையும் தன்னுயிர்போல மன்னுயிரைக்காப்பாற்றி வாழக்கடவாயென்று சில புத்திமதிகள்கூறி பின்பு தூரதண்டிகையைப் பார்த்து ஓ பெண்ணே நீ கேட்டுக்கொண்டபடிக்கு நீலமேகனுக்குப் பட்டங்கட்டி வைத்தே ன் நான்போகச் சிலவு கொடுமென்று கேட்க அப்போது தூரதண்டி யானவள் சீக்கிரமாய்ப்போய் பொக்கிஷத்தைத்திறந்து அனேகஆபர ணங்களும் வஸ்திரமும் சந்தன புஷ்பமுதலிய பரிமள திரவியங்களும் கொண்டுவந்து ஆஞ்சநேயர் முன்பாகவைத்து சாஷ்டாங்க நமஸ்கார ஞ் செய்துக்கொண்டார் ஆஞ்சநேயர் தூரதண்டியைப்பார்த்துச் சொ ல்லுகின்றூர்.

வாரும்பெண்ணே தூரதண்டியே நீகொண்டுவந்த வெகுமதிகளை ப் பார்த்துச் சந்தோஷ மாயினதென்று தனது அஸ்தத்தினல் தொட் டு உனக்கு அஸ்தம்பட்டவுடனே எனக்கு மனக்களிப்பு வுண்டாயிற் று நீ கொண்டுவந்ததை பொக்கிஷத்தில் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பி அவ்வஸ்துக்கள்கொடுக்கக் காரணமில்லை யாதென்றூல்சாட்சாத்கடவு ளாகிய ஸ்ரீராமமூர்த்தியானவர் இராவணசம்மார முடித்துப் பட்டாபி ஷேகமானபின்பு நானந்தபூஷணதிதிரவியங்களைத்தொடுவேனென்று ஆக்யாபித்துவிடைகொடுத்துவிட்டு பின்புஆஞ்சநேயர் மச்சவல்லபனை யழைத்துவாரும்பிள்ளாய் மச்சவல்லபசிகாமணியே இப்பாதாளவிலங் கையை உன்வசமொப்பிவித்தேன் நீநீலமேகன்சொற்படிநடந்துகொ ண்டுவந்து சுகமாயிரு நான்போய் வருகிறேனென்று ஆஞ்சநேயர் வி டைபெற்றுக்கொண்டு சீக்கிரமாய்ப் புறப்பட்டு இராமலட்சுமணனை வைத்திருக்கப்பட்ட விடத்தில்வந்து பூமிதேவியைப் பார்த்து ஓவாரா ய் பூமிதேவியே இராமலட்சுமணனை தடையின்றிக்கொடுஎன்றுவினவ பூமிதேவியானவள் பெட்டியோடு தூக்கிக்கொடுக்க இராமலட்சுமண னைப் பத்திரப்படுத்தியிருக்கின்ற பெட்டியோடு பெற்றுக்கொண்டு அ

திசீக்கிரமாப்ப் பாதாள விலங்கையைவிட்டு அந்ததாமரைத்தடாகத்து
ள்வந்து அவ்வழிதுவாரத்தைப் பார்த்து அவ்வழி மூடப்பட்டிருந்தது
அங்ஙனம் காவலாயிருக்கிறவாயுபகவானைக்கண்டு ஓய் வாயுபகவானே
எனக்குச் சற்றேவழிவிடென்று சொல்லி அவர் பெட்டியை யெடுத்து
க்கொண்டு அந்ததாமரை நூற்றண்டுவழியாக யதிசீக்கிரத்தில் நடந்
து அந்தசெந்தாமரைகமலத்தில் வந்துசேர்ந்தார் வாயுபகவா னவரை
ப்பார்த்து வாரும்பிள்ளாய் ஆஞ்சநேயா மயிலிராவணனை சங்காரம்ப
ண்ணி இராமலட்சுமணனை யெடுத்துக் கொண்டு வந்தையா யென்ன
அவர் வாயுபகவானைப் பார்த்து ஓய்வாயுபகவானே நான்மயிலிராவண
னைச் சம்மாரம்பண்ணி ஸ்ரீராமலட்சுமணனை இந்தப்பெட்டியோடே எ
டுத்து வந்தேனென்ன அப்போது வாயுபகவானவர் அதிக சந்தோ
ஷத்தையடைந்தார் அப்போது பாதாளவிலங்கையிலிருந்த மச்சவல்ல
பன் அன்னக்கரைவிட்டு பாட்டனாருந் தகப்பனாரு மிருக்கிற விடத்தில்
வந்துசேர்ந்து அவர்களிருவருக்கும் சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்து
கைகட்டி வாய்புதைத்து நின்றான் அப்போது வாயுபகவான் ஆஞ்ச
நேயனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறான் ஓவாரும் ஆஞ்சநேய தூதா அரி
ராமசகாயா ஸ்ரீராம லட்சுமணனைக் கொண்டுவந்தே னென்றாயே அவ
ர்களைப் பார்க்க எனக்கு விருப்பமா யிருக்கிறதென்று கேட்க மச்சவ
ல்லபனும் அவர்களெப்படிப்பட்ட புண்ணியபுருஷரோ நானும்பார்க்
க விருப்பமுள்ளவனா யிருக்கிறேனென்று இருவருங்கூற ஆஞ்சநேயர்
அந்தப்பெட்டியை யெடுத்துக்கொண்டு வந்து இதோ திறக்கிறேன்பா
ருங்களென்று பெட்டியைத்திறக்க அப்பெட்டியில் இராமலட்சுமண
ளிருவரும் நித்திரை செய்திருக்க அத் தருணத்தில் வாய்வு பகவான்
ஆஞ்சநேயர் மச்சவல்லபன் இம்மூவரும் முக்கால் வலம் வந்து ஸ்ரீரா
ம லட்சுமணருக்கு சாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்காரஞ் செய்து பெட்டியை
மூடி தாட்கொண்டு பூட்டி ஆஞ்சநேயர் மச்சவல்லபனைப் பார்த்து ஒ
ருவசனஞ் சொல்லுகிறார் ஓ மச்சவல்லபா நீ இங்குவந்த காரிய மென்
னவென்று வினவ மச்சவல்லபன் சொல்லுகிறான் ஓ ஆஞ்சநேயரே
நாளையதினம்முதல் காலையில் இராவணனுடனே யுத்தஞ் செய்யவே
ண்டும் ஆகையால்நானே அந்தராவணனுடைய இராட்சதப் பூண்டுக
ளெல்லாமடித்து விரூவேஷப் படுத்தி பின்பு இப்பாதாள விலங்கை
க்கு வருவேனென்ன ஆஞ்சநேயர் மச்சவல்லபனைப் பார்த்துச் சொ
ல்லுகிறார் ஓய் வாரும் மச்சவல்லபா நீ அவ்விடம் வந்தால் அந்தச்
சுக்ரீபன் முதலான யாவரு மின்னாரென்று யென்னைக் கேட்பார்கள்
அப்போ தவர்களுக்கு யென்னுடைய பிள்ளை யென்று சொல்லவே

ரிநும் அப்படி யிருப்பதால் அவர்கள் சந்தேகப் படவும் பரியாசஞ்
செய்யவும் விருதா வாகிலும் பிள்ளையென்று ஒப்பாரி பிடித்துக் கொ
ண்டுவந்தானென்று உனக்கு அபகீர்த்தி யாதலால் நீயவ்விடத்திற்கு
வரவேண்டியதில்லை இந்த யிலங்கைப் பட்டணத்தில் சுகமாயிருவென்
று விடைகொடுத்து வாயுபகவானையு மனுப்பிவிட்டு இராமலட்சுமணா
ளை பெட்டியோடே யெடுத்துக்கொண்டு வாய்வேகமாய் வருகும்போ
து சுக்ரீபன் அங்கதன் நீலன் நளன் சாம்புவந்தன் முதலிய யாவரும்
ஒருருப்க் கூடிக்கொண்டு ஆஞ்சநேயர் வரவில்லையே சூரியோதயமாகி
ன்றதேயென்று வருத்தப்பட்டு நான் குழலையும் பார்த்துக் கொண்டிரு
க்குந் தருணத்தில் ஆஞ்சநேயர் வருவதுகண்டு அனைவோருமெதிர்செ
ன் றழைத்துக்கொண்டு கூடாரமவந்து சேர்ந்தார்கள் ஆஞ்சநேயரான
வர் பெட்டியோடே இரும லட்சுமணனை அசையாமல் எப்போதும்
போல முன்னிருந்தவிடத்தில் வைத்து பிரதட்சணமாய்வந்து கும்பிட்
டார் அங்கதன் நீலன் சுக்ரீவன் விபீஷணன முதலானவர்க ளெல்லா
ம இடம்புரி வலம்புரியாய் வந்து தோத்திரஞ் செய்துநிற்க சூரியபக
வா னுதயகிரி பர்வதத்தி லிருந்து தன் கிரணங்களைப் பரப்பிப் புறப்ப
ட்டான் ஸ்ரீரூமலட்சுமணனை வைத்திருந்த பெட்டியானதுமாயமாய்க
ண் ணுக்குத் தெரியாமல் மறைந்துபோயிற்று இருமலடசுமணாள் இரு
வரும் நித்திரைதெளிந்து எழுந்திருந்தார்கள் ஆகாயமார்க்கத்திலே ச
கலதேவதைகளும் புட்பமாரிபொழிந்தார்கள் மங்களவாழ்த்துப் பாடி
னார்கள்நான் குமாதரும நடனமாடினார்கள் தேவகணங்கள்கூத்தாடினா
ர்கள் சகலசனமும்பார்க்க ஆச்சரியத்துடனே வந்து கூத்தாடினார்கள்
இன்றையதினமிதென்ன ஆச்சரியமாயிருக்கிறதென சந்தேகப்பட்டுஆ
ருடனே போர்கொடுப்போமென்று இராமலட்சுமணாள்கேட்கஜாம்பு
வந்தனானவன் இந்தபூர்வோத்தரமெல்லாம ஸ்ரீராமமூர்த்திக்குச் சவிஸ்
தாரமாகச் சொல்லததொடங்க ஆஞ்சநேயர் சாம்புவந்தரைப்பார்த்து
கண்சைகையாய் சொல்லாதேயென்றார் அவர்சைகையை யறிந்துகொ
ண்டு இராமலட்சுமணாளைபார்த்து சொல்லுகிறார்வாருமையாஜகத்ரட்ச
கா ராமச்சந்திரா யானசொல்லுகிறேன் சற்றேவினவைக்கேளும் வாரும்
இந்தராவணனை சம்மாரம் பண்ணப்போகச்சே தேவர்கள் புட்பமாரி
பொழிந்தார்களென்ன இராமலட்சுமணாள் சந்தோஷமடைந்தார் இவ்
வளவிப்படியிருக்க இலங்கைப்பட்டணத்தில் இராவணன்ஸ்திரீகளோ
டு சரசசல்லாப வுல்லாசமாய்ச் சிரித்துக்கொண்டுஇருந்தவன் சூரியவு
தயத்தால் தேவர்கள் கருடகாந்திருவர் முழக்கப்பட்ட மேளவாத்திய
தொனிகளிவ்விடம் கேட்கும்படியான காரணமென்ன அந்தஇராமல

ட்சுமணாளை மயிலிராவணன்கொண்டுபோயிருக்கதேவர்களுக்கித்தனை
சந்தோஷமவரக் காரணமென்ன வென்று அவ்விடத்திலிருக்குமஎட்டு
ப்பேர் வேவுகாரரை அழைப்பித்து அக்கணமே பாதாள விலங்கைக்
குச்சென்று மயிலிராவணனிடத்திற்போகாமல் வானரசேனையண்டை
க்குப்போய் இராமலட்சுமணாள்உயிருடனே க்ஷேமமாயிருக்கிறார்களா
அவர்களுடையசெய்தியை விசாரித்துக்கொண்டு வாருங்களென்ன அ
ந்தவுத்தரவுப்படியே வேவுகாரர்கள் பாதாளவிலங்கைக்குச் செல்லாம
ல் வானரசேனையிருப்பிடம் வந்துவிசாரிக்குமளவில் இராமலட்சுமணா
ள் சுகமாயிருப்பதைப்பார்த்து அதிசீக்கிரமாகவந்து இராவணேஸ்வர
னைநோக்கிச் சொல்லுகிறார்கள் இலங்கைக்கதிபா இராமலட்சுமணாள்
சுகமாயிருக்கிறார்களென்றுசொல்ல இராவணன்இதேது ஆச்சரியமாயி
ருக்கின்றது மயிலிராவணனைக் கொன்றுவிட்டார்களோ அல்லது அ
வன் அவர்களிருவரையுமெடுத்துக்கொண்டுபோகாமலதனியாய்ப்போ
னானோவென்று மனதில்பலயோசனைசெய்து எட்டுபேர்வேவுகாரரை ய
ழைப்பித்து சொல்லுகிறான் ஒ தூதர்களே நீங்கள்சீக்கிரமாகபபாதாள
விலங்கைக்குப்போய் மயிலிராவணனிருக்கிறானா இல்லையா வெனபார்
த்துவாருங்க ளென்று சொல்ல(அ)பேர் வேவுகார ரதிசீக்கிரமாய் பா
தாள விலங்கைக்குப்போகவேணுமென்றுதாமரைக்குளத்தில்வந்துரா
ட்சதரெல்லோரும் அங்கும் இல்லாதிருப்பதைப் பார்த்து அவ்விடத்தி
ல் நூதனமாய் நீலமேகனுமவன்சேனைகள்யாவரும் காவலாயிருக்கிற
தைப் பார்த்து அந்த வெண்வரும் சொல்லுகிறார்கள் வாருங்கள் இரா
ட்சதப்பேய்களே இலங்கையி லிருக்கப்பட்ட நாய்களே மயிலிராவண
னெங்கே இந்தக்கோட்டையில் ஆயிரங்கோடி ராட்சதாள்காவலாயிரு
ந்தார்களே அவர்களெவ்வாறாயினார்கள் சதகண்ட ராவணனாலே அழி
ப்பப்பட்டவர்கள் மயிலிராவணனைக் காணவந்தோம்வழிவிடுங்களென்
று எண்வருங்கேட்க காவலர்கள்சொல்லுகிறார்கள் ஆடாநீங்கள்சதக
ண்டராவணனைப்பேச்சை யெடுக்கவேண்டிய காரணமென்னவென்றுகற்
சித்துபற்களைநறநறவென்றுகடித்து மீசைகள்படபடவென்றுதுடி
க்க கோபங்கொண்டு பிடரியைப்பிடித்துத் தள்ளுங்கள் தள்ளினபின்
புசேதிவந்து சொல்லுங்களென்ன அப்போவேவுகாரர்கள் காவலாயிருக்
கப்பட்ட இராட்சதாள் காலில்விழுந்து எழுந்து நடுங்கிஒடுங்கிசொல்
லவேண்டுமென்று வேவுகாரர்கள்கேட்க காவலர்களவர்களைப்பார்த்து
ச்சொல்லுகிறார்கள்.

வாருங்கள்வேவுகாரர்களே அனுமார்மயிலிராவணனை அதஞ்செய்
துநீலமேகனுக்குப் பட்டங்கட்டி ஸ்ரீராமலட்சுமணாளையுமெடுத்துக்கொ

ண்டுபோனார் ஆகையா லவருடைய உத்தர வில்லாமல் இங்கனம்
சற்றேனும் நிற்கக்கூடாதென்று சீக்கிரத்தில் கெட்டித் தலைமேற்கு
ட்டி பிடரியைப்பிடித்துக் கழுத்தைக் கடித்துத் தள்ளி விட்டார்கள்
அவர்கள் படைத்தபூசையை ஆசையோடு பெற்றுக்கொண்டு நமக்கு
மோசமாகிய நாசகாலம்வந்ததென்று மனதில்விசாரங்கொண்டு அவ்வி
டம்விட்டுப்புறப்பட்டு லங்காபுரியையாளப்பட்ட ராவணனிடத்தில்வந
து மகாதுயரத்துடனேசொல்லுகின்றார்வாருமிலங்காதிபா மயிலிராவ
ணன் புத்திரமித்திர களத்திராதியுடனே அனுமாரால் எமபுரத்தைய
டைந்தான் இராட்சதப்பூண்டுகள் சகலமுமழிந்துவிட்டது நீலமேகன்
பாதாளவிலங்கையைப் பட்டங்கட்டிக்கொண்டு அரசுசெலுத்தி வருகி
றானென்றுசொல்ல அந்தவிசேஷத்தை தசகண்டராவணன்கேட்டு சி
ங்காசனத்தின்மேலிருந்து கீழேவிழுந்து கடகடவென்றுபுரண்டு மூர்
ச்சையாகிக்கிடக்கிற இராவணனை மகோதரன்முதலிய மந்திரிகளெடு
த்து ஆபாசந்திரப்பாயாசந்தந்து சோடசோபசாரஞ்செய்து மூர்ச்சை
தெளிவித்து அவனுக்குத்தேறுதலைசொன்னார்கள் இராவணனைமந்திரி
களைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறான் வாரும்மந்திரிமாரே ஆராய்ந்துசொல்லு
மந்திரிகளே எனதுதுயரத்தை என்னாற்சொல்லமுடியுமோ யான்செய்
தஎத்தனமெல்லா மதமாயின மகாசமர்த்தனான என்தம்பியும் பிள்ளை
களுமிறந்துபோய் என்னையல்லாது யாதொன்றிலும் புத்திசெல்லாது
எனதுகாயமும்பொல்லாது க்ஷணநேரம் நில்லாதென்று மனதிலெண்
ணி போசனைபண்ணித்திடங்கொண்டுதன்னுடைய தேரைக்கொண்டுவர
ச்சொல்லி யானைசேனை பரிவாரமுதலியவற்றைச்சேர்த்துக்கொண்டுயு
த்தகளத்தில்வந்து இராமமூர்த்திபேரிலெதிர்த்து வில்லைவளைத்து நா
ணேரிட்டு அனேகபாணங்களைவிடுத்தான்.

அதுகண்டு ரகுநாயகரானவர் அதிககோபத்துடனே தமது கோ
தண்டத்தை வளைத்து நாணேறிட்டு இராமபாணங்களையெடுத்துசரவ
ருஷம பொழிந்தனர் அந்தபாணங்களால் இராவணேஸ்வரனுடைய
யானைகள் குதிரைகள் தேர்கள் மந்திரிகள் படைத்தலைவர்முதலிய யா
வரும இரணக்களத்தில் விழுந்தார்கள் இராவணனதனியாய்நின்று யு
த்தஞ்செய்தான் இதுகண் டிராமமூர்த்தியானவர் இதென்ன விவனு
டையபோராட்டமேநமக்குமாராட்டமாயிருக்கிறதென்றுகோபங்கொ
ண்டுதனதுவில்லினிடமாக அதிகதீட்சண்யமான இராமபாணங்களையெ
டுத்துத் தொடுத்துவிட்டார் அந்தபாணமானது இராவணனுடையமா
ர்பில்பட்டு முதுகிலுருகிப்போயின இராவணன்தலைகள்பலவாறாய்பூமி

யில்விழுந்து பின்பு ஸ்ரீராமமூர்த்தி விபீஷணருக்குஉபகாரஞ்செய்து இராவணேஸ்வரனையெடுத்து தகனஞ்செய்யச்சொல்லி உத்திரவுகொடுத்தார் உடனே விபீஷணர் இராவணனை யெடுத்துத் தகனஞ் செய்து பதினாறுநாள் கருமாதிகாரியத்தை நடத்தினார் அதுகண்டு ரகுநாயகர் விபீஷணருக்கு இலங்கைப்பட்டணத்தை பட்டாபிஷேகஞ் செய்துவைத்துசீதாதேவியை அழைத்துக்கொண்டுவரச்சொல்லி விபீஷணர்சுக்கிரீபன்-அங்கதன்-நளன்-நீலமேகன்-குமுதன்-குமுதாக்கன்-சாம்புவந்தன் முதலிய சேனைத்தலைவரும் எழுபத்திரண்டு வெள்ளஞ் சேனையுபரதாரூடராய்வரச்சொல்லி ஆஞ்சநேயருடன் புறப்பட்டு ஸ்ரீராமலட்சுமணாள் சீதாபிராட்டிசமேதராய் விமானத்திலேறிக்கொண்டுசேனைகள்நடக்கும்படி ஆக்ஞாபித்து தமதுவிமானத்தையும் நடத்தி பரத்துவாசர்ஆசிரமத்திலிறங்கினார்கள் அப்போது ஆஞ்சநேயர்முன்னதாய்ப் போய் பரதருக்குச் சுகச்சேதிசொல்லவேண்டுமென்று ரகுநாயகரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு அயோத்தியாபுரி பட்டணத்திற்குவந்துபரதனைக்கண்டு சுவாமிவருகிற சமாச்சாரத்தை ஆதியோடந்தமாச் சொன்னார் பரதர் சந்தோஷப்பட்டு பட்டணமெல்லா மலங்காரஞ்செய்வித்துத் தானும் சத்துருக்கர் முதலானவரோடு தங்கள் தம்பிமார்களையுமழைத்துக்கொண்டுஅனேகயானைசேனை குதிரைகளுடன் பட்டணத்திலுண்டாகிய ஜனங்களோடு எதிர்கொண்டுபோனார்.

அப்போதுரகுநாயகர் பரத்துவாசர்ஆசிரமத்திலேபோசனஞ்செய்து பரத்துவாசரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு சகல சேனைகளுடனேபுறப்பட்டு அயோத்தியை நோக்கிவரும்போது எதிர்கொண்டுவருகிறபரதனைக்கண்டு இரகுநாயகர் ரதத்தைநிறுத்தினார் உடனேபரதர்ஸ்ரீராமமூர்த்திக்கு சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரஞ்செய்தார் ரகுநாயகர் பரதரைக்கட்டிக்கொண்டு ஆலிங்கனஞ்செய்து அதிக சந்தோஷத்துடனேசதுரங்கசேனைகளோடும் பிரயாணப்பட்டு தம்முடைய தாயாராகியகௌசலாதேவி யம்மனை நமஸ்கரித்து கைகேசி சுமத்திராதேவியம்மாளிருவருக்கும் வந்தனஞ்செய்து சகலபேரையும் தேறிலேற்றிக்கொண்டு சந்தோஷமான சமாச்சாரங்களையுஞ் சொல்லி சகலஜனங்களுடனும் நந்திகிராமத்திலவந்திறங்கி கங்காஸ்நானஞ்செய்து வஸ்திராபரணகந்தபுஷ்பபரிமளவற்கங்கள் முதலியதுமணிந்துக்கொண்டுதிவ்விய அன்னம்புசித்து தாம்பூலவற்கந்தரித்து அதிகசல்லாப வுல்லாசமாய்அயோத்தியாபுரி பட்டணத்துக்குப்போய்ஸ்ரீராமமூர்த்திக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்வித்து சகலபிரஜைகளுமானந்தமடைந்திருக்குந்தருண

த்தில் சுக்ரீபன்விபீஷணர் முதலானவர்களும் எழுபத்திரண்டு வெள்ளம் வானர சேனைகளும் உபசாரஞ் செய்து ஸ்ரீராமமூர்த்தியானவர் வசிஷ்டரைப் பார்த்து ஓர் விசேஷஞ் சொல்லுகிறார் ஐயாவாரும் சுவாமி வசிஷ்ட மகாமுனிவரே இதோ யிருக்கிற ஆஞ்சநேயர் யெங்களுக்கனேகஞ் சகாயஞ் செய்திருக்கிறார் அவர்செய்த உபகாரத்துக்கு தேவராலும் யாவராலும் பிரதியுபகாரஞ் செய்ய முடியாதென்று ஸ்ரீராமமூர்த்தியானவர் சொல்ல வசிஷ்டர்சொல்லுகிறார் வாருமையா இராமச்சந்திரா ஆஞ்சநேயரனேகஉபகாரங்கள்செய்தாரென்றுசொன்னீரே அவர்செய்தவுபகாரத்தை யாவருமரியார்களின்னதென்று குறியார்கள் அவர்செய்தகாரியார்த்தமென்னநம்மையறியாமலென்ன அற்புதஞ்செய்தார்நமக்குச்சகலகாரியமும் ஞானதிருஷ்டியினால்தெரியும் அவர்செய்தவுபகாரத்தைச்சொல்லவேண்டுமென்றுகேட்க ரகுநாயகர் விபீஷணரைநோக்கிச்சொல்லச்சொன்னார்விபீஷணர்சாம்புவந்தரைப் பார்த்து ஐயா சாம்புவந்தரே ஆஞ்சநேயர் மயிலிராவணனைச் சம்மாரஞ்செய்தசவிஸ்தாரத்தைச்சொல்லவேண்டுமென்னஜாம்புவந்தரெழுந்திருந்து பயபக்திவிசுவாசத்துடன் கைகட்டி வாய்புதைத்துஇரகுநாயகரைத்தோத்திரஞ்செய்து சபைக்குமுன்னின்று சொல்லுகிறார் அனுமாரானவர் தாமரைத்தண்டின் நூல்வழியாகப்போனதும் அவ்விடத்தில் ஆயிரங்கோடிராட்சதர்களைச் சங்காரஞ்செய்ததும் பின்பக்கினிகோட்டையில் மச்சவல்லபனோடு போர்புரிந்து மச்சவல்லபனைத் தன்னுடையபிள்ளையென்று பிறப்புவளப்பால் அனுமாரறிந்தும் பின்புதெப்பக்குளக்கரையில் சேர்ந்து தூரதண்டிகையைக் கண்டு அவ்விடத்தில் சிலசங்கதிகளையறிந்தும் துலாயந்திரக் கோட்டைவாசலில் கடந்தவரலாரும் உள்ளேநுழைந்துக் காளிகோயிலைக் கண்டு சுவாமியையெடுத்துக்கொண்டுவந்ததும் மயிலிராவணனுடனே அனேகமாய்கைகள்செய்து அவனைக்கொன்ற விபரமும் தூரதண்டிகுமாரன நீலமேகனுக்குவிவாகஞ் செய்வித்ததும் அப்பட்டணத்தின்சமாச்சாரங்களுஞ் சுவாமியை யெடுத்துக்கொண்டுவந்ததையும் ஆதியோடந்தமாகச்சொன்னார் இராமமூர்த்தியானவர் ஆனந்தசந்தோஷத்தையடைந்து எழுந்திருந்து ஆஞ்சநேயரைத்தழுவிக்கொண்டுபுன்சிரிப்பாகச்சிரித்துசொல்லுகின்றார் மகாவல்லமையுள்ள புண்ணியவான் யாருக்குங்கண்ணிய

வான் உமக்குநானென்னகாரணஞ்செய்யப்போகிறேனென்று அனுமாருக்கு ஆசிகள்கூறவேண்டுவன வற்றைத்தந்து அதிக சந்தோஷத்தையடைந்திருந்தார்.

இக்கதையையாரொருவர்படித்தாலும் பக்திவிநயத்தோடுமுடித்தாலும் ஒருவர்படிக்கக்கேட்டாலும் படித்தவர்கள் மற்றொருவருக்குச்சொன்னாலும் அதைச் செவிகொடுத்து கேட்டவர்களை நவக்கிரகங்கள்குரூரஞ்செய்யமாட்டாது கலிபுருஷனு மணுகான் இதைதோத்திரம்பண்ணினவர்களும் மனதிலெண்ணினவர்களுந் துதிசெய்துக்கொண்டவர்களும் நற்பதவியடைவார் அவாளவாள் செய்த பிரமஹத்தி சிசுஹத்தி முதலிய கொடியபாவங்களும் அற்று பரமபதத்தைப்பெற்று நீடூழிவாழ்வார்கள்.

மயிலிராவணன் கதை

முற்றிற்று.